

المُنتَقَى
مِنْ
مُؤَسَّسَةِ الْإِسْلَامِ بِالنَّبَوِيَّةِ

اللغة المجرية

إعداد القسم العلمي

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

جمعية الدعوة
وتوعية الجاليات بالربوة

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Tel: +966 50 244 7000

info@islamiccontent.org

Riyadh 13245- 2836

www.islamhouse.com

A Könyörületes és Irgalmas Allah Nevében

Bevezető

Minden dicsőítés és hála csak Allahot illeti, a világok Urának, és Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget a mi Prófétánknak, Muhammad-nak, áldás és béke a háznépére és Társaira, és azokra, akik kegyes istenfélő módon követik őt a Feltámadás Napjáig. Ezután pedig: A legfontosabb, amivel a muszlimnak foglalkoznia kell - recitálva, elmélyülve, elgondolkodva, tudás és cselekedetek alapján; - Allah Könyvét követően - az Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a Szunná-ja (hagyományainak, illetve tanításainak gyűjteménye). A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Ó, emberek! Közöttetek hagytam olyan dolgokat, amikhez, ha kitartóan ragaszkodtok, soha többé nem fogtok eltévelyedni: "Allah Könyve és az Ő Küldöttének Szunná-ja." Imám Málík jegyezte le. A Magasztos azt mondja: {Amit a Küldött (Muhammad) hozott nektek, azt fogadjátok el, amitől pedig eltiltott benneteket, attól forduljatok el!}[Az Összegyűjtés: 7; Q 59:7] Ezért igyekezett a Dzsamiiyyatu Khidmati-l-Muhtawá-l-Iszlámi bi-l-lughát (Az Iszlám Tartalom Szolgáltatának Szövetsége, különböző nyelveken) és a Dzsamiiyyatu-d-Dawati wa Tawiyat al-dzsáliyát bir-Rabwa (a Rabwa-ban található, Iszlámra való meghívás és a Közösségek felvilágosítása Szövetsége) a Próféta Hagyományok Enciklopédiáját elkészíteni és annak fordítását számos nyelvre. A Magasztos és Fenséges Allah megkönnyítette egy nagyobb egység kiválasztását ezen Enciklopédia számára, olyanokat (hagyományokat) amelyekre a muszlim embernek szüksége van a vallásának és földi életének dolgait illetően; rövid értelmező magyarázattal ellátva, tartalmának, jelentésének magyarázatával

kiegészítve és hasznos tulajdonságaiknak kiemelésével. Kiadva azokat a könyvben, amelynek a címe: "Válogatás a Prófétai Hagyományok Enciklopédiájából". A folyamatban lévő munka alapvető célja: azok lefordítása a világ élő nyelveire, hogy tartalmának haszna mindenkihez elérhessen, illetve Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunná-jának terjesztése céljából, az egész emberiség számára, mindenkinek a saját nyelvén. Kérjük Allah-ot, hogy fogadja el ezt a munkát, tegye azt egy áldott munkává, amely kizárólag az Ő Fenséges Orcáját (Elégedettségét) keresi. Jutalmazza mindazokat, akik segítettek elkészítésében, fordításában és terjesztésében. És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget a Prófétánknak, Muhammad-nak.

(1) – عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ، وَإِنَّمَا لِأَمْرٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا، فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ».

وفي لفظ للبخاري: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَا نَوَى». [صحيح]

- [متفق عليه]

(1) – Umar ibn al-Khattábtól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah Áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Bizony a tettek kizárólag a szándék szerint ítéltetnek meg. Minden embernek az jár, ami a szándékában állt. Aki a Hidzsrát (bizonyos okból elvándorolni vagy kivonulni egy helyről egy másik helyre) Allahért és az Ő Küldöttéért végezte el, annak kivonulása Allahért és az Ő Küldöttéért történt. Ám az, akinek a kivonulása a világért történt, hogy ott javakra tegyen szert, vagy egy asszony miatt, hogy őt feleségül vehesse, úgy a kivonulása azért történt, amiért kivonult." Al-Bukhári változata szerint: " Bizony a tettek kizárólag a szándékok szerint ítéltetnek meg. Minden embernek az jár, ami a szándékában állt." [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megmagyarázza, hogy minden egyes cselekedet a szándék alapján ítéltetik meg. Ez a törvényi alapelv érvényesül általánosan minden cselekedet esetén, legyen az istenszolgálat, vagy bármilyen más emberek közötti tett, kereskedelmi, gazdasági tranzakció. Aki cselekedetével csak világi hasznot

szándékozott elérni, az nem kap mást csak azt a hasznot, és nem jár neki jutalom Allahtól. Ám az, aki a cselekedete által a Magasztos Allahhoz történő közeledést igyekszik elérni, az a tette révén jutalomban részesül, még akkor is, ha csupán egy hétköznapi tetről van szó, mint evés vagy szomjoltó ital elfogyasztása.

Ezt követően a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) példázatot adott a szándék hatásának magyarázatára nézve, a cselekedeteket illetően, ha azok formailag hasonlóak is. Megmagyarázza, hogy aki a kivonulásával, az otthona elhagyásával az Urának elégedettségét igyekszik keresni, annak kivonulása törvényesen elfogadott kivonulás; jutalomban fog részesülni miatta, mivel őszinte és tiszta volt a szándéka. Ám az, akinek a kivonulása földi javakat, előnyöket, vagyont, rangot, kereskedelmi gyarapodást vagy feleséget keres, annak kivonulása csupán azt az egy hasznot éri el, amit szándékában állt elérni, nem jár neki részesedés majdan a jutalmazásból.

Tanulságok a hagyományból:

1. Buzdítás az őszinte és tiszta odaadásra, hiszen Allah csupán azt a cselekedetet fogadja el, amely által kizárólag az Ő Arcát (elégedettségét és tetszését) szándékozott valaki elérni.
2. Azon cselekedetek, amelyek által a Magasztos Allahhoz történő közeledést kívánja a felnőtt elérni, ám csupán teszi ezt megszokásból - azért nem jár jutalom, kizárólag, ha az Allahhoz történő közeledést áhította ezzel elérni.

(2) - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يَرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَجْدَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتَقِيْمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَعَجَبْنَا لَهُ، يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ، قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ» قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ، قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ» قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ، قَالَ: «مَّا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ» قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَتِهَا، قَالَ: «أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْخُفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّيْءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ» قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا ثُمَّ قَالَ لِي: «يَا عُمَرُ، أَتَدْرِي مِنَ السَّائِلِ؟» قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ، أَتَأْكُمُ يَعْلَمُكُمْ دِينَكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(2) – Umar ibn al-Khattábtól (Allah legyen elégedett vele) maradt fent, aki azt mondta: Miközben egy nap Allah Küldöttének (Allah áldja meg adjon neki örök üdvösséget) társaságában ültünk, eljött hozzánk egy férfi. Vakítóan fehér ruhát viselt és mély fekete színű volt a haja. Nem látszott rajta az utazás pora. Közülünk senki sem ismerte őt. Leült a Prófétaival (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szemben, térdeit szorosan az ő térdeihez helyezte és kezeit a combjaira tette, és mondta: 'Ó, Muhammad! Mesélj nekem az Iszlámról! Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt válaszolta: "Az Iszlám azt jelenti, hogy tanúságot teszel arról, hogy nincs más jogosan imádható isten, kivéve az Egyetlen Allah, és arról, hogy Muhammad, Allah Küldötte! Továbbá azt, hogy megfelelően elvégzed az imát, megadod a kötelező alamizsnát (zakát),

végigböjtölöd Ramadánt és elzarándokolsz a Házhoz (Ká'ba), ha arra módot találsz." - Mondta: "Az igazat mondtad." Nagyon csodálkoztunk azon, hogy kérdezzeti őt és helyesli a válaszait. - Majd újból szólt (az idegen): "Tudósíts engem a hitről (al-ímán)!" - Ő mondta: "Ez azt jelenti, hogy hiszel Allahban, az Angyalaiban, a Könyveiben, a Küldötteiben, az Ítélet Napjában, hiszel az Allah által elrendelt sorsban (Qadr), annak jó és rossz oldalaiban." - Mondta: "Az igazat szóltad." - Majd így szólt: "Tudósíts engem az Ihszánról!" - Mondta: "Ez az jelenti, hogy úgy szolgálod Allahot, mintha látnád Őt, ha nem tudod úgy szolgálni Őt, akkor azzal a tudattal szolgálj, hogy mindig lát téged." - Majd kérdezte: "Tudósíts engem az Óráról!" - Mondta: "A kérdezt sem tud arról többet, mint a kérdező." - Majd újból kérdezt: "Mik az Óra előjelei?" - Mondta: "Ha a rabszolganő szüli az úrnőjét. Továbbá, ha azt látod, hogy a mezítlábas és a ruhátlan kecskepásztorok versengenek a magas épületek építésében." Ezután (az idegen) elment. Én egy ideig csendben maradtam. Majd Allah küldötte kérdezte: "Ó, Umar! Tudod-e, hogy ki volt a kérdező?" - Én pedig azt feleltem, hogy: Allah és az Ő Küldötte jobban tudja. - Ő pedig azt mondta: "Ő Dzsibríl (Gábriel Angyal) volt, aki eljött hozzátok azért, hogy tanítsa nektek a Vallásokat."

[Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Umar ibn al-Khattáb (Allah legyen elégedett vele) elmondja, hogy Gábriel arkangyal eljött a Társakhoz (Allah legyen elégedett velük) egy ismeretlen férfi alakjában. Tulajdonságai: a ruházata vakítóan fehér volt, a haja pedig sötét fekete, továbbá nem látszott semmi nyoma az utazásnak a ruházatán, sem pedig fáradtság vagy por vagy kócos, zilált haj vagy rendezetlen ruházat. A jelenlévők közül senki sem ismerte

öt. Midón ők a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) körül ültek, az idegen a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elé ült le úgy, ahogyan a tanuló ül le, majd kérdezte őt az Iszlámról ő pedig a fent említett alap pillérekkel válaszolt, amelyek tartalmazzák a két tanúságtételt, az öt ima pontos megtartását és elvégzését, a szegényeknek járó alamizsna pontos teljesítését, majd a Ramadán havi böjtöt, majd a Haddzs (zarándoklat) kötelező voltát - ám csupán azok számára kötelező, akik fizikailag és anyagilag képesek rá.

A kérdező mondta: "-Igazat szóltál". A társak csodálkoztak a kérdésen, ami arra utalt, hogy láthatóan nem tudta, ám végül igaznak tartotta.

Majd ezt követően a hitről kérdezte. Ő pedig a következő hat alappillérrel válaszolt, amelyek tartalmazzák a hitet a Magasztos Allah létezésében, a hitet az Ő Tulajdonságaiban; bizonyos tettekre csupán Ő képes, mint például a teremtés, egyedül Őt lehet imádni; továbbá (hit abban,) hogy az Angyalok, akiket Allah teremtett meg fényből, ők tisztelt hívő szolgák, soha nem engedetlenek a Magasztos Allahal szemben, az Ő Parancsai szerint cselekszenek. A hit a Kinyilatkoztatott Könyvekben, amelyeket a Küldöttek kaptak meg, ezek mind a Magasztos Allahtól lettek kinyilatkoztatva, mint a Korán, a Tórah és az Evangélium és a többi. Továbbá hit a Küldöttekben, akik továbbítják Allah Vallását. Közülük való volt Noé, Ábrahám, Mózes, Jézus, és a sorban a legvégén érkezett Muhammad (Béke legyen mindannyiukkal). Hit az Utolsó Napban, ami tartalmazza a halál utáni állapotot a sírban és a Barzakh életet (az a köztes állapot, amit az elhunyt a sírban tölt a Feltámadás napjáig), hiszen Allah feltámasztja az embert a halál után és számonkérésben részesül; útja vagy a

Paradicsomba vezet, vagy a Tűzbe. Hit abban, hogy Allah elrendelt minden egyes dolgot annak megfelelően, ahogyan Allahnak erről mindig is tudása volt és ahogyan az Ő bölcsessége megköveteli; az Ő szándéka és akarata szerint - ezen elrendelt dolgok úgy fognak sorban bekövetkezni, ahogy Ő rendelkezett róluk és megteremti azokat. Majd az Ihszánról kérdezte. Ő pedig elmondta, hogy az ihszán azt jelenti, hogy a hívő úgy szolgálja Allahot mintha látná is, jóllehet ez a helyzet nem adatik meg neki, így aztán úgy szolgálja a Magasztos Allahot, mintha Allah jelenlévő tanúként szemlélné őt. Az első a manzilat al-musáhada (éber megfigyelés) ez a magasabb fok, a második pedig a manzilat al-muráqaba (a tudat, hogy Allah állandóan figyel) állapota.

Majd azt kérdezte tőle mikor fog bekövetkezni az Óra? A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) világossá tette, hogy az Óra bekövetkeztének tudását a Magasztos Allah Magánál tartotta, a teremtettek közül senki sem tudhatja azt, sem az arról kérdezt, sem az arról kérdező.

Majd az Óra előjeleiről kérdezte őt. Ő elmagyarázta, hogy előjelei közé tartoznak a következők: az ágyasok sokasága és azok gyermekeinek sokasága, a növekvő engedetlenség a gyermekek részéről anyáikkal szemben, akiket szolgálóként kezelnek, vagy a pásztoroknak és a szegényeknek az idők végén a földi lét javakat juttat, amivel ezek büszkélkednek majd az ékes, pompás magas épületeikben.

Végül a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatta, hogy ő Gábriel arkangyal, aki eljött hozzájuk, hogy tanítsa a Társaknak a haníf Vallást.

Tanulságok a hagyományból:

1. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) kimagasló nemes jelleme, hiszen leül a Társai közé ők pedig köréje ülnek.
2. A kérdezővel szembeni tisztességes és illendő viselkedés törvényi előírása, közel kell engedni, hogy kérdését minden zavaró tényező nélkül fel tudja tenni.
3. A helyes viselkedés a tanárral szemben, ahogyan Dzsibríl (béke legyen Vele) is tette: leült a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) elé olyan módon, mint a tanulni szándékozó, aki a tudást keresi tőle.
4. Az Iszlám Pilléreinek száma öt, míg a Hit Pilléreinek száma hat.
5. Ha együttesen kerül szóba az Iszlám és a Hit, abban az esetben az Iszlámot külsőleg végrehajtott dolgokkal kell magyarázni, míg a Hitet a belső meggyőződés dolgaival.
6. Annak magyarázata, hogy a Vallás különböző fokozatokkal rendelkezik. Az első fokozat: az Iszlám, a második a Hit, a harmadik és egyben a legmagasabb fokozat az Ihszán.
7. A kérdező alapvető tulajdonsága a tudás hiánya, a tudatlanság, az ismeretek hiánya egy ösztönző tényező a kérdésre, ezért csodálkoztak a Társak a kérdésén és ugyanakkor a helyeslésén és igaznak tartásán.
8. A legfontosabbal kell kezdeni, majd innen haladva a kevésbé fontos felé, hiszen a hagyományban is a két

Tanúságtétellel kezdte az Iszlám magyarázatát, majd az Allahban való Hittel a Hit magyarázatakor.

9. A tudósok megkérdezése arról, amit a kérdező tudhat, azzal a szándékkal, hogy mások is új ismeretekre tehessenek szert.

10. Az Óra bekövetkeztének időpontját és annak pontos tudását Allah Magánál tartotta.

(4563)

(3) – عَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنْتُ رَدَفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى جِمَارٍ يُقَالُ لَهُ عَفِيرٌ، فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ، هَلْ تَدْرِي حَقَّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ، وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ؟»، قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ؟ قَالَ: «لَا تُبَشِّرْهُمْ، فَيَتَكَلَّبُوا».

[صحيح] - [متفق عليه]

(3) – Mu‘ád-tól (Allah legyen elégedett vele), aki azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mögött ültem a nyeregben, a szamár hátán, amelyet ‘Ufayr-nak hívtak. A Próféta azt a kérdést tette fel: "Ó, Mu‘ád! Tudod-e mi Allah joga a szolgálival szemben? És mik a szolgák jogai Allah-hal szemben?" Azt feleltem: Allah és Küldötte jobban tudják! Erre azt mondta: "Allah joga a szolgákkal szemben az, hogy csak és kizárólag Őt imádják és ne társítsanak senkit és semmit Mellé. A szolgák jogai Allah-hal szemben pedig, hogy ne büntessen meg senkit, aki nem követi el a társítás bűnét." Én pedig azt mondtam: Ó, Allah Küldötte! Vajon ne tudassam az emberekkel ezt az örömhírt? Azt válaszolta: "Ne tudasd velük ezt az örömhírt, hiszen akkor talán csupán erre

hagyatkoznának." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi
(közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és
Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

E hagyományban a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) ismerteti Allah jogát a szolgákkal szemben és a szolgák jogát Allah-hal szemben. Allah joga a szolgákkal szemben, hogy egyedül Őt imádják és senkit és semmit ne állítsanak Mellé társként; a szolgák joga Allah-hal szemben pedig, hogy a Magasztos nem bünteti meg az egyistenhívőket, akik nem társítanak Mellé senkit és semmit. Majd ezt követően Mu‘ád mondta: Vajon ne mondjam-e el ezt az örömhírt az embereknek, hogy örvendezhessenek és reményteljes boldogsággal fogad hassák ezt a kegyelmet? A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem engedélyezte ezt neki; félve attól, hogy ezt követően csupán erre a jó hírre támaszkodnának és elhanyagolnák a cselekedeteket.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a hadíth fényt derít Allah jogára, amit kötelezően előírt a szolgálai számára, ami nem más, mint: egyedül és kizárólag Őt imádják és ne társítsanak Mellé senkit és semmit.
2. A szolgák joga, amit a Magasztos Allah kötelezően kirótt a Maga számára, isteni kegyelemként és adományként, aminek következtében belépteti őket a Paradicsomba és nem fogja őket megbüntetni.
3. Ebben hatalmas örömhír olvasható az egyistenhívők számára, akik senkit és semmit nem társítanak a Magasztos

Allah mellé, ez az örömhír pedig, hogy a sorsuk a Paradicsomba történő belépés lesz.

4. Mu'ád ezt a hagyományt a halála előtt továbbadta, félve attól, hogy a tudás elrejtésének bűnébe esik.
5. Figyelmeztetés ez arra, hogy némely hagyományt nem szükséges továbbadni némely ember számára, félve attól, hogy lehet közöttük olyan, akik nem fogja megérteni annak értelmét és tartalmi mondanivalóját; ez arra vonatkozik, ami mögött nincs cselekedet, sem pedig Hadd (Allah törvényi rendelkezései a büntetésre vonatkozóan) az Isteni Törvény előírásai közül.
6. Az istenhívők közül való engedetlenek, Allah Akarata alatt vannak, ha úgy akarja megbünteti őket, ha pedig úgy akarja megbocsát nekik; ezt követően a sorsuk a Paradicsomba történő belépés lesz.

(65007)

(4) – عن أنس بن مالك رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمُعَاذٌ رَدِيفُهُ عَلَى الرَّحْلِ قَالَ: «يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ»، قَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: «يَا مُعَاذُ»، قَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ، ثَلَاثًا، قَالَ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ»، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَلَا أُخْبِرُ بِهِ النَّاسَ فَيَسْتَبْشِرُوا؟ قَالَ: «إِذَا يَتَكَلَّمُوا». وَأُخْبِرَ بِهَا مُعَاذٌ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأْتِمًا. [صحيح] - [متفق عليه]

(4) – Anasz bin Málík-tól (Allah legyen elégedett vele), aki azt mondta: Amikor Mu'ád a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) mögött ült a nyeregben, a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Ó, Mu'ád bin

Dzsabal!"- mire ő ezt válaszolta: „Szolgálatodra és meghallgatásodra, ó, Allah Küldötte!” Megint azt mondta: "Ó, Mu'ád"- mire ő azt válaszolta: "Szolgálatodra és meghallgatásodra, ó, Allah Küldötte!" Harmadszor is azt mondta: "Ó, Mu'ád"- mire azt válaszolta: "Szolgálatodra és meghallgatásodra, ó, Allah Küldötte!", összesen háromszor. Azt mondta (a Próféta): "Ha valaki a szívéből őszintén tanúságot tesz arról, hogy: 'Nincs más jogosan imádható isten, Allahon kívül, és hogy Muhammad Allah Küldötte', Allah megtiltja számára a pokol tűzét." Megkérdezte Mu'ád: „Ó, Allah Küldötte! Ne tájékoztassam az embereket erről, hogy örömet leljék?” Azt válaszolta: „Akkor egyedül erre hagyatkoznának." Mu'ád mesélt erről a halálakor, hogy elkerülje a bűnt. [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Mu'ád bin Dzsabal (Allah legyen vele elégedett), a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) mögött ült a hátasállatán, és így szólt neki: Ó, Mu'ád! és háromszor megismételte ezt a felszólítást, rámutatva annak fontosságára, amit mondani fog neki ezután.

Minden felszólítására Mu'ád (Allah legyen vele elégedett) úgy válaszolt: "Szolgálatodra és meghallgatásodra, ó, Allah Küldötte!", vagyis: Válaszolok neked, ó, Allah Küldötte, és a boldogulásért áhítozom azzal, hogy válaszolok.

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) ezt követően elmondja neki, hogy bárki, aki tiszta szívéből és nem hazugságból azt tanúsítja, hogy: "lá iláha illa-Lláh" azaz nincs más jogosan imádható isten, Allahon kívül és Muhammad

Allah Küldötte, és ebben az állapotban éri el a halál, azzal a személlyel kapcsolatban Allah megtiltotta a Pokol tüzét.

Mu'ád (Allah legyen vele elégedett) ekkor megkérdezte a Próféjától (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), hogy elűjságolja-e ezt a hírt az embereknek, hogy ezzel jó kedvet és boldogságot okozzon nekik?

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) viszont attól tartott, hogy akkor az emberek eme hír hallatán csak erre fognak hagyatkozni és kevés jó cselekedetet fognak tenni.

Ezért Mu'ád nem beszélt erről egészen a halála előtti pillanatig, félvén a tudás elrejtésének bűne elkövetésétől.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a hagyomány bemutatja a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) alázatosságát és szerénységét abban, hogy a hátasállatán maga mögé ültette Mu'ád-ot.
2. A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) tanításának módja: Mu'ád megszólításának többszöri megismétlése, hogy jól felhívja a figyelmét arra, amit mondani fog.
3. A tanúságtétel feltételeihez tartozik az, hogy aki kimondja, hogy 'Nincs más jogosan imádható isten, Allahon kívül és Muhammad Allah Küldötte', tiszta szívből, őszintén, meggyőződésből, teljes igazsággal, a képmutatás legkisebb gyanúja nélkül és minden kétséget és kételyt kizáróan tegye azt.

4. Az egyistenhívők nem fognak örökké a Pokolban maradni, még ha a bűneik miatt oda is kerülnének; a megtisztulásukat követően ki fognak onnan kerülni.
5. A két tanúságtétel kiválósága és erénye annak számára, aki igaz hitből mondja ki azokat.
6. Bizonyos esetekben megengedett egy hadíth-t nem elmondani, ha az rosszhoz vezethet.

(10098)

(5) - عن طارق بن أشيم الأشجعي رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَرَّمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(5) – Táriq bin Asyam al-Asdzsa‘i-től (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Hallottam, ahogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondja: "Aki azt vallotta, hogy nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül és megtagadta mindazt, amit az emberek Allahon kívül imádnak, annak tulajdona és vére tiltottá vált, és a számonkérése egyedül Allahra tartozik". [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) arról tájékoztat, hogy aki azt mondja nyelvével tanúsítva azt, hogy 'lá iláha illa-Lláh', vagyis: 'nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül', és megtagad mindent, amit az emberek Allahon kívül imádnak, és mentesnek nyilvánítja magát minden más vallástól, kivéve az Iszlámot, akkor annak a pénze és a vére tiltottá válik a többi muszlim részére. Így számunkra nincs más

ítélkezésre mód, csak az alapján, ami látható a cselekedeteiből. Pénze nem vehető el, és nem ontható a vére, hacsak nem követ el olyan bűnt vagy bűncselekményt, amely az Iszlám törvényi rendelkezései szerint ezt szükségessé teszi.

Allah, a Magasságos gondoskodik az elszámoltatásáról a Feltámadás Napján. Ha igaz volt a hite az evilági életben, akkor megjutalmazza, ám ha képmutató volt, akkor megbünteti.

Tanulságok a hagyományból:

1. A 'lá iláha illa-Lláh' azaz: 'nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül' kijelentése, és minden más megtagadása, amit Allahon kívül imádnak az emberek, a feltétele az Iszlámba való belépésnek.
2. A 'lá iláha illa-Lláh' nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül' jelentése: megtagadni és elutasítani mindent, amit Allahon kívül imádnak: mint például a bálványok, a sírok stb. Ezt az imádatot egyedül a Magasztos Allahnak kell szentelni.
3. Aki tisztán az egyistenhit útjára tér, és láthatóan elkötelezi magát annak törvényei mellett, eszerint kell tekinteni rá addig, amíg világossá nem válik az, hogy ezeknek ellentmondó dolgot tesz.
4. A muszlim pénze, vére és becsülete sérthetetlen, kivéve, ha joggal követelik.
5. A megítélés az evilági életben a külsőleg megnyilvánuló és látható dolgokon alapul, a Túlvilágon pedig a szándékokon és a célokon alapszik.

(6) – عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا الْمُوجِبَتَانِ؟ فَقَالَ: «مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ» [صحيح] - [رواه مسلم]

(6) – Dzsábir-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Eljött egy (beduin) férfi a Prófétahoz (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és azt kérdezte: Ó, Allah Küldötte! Mi a két megkerülhetetlen dolog (al-múgibatán; azok, amelyek a Paradicsomot vagy a Tüzet teszik elkerülhetetlenné)? Ő pedig ezt válaszolta: "Aki úgy hal meg, hogy nem társított Allah mellé senkit és semmit, az a Paradicsomba kerül. Aki pedig úgy hal meg, hogy társítást követett el Allah-hal szemben, az a Tűzbe kerül." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Egy férfi két fontos sajátosságról kérdezte meg a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget): arról, ami szükségszerűen a Paradicsomba történő belépést vonja maga után; és arról, ami szükségszerűen a Tűzbe történő belépést vonja maga után. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) pedig azt válaszolta, hogy az a sajátosság, amely a Paradicsomba jutást eredményezi az az: hogy az ember úgy hal meg, hogy egyedül Allah-ot imádja és senkit és semmit nem társít Mellé. A másik sajátosság, amely a Tűzbe jutást eredményezi az az, ha valaki úgy hal meg, hogy a társítás bűnét követi el Allah-hal szemben, azonos rangút állítva Allah mellé vagy hasonlatos társat állítva Allah imádatában vagy Úrságában vagy Neveiben és Tulajdonságaiban.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az egyistenhit (tawhíd) kiválósága, aki hívóként hal meg és nem társít senkit és semmit Allah mellé, az a Paradicsomba kerül.
2. A társítás (sirk) veszélye: ha valaki úgy hal meg, hogy társat állít Allah mellé, az a Tűzbe kerül.
3. Ha az egyistenhívók között, valaki az engedetlenek közé tartozna, akkor az Allah Akaratának van alávetve. Ha Ő úgy akarja megbünteti, ha viszont úgy akarja, megbocsát neki, majd bekerül a Paradicsomba.

(65008)

(7) - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، حِينَ بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ: «إِنَّكَ سَتَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَإِذَا جِئْتَهُمْ فَأَدْعُهُمْ إِلَى أَنْ يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ فَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(7) – Ibn Abbász-tól (Allah legyen elégedett mindkettőjünkkel) aki azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta Mu'ád bin Dzsabal-nak, amikor Jemenbe küldte: "A Könyv Népéhez fogsz menni. Amikor eléred őket, szólítsd fel őket, hogy tegyenek tanúságot arról, hogy nincs más jogosan imádatra méltó isten Allahon kívül, és hogy Muhammad Allah Küldötte. Ha engedelmeskednek neked ebben, mondd el nekik, hogy Allah minden nap és éjjel öt kötelező ima elvégzését rendelte el számukra. Ha

engedelmeskednek neked ebben, tudasd velük, hogy Allah megparancsolta nekik a kötelező alamizsna (zakát) kifizetését, amelyet a köztük lévő gazdagoktól vesznek el, és odaadják a köztük lévő szegényeknek. Ha ebben is engedelmeskednek neked, óvakodj attól, hogy a legkiválóbb javaikat vedd el tőlük, és féld az igazságtalanságot elszenvedett fohászatát, mert nincs akadály az ő fohásza és Allah között." [Szahíh (hiteles)] -

[Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Buhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Amikor a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) elküldte Mu'ád bin Dzsabal-t (Allah legyen elégedett vele) Jemenbe, hogy szólítsa fel az ott élőket Allahra és tanítsa nekik a vallás alapjait. Megmagyarázta neki, hogy találkozni fog egy keresztény néppel, és készüljön fel erre, valamint először a legfontosabbra hívja őket, majd az azt követőre és így tovább. Arra utasította a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Mu'ád bin Dzsabal-t (Allah legyen elégedett vele), hogy először hívja őket a hitvallásuk megtisztítására és megújítására, tanúságot téve arról, hogy nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül, és Muhammad (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Allah Küldötte. Ez azért van, mert ezzel a tanúságtétellel lépnek be az Iszlámba. Ha ennek eleget tettek, akkor utasítsa őket az imádkozás elvégzésére és betartására, mert ez a legfontosabb kötelezettség a tiszta egyistenhit (Tawhíd) megvallása és elfogadása után. Ha már betartják rendszeresen az imádkozást, akkor utasítsa a köztük lévő gazdagokat, hogy fizessenek Zakátot a vagyonuk után a köztük lévő szegényeknek. Ezt

követően a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) figyelmeztette őt, hogy ne vegyen el a legértékesebb tulajdonukból, e tekintetben is a mértékletes megközelítés a mérvadó. Aztán (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) utasította, hogy kerülje el az igazságtalanság elkövetését, nehogy egy igazságtalanságot elszenvedett személy fohászkodjon Allahhoz ellene, mivel fohászát Allah azonnal elfogadja.

Tanulságok a hagyományból:

1. A tanúságtétel értelme: az a bizonyosság, hogy nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül, azt jelenti, hogy egyedül a Magasztos Allahnak kell szentelnünk az imádatot, és kerülnünk kell minden más dolog imádatát.
2. A tanúságtétel arról, hogy Muhammad (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Allah Küldötte, azt jelenti, hogy hinni kell benne és mindabban, amit hozott és igaznak tartani őt, valamint azt, hogy ő az utolsó Küldött, akit Allah küldött az egész emberiségnek.
3. Egy tudással rendelkező emberrel vagy bizonyos tévhitekkel rendelkező emberrel való beszélgetés nem ugyanolyan, mint megszólítani egy tudatlant. Ezért a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) figyelmeztette Mu'ádot mondván: "A Könyv Népéhez fogsz menni."
4. Fontos, hogy egy muszlim a helyes tudás keresése által megfelelő ismeretekkel és tiszta belátással rendelkezzen a vallásáról, hogy megszabaduljon a hitetlenkedő szkeptikusok tévhiteitől és helytelen értelmezéseiktől.

5. Ez megmutatja a zsidók és a keresztények vallásának érvénytelenségét Muhammad Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) küldetése után és azt, hogy nem fognak a megmenekülő emberek közé tartozni a Feltámadás Napján, hacsak nem lépnek be az Iszlám vallásba és hisznek a Prófétaban (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget).

(3390)

(8) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوَّلَ مِنْكَ؛ لِمَا رَأَيْتُ مِنْ حِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ، أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ»... [صحيح] - [رواه البخاري]

(8) – Abu Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, hogy azt kérdezték: "Ó, Allah Küldötte! Ki lesz a legboldogabb az emberek közül, aki megkapja közbenjárásodat a Feltámadás Napján?" Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt válaszolta: "Biztos voltam benne, hogy előtted senki sem fog kérdezni erről a hagyományról, ó, Abu Hurayra, tekintettel arra, hogy milyen lelkesedést láttam tőled a hagyományokkal kapcsolatban. A legboldogabb ember azok közül, akik a Feltámadás Napján megkapják közbenjárásomat az, aki őszintén, szívéből és lelkéből azt mondja, hogy: „Nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül”. [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) arról tájékoztat, hogy az emberek közül a legboldogabb ember,

aki a Feltámadás Napján megkapja a közbenjárását az, aki teljes szívből azt mondja: "Nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül", azaz, hogy senki sem méltó az imádatra, kivéve Allah, és mentesnek kell lennie az Allahhal való társítástól és a képmutatástól.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a hagyomány bizonyíték a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) közbenjárására a Feltámadás Napján, és ebben csak az egyistenhívők részesülhetnek.
2. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) közbenjárása, a Magasságos Allahhoz intézett őszinte fohásza azokért az egyistenhívőkért, akik megérdemlik a Tüzet, hogy ne lépjenek be oda és azokért, akik már beléptek oda, hogy kiléphessenek abból.
3. Rámutat az őszinte egyistenhit Szavának kiválóságára, amely őszintén Allahnak szól, és annak hatalmas hatására.
4. Az egyistenhit Szavának (a tanúságtétel) teljes megvalósítását annak jelentésének teljes ismeretével, és az aszerint történő cselekvéssel lehet elérni.
5. Ez a hagyomány bizonyítja Abu Hurayra (Allah legyen elégedett vele) érdemét és kiemelkedő helyzetét és a tudás keresésére irányuló buzgalmát és szorgalmát.

(3414)

(9) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ - أَوْ بِضْعٌ وَسِتُّونَ - شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(9) – Abu Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "A hitnek több, mint hetven ága van - vagy több, mint hatvan ága - amelyek közül a legmagasabb ág annak a kijelentése, hogy: 'Nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül', és a legalacsonyabb ág a kárt okozó tárgyak eltávolítása az útról, a szemérmesség pedig a hit egyik ága." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), arról tájékoztat, hogy a hitnek számos ága és jellemző tulajdonsága van, beleértve a tetteket, hitbeli meggyőződéseket és kijelentéseket.

És hogy a hit legmagasabb és legkiválóbb tulajdonsága annak az elmondása: „Nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül”, ismerve és megértve annak helyes értelmét és tartalmát és aszerint cselekedni, tudva, hogy Allah az egyetlen imádni való Isten, aki megérdemli, hogy egyedül, minden más társítása nélkül imádják.

És hogy a hit legcsekélyebb cselekedete eltávolítani minden olyan rosszat az útból, amely kárt vagy problémát okoz az embereknek.

Ezt követően a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondja, hogy a szemérmesség a hit egyik tulajdonsága. Ez egy olyan erkölcsi jellemvonás, amely a szép megtételére és a csúnya elhagyására ösztönöz.

Tanulságok a hagyományból:

1. A hitnek fokozatai vannak és egyik fokozat jobb, mint a másik.
2. A hit kimondott kijelentésből, cselekvésből és hitbeli meggyőződésből tevődik össze.
3. Az Allahtól kapott szemérmesség megköveteli, hogy ne nézz arra, amerre tilos nézned, és ne veszítsd el azt, amit Allah megparancsolt neked.
4. A meghatározott szám említése nem azt jelenti, hogy erre korlátozzuk cselekedeteink számát; sokkal inkább a hitben való jó és kegyes cselekedetek sokaságát jelzi - mert az arabok szokása egy konkrét szám említése, ám ennek nem az a célja, hogy az azon felülieket tiltanak.

(6468)

(10) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَنَا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْنَاهُ وَشِرْكُهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(10) – Abu Hurayrá-ra (Allah legyen elégedett vele) hivatkozva jegyezték fel, aki azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "A Magasztos és Fenséges Allah azt mondta: " Én vagyok az, Aki a leginkább mentes a társítás igényétől. Tehát az, aki Rajtam

kívül valaki másért tesz valamit, elvetem őt és az ő társítását".

[Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) hírül adja, hogy a Magasztos és Fenséges Allah azt mondta: "Én vagyok az, Aki a legjobban mentes attól, hogy társa legyen." Mert Ő a Magasságos, mentes attól, hogy bármire vagy bárkire szüksége legyen. Ám ha egy ember tesz bármilyen jó cselekedetet és azt Allahnak, illetve másnak is szenteli, akkor Allah azt elutasítja és nem fogadja el tőle. Tehát cselekedeteinket őszintén és teljes odaadással a Magasztos Allahnak kell szentelnünk, mert Ő, a Fenséges, csak azt fogadja el, amit tisztán az Ő Orcájáért tesznek.

Tanulságok a hagyományból:

1. Figyelmeztetés a társításra és annak minden formájára. És tudósítás arról, hogy ez megakadályozza a jó cselekedetek elfogadását Allahnál.
2. Allah egyedülállóságának és nagyságának átérzése segíti az őszinteséget és a teljes odaadást a cselekedetekben.

(3342)

(11) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَنْ يَأْتِي؟ قَالَ: «مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبِي». [صحيح] - [رواه البخاري]

(11) – Abu Hurajrától (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "A Népem minden tagja a

Paradicsomba fog belépni, kivéve, aki visszautasítja azt." Megkérdezték: "És ki utasítaná vissza? Ó, Allah Küldötte!" Ő pedig azt válaszolta: "Aki engedelmeskedik nekem, az a Paradicsomba lép be. Aki pedig engedetlen velem szemben, az visszautasítja azt." [Szahih (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatja, hogy a Népének minden egyes tagja a Paradicsomba fog belépni, kivéve azt, aki elutasítja azt.

A Társak (Allah legyen elégedett velük) megkérdezték: "És ki az, aki elutasítja azt a maga számára, ó, Allah Küldötte?"

Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) így válaszolt nekik: "Aki a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tanításai szerint él, követi őt és engedelmeskedik neki, az a Paradicsomba lép be. Ám az, aki engedetlen vele szemben és nem igazodik a Allah törvényének előírásaihoz, az tartózkodott az engedelmességtől, így lehetetlenné válik a számára a Paradicsomba történő belépés".

Tanulságok a hagyományból:

1. A Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) iránti engedelmesség az Allah iránti engedelmesség része, az engedetlenség vele szemben az az Allahhal szembeni engedetlenség része.
2. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) iránti engedelmesség következménye a Paradicsom, az engedetlenség vele szemben pedig a pokol tűzét teszi elkerülhetetlenné.

3. Örömhír ezen Vallási Közösség engedelmeskedően cselekvő tagjai számára, hiszen mindenki közülük a Paradicsomba fog belépni; kivéve azokat, akik engedetlenek voltak Allahhal szemben és a Küldöttével szemben.
4. Az Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) végtelen szeretete a Vallási Közössége felé, valamint igyekezete és buzgólkodása az irányításukra és vezetésükre.

(4947)

(12) – عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَا تُظْرُونِي كَمَا أَظَرَّتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ؛ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(12) – Umar bin al-Khattáb-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: "Hallottam, ahogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta:" "Ne vigyétek túlzásba a dicséretemet, ahogy a keresztények túlzásba vitték Mária fiának dicséretét, mert én csak az Ő szolgája vagyok. Tehát úgy szólítsatok, hogy Allah szolgája és az Ő Küldötte".
[Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtiltja a mértéktelenséget és az Iszlám törvénykezés által előírt határ túllépését az ő dicséretében. Megtiltja, hogy neki tulajdonítsanak olyan tulajdonságokat és cselekedeteket, amelyek csak és kizárólag Allahot illetik meg. Továbbá, hogy

tudása van a láthatatlanról, azt is tiltja, hogy Allah mellett hozzá forduljanak fohással, ahogyan azt a keresztények tették Jézussal (béke legyen vele), Mária fiával. Aztán világossá tette, hogy ő Allah egyik szolgája és megparancsolta, hogy úgy hívjuk, hogy: Allah szolgája és Küldötte.

Tanulságok a hagyományból:

1. Óva int a vallásjogi törvény által előírt határ túllépésétől a magasztalásban és a dicséretben; mivel ez Allah mellé társításhoz vezet.
2. Amire a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) figyelmeztetett, az ezen Vallási Közösségen (Umma) belül már valójában megtörtént, mivel egy csoport túlzásba esett a Prófétaival (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) kapcsolatban, egy másik csoport ugyanezt tette a Próféta családjának tagjaival, egy harmadik csoport pedig azokkal az emberekkel, akik közel állnak Allahhoz. Ezek mind beleestek az Allah mellé társításba.
3. Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Allah szolgájaként jellemezte magát, ezzel rámutatva arra, hogy ő csupán Allah szolgája, és nem szabad olyat tulajdonítani neki, ami az Úr sajátos és egyedi jellemzője.
4. Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Allah Küldöttjeként jellemezte magát, ezzel rámutatva arra, hogy ő Allah által küldetéssel megbízott Küldött, és ezért kötelességünk igaznak tartani őt, hinni abban, amit elhozott és követni.

(13) – عن أنس رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(13) – Anasz bin Málík-tól (Allah legyen elégedett vele) aki azt mondta, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) így szólt: "Egyikőtök sem lesz teljes mértékben hívő addig, amíg nem vagyok kedvesebb neki az édesapjánál, a gyermekénél és az egész emberiségnél." [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) elmondja nekünk, hogy egy muszlimnak nem teljes a hite addig, amíg nem helyezi előtérbe Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) szeretetét, anyja, apja, fia, lánya és az összes többi ember szeretete elé. Ez a szeretet megköveteli a Neki való engedelmességet, támogatást és az engedetlenségek elkerülését.

Tanulságok a hagyományból:

1. Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) szeretetének kötelezőségét és minden más teremtmény szeretete fölött előnye részesítését.
2. A tökéletes szeretet jele Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Szunna-ját (szavait,

tetteit, beleegyezéseit) teljes mértékben követni, támogatni, és ezért a célért emberi és vagyoni erőfeszítést tenni.

3. A Küldött (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) szeretete megköveteli, hogy engedelmeskedjünk neki abban, amit parancsolt, higgyünk neki abban, amit mondott, és kerüljük el azt, amit megtiltott, és kövessük őt és hagyjunk fel az újításokkal.
4. A Próféta joga (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) a szeretethez nagyobb és kötelezőbb minden más emberénél. Mert Ő volt az oka annak, hogy helyes útra vezetett minket a tévelygésből, megmentett minket a Pokoltól, és győzelemre vitt a Paradicsommal.

(5953)

(14) – عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «يَلْعَنُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(14) – Abdullah bin Amr-tól (Allah legyen elégedett mindkettőjünkkel) hivatkozva jegyezték fel, hogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Továbbítsatok tőlem, még ha csupán egy áya-t (Korán verse) is. És mesélhettek Izrael fiairól, ebben nincs kifogásolni való rátok nézve. Aki azonban szándékosan hazugságot mond rólam, az biztosra veheti a helyét a Tűzben". [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megparancsolta nekünk, hogy közvetítsünk tudást tőle, a Koránból vagy a Szunna-ból, még akkor is, ha az rövid, mint egy áya a Koránból vagy a hadíth-ból. Ennek feltétele, hogy a közvetítő személynek tudása van arról, amit közvetít és amire felszólítja az embereket. Ezután a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) rámutat arra, hogy nem bűn Izrael fiairól és a velük történt eseményekről úgy mesélni, hogy az nem ellentétes a mi Vallásunkkal. Ezt követően óva int attól, hogy hazugságot állítsanak róla, és kijelenti, hogy aki szándékosan hazudik róla, az el fogja foglalni a szállását a Pokolban.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a hagyomány ösztönzés Allah törvényi útmutatásának továbbadására az emberekhez, és azt jelzi, hogy az embernek tovább kell adnia azt, amiről tudása van és amit megértett, még ha ez a tudás vajmi kevés is.
2. Kötelező törekedni a vallásjogi törvény tudományának megismerésére, hogy helyes módon imádjuk Allahot, és helyesen közvetítsük az Ő törvényi előírásait.
3. Kötelesek vagyunk minden hadíth hitelességéről meggyőződni, mielőtt továbbítjuk és terjesztjük, nehogy a szigorú figyelmeztetés alá kerüljünk.
4. Arra buzdítanak bennünket, hogy beszédünkben legyünk őszinték és óvatosak, nehogy hazugságba essünk,

különösen, ha a Magasztos és Fenséges Allah parancsairól és törvényeiről van szó.

(3686)

(15) – عن المقدم بن معديكر بن رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أَلَا هَلْ عَسَى رَجُلٌ يَبْلُغُهُ الْحَدِيثُ عَنِّي وَهُوَ مُتَكَيٍّ عَلَى أَرِيكَتِهِ فَيَقُولُ: بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ، فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَلَالًا اسْتَخْلَنَاهُ، وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَرَامًا حَرَمْنَاهُ، وَإِنَّ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا حَرَّمَ اللَّهُ».

[صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه]

(15) – Al-Miqdám bin Ma‘dikařib-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Talán hamarosan egy tőlem származó hagyomány fog elérni egy férfit, aki egy szófán fekszik az oldalán és mondja: Köztünk és köztetek csupán Allah Könyve van. Bármít is találunk abban, ami törvényileg engedélyezett azt megengedettnek tartjuk; és bármít is találunk abban, ami törvényileg tilos, azt tilalmasnak fogjuk tartani. Bizony mindaz, amit Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megtiltott, azt Allah tette tilalmassá."

[Szahíh (hiteles)] - [Abu Dáwúd, At-Tirmidhi és Ibn Mádza jegyezték le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) említi nekünk, hogy rövidesen be fog következni egy olyan időszak, amikor az emberek nyugalmasan üldögélnek. Egy közülük egy szófán fekszik és eljut hozzá egy hagyomány a Próféától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és mondja: ami köztünk és köztetek dönt a dolgok között - az a Kegyes Korán; ez elég a számunkra. Bármí megengedettet is találunk abban, aszerint cselekszünk és bármí tilalmasat is

találunk abban, attól eltávolodunk. Majd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elmagyarázza, hogy bármit, amit megtiltott vagy tilosnak nyilvánított a Szunna-jában az vallási megítélésben olyan mintha Allah tette volna a Könyvében. Hiszen ő az Urától továbbít.

Tanulságok a hagyományból:

1. A Szunna nagy tiszteletben tartása, és a hozzá való ragaszkodás, hasonlatosan a Koránhoz.
2. A Küldött iránti engedelmesség, olyan, mint az Allah iránti engedelmesség; a vele való szembefordulás, az engedetlenség a Magasztos Allah-hal szemben.
3. A Szunna törvényi hatáskörének a bizonyítása, kötelező elfogadása; és válasz azoknak, akik elvetik a Prófétai Gyakorlatokat vagy kifogásolják azokat.
4. Az, aki elfordul a Szunna-tól és elégségesnek tartja csupán a Korán fennhatóságát, az mindkettőtől elfordult és hazugnak tekintendő abban az állításában, hogy ő a Koránt követi.
5. Az Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Prófétaságának bizonyítékai közül való: híradása egy olyan dologról, ami a jövőben fog bekövetkezni, ahogyan az már meg is történt.

(65005)

(16) – عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم: «اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَثَنًا، لَعَنَ اللَّهُ قَوْمًا اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ». [صحيح] - [رواه أحمد]

(16) – Abu Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, aki a Próféától (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) továbbította, aki azt mondta: "Ó, Allah! Ne tedd a síromat bálvánnyá, amelyet imádnak. Allah megátkozta azt a népet, amely prófétái sírjait mecsetté tették." [Szahih (hiteles)] - [Ahmad jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) fohászkodott Urához, hogy ne tegye sírját olyanná, mint egy bálvány, amelyet az emberek úgy imádnak, hogy irányába fordulva, magasztalással leborulnak előtte. Ezt követően a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) arról értesített, hogy Allah, a Magasságos eltávolította és száműzte az Ő Kegyelemétől azokat, akik a próféták sírjait imahellyé és a leborulás helyévé tették. Mivel ezeknek a helyeknek az imahellyé tétele elősegíti az ott nyugvók imádatát, és a bennük való tévhitet.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az Iszlám törvénykezés szerint a próféták és az igaz hívők sírjaira vonatkozó határok túllépése bálványokká változtatja őket, akiket Allahon kívül imádnak. Ezért távol kell tartanunk magunkat minden olyan eszköztől, amely elvezet az Allah mellé bárki vagy bármi társításához, azaz Sirk-hez.

2. Tilos a sírok felkeresése azzal a szándékkal, hogy ott imádatokat végezzünk abból a szándékból, hogy tiszteletet tanúsítsanak irántuk, függetlenül attól, hogy az ott eltemetett személy közel állt-e Allahhoz.
3. Tilos a sírok fölé mecsetet építeni.
4. Tilos a síroknál imádkozni, akkor is, ha nincs odaépítve egy mecset. Ez alól kivétel a halotti ima elvégzése, hogyha azt az elhunyt számára még nem imádkozták.

(3336)

(17) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ؛ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ». [حسن] - [رواه أبو داود]

(17) – Abu Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Ne tegyétek otthonaitokat sírokká, és ne tegyétek síromat ünneplés helyévé, és kérjétek Allah áldásait rám, mert a számomra Allahtól való áldás kérésetek eljut hozzám, akárhol is legyetek!" [Haszan (jó)] - [Abu Dáwúd jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtiltotta, hogy a házak mentesek legyenek az imáktól, és így olyanok legyenek, mint a temetők, ahol nem imádkoznak. Megtiltotta a sírjához való gyakori látogatást és az ottani rendszeres összejövetelt, mert ez a társításhoz vezető eszköz. Megparancsolta, hogy kérjük Allah áldását és békességét rá a

föld bármely pontjáról, mert ez a fohász közelről és távolról, egyaránt eljuttatik hozzá, ezért nem szükséges elmenni a sírjához.

Tanulságok a hagyományból:

1. A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtiltotta, hogy a házak mentesek legyenek a Magasságos Allah imádatától.
2. Látogatás szándékával tilos elutazni a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) sírjához, mivel megparancsolta, hogy kérjük Allah áldását rá, hiszen bárhol is az eléri őt. Az utazás célja csak a mecset látogatása és az ott történő imádkozás lehet.
3. Tilos a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) sírjának látogatását az ünneplés formájává tenni úgy, hogy azt meghatározott módon és időben gyakran megismételjük. Ez ugyanúgy vonatkozik bármely más sír meglátogatására is.
4. Ez a Próféta méltósága az Uránál, mivel a Mindenható Allah megengedte az áldások kérését őrá bármikor és bárhol.
5. Mivel a Társak már jól tudták, hogy nem szabad a síroknál imádkozni, a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtiltotta, hogy a házak sírokhoz hasonlóak legyenek, ahol nem imádkoznak.

(18) - عن جندب رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ بِخَمْسٍ وَهُوَ يَقُولُ «إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا! أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ! إِنِّي أَنَهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(18) – Dzsundub-tól (Allah legyen elégedett vele), aki azt mondta: Hallottam, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) öt éjszakával halála előtt ezt mondta: "Felmentve állok Allah előtt, hogy bárkit közületek a legszeretettebb barátnak (khalíl) vegyek, mert a Magasztos Allah engem Khalílnak vett, mint ahogyan Ábrahámot. Ha khalílt választottam volna valakit a Népemből, akkor Abu Bakr-ot választottam volna. Vigyázzatok! Azok a népek, akik előttetek voltak, prófétáik és erényes emberek sírjait tették maguknak imahelyül. Vigyázzatok! Ne tegyétek a sírokat imahellyé. Én bizony megtiltom számotokra, hogy ezt tegyétek." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) elmondta státuszát a Magasztos Allah előtt, és hogy elérte a szeretet legmagasabb szintjét, amit Ábrahám (béke legyen vele) is elért. Ezért elutasította azt, hogy Allahon kívül más meghitt és bensőséges barátja legyen, mert a szíve tele volt Allah iránti szeretettel, az Ő dicsőítésével és Tudásával, ezért Allahon kívül senki más számára nem maradt hely. Ha az emberek közül választott volna egy bensőséges barátot, akkor az Abu Bakr asz-Sziddíq lett volna (Allah legyen elégedett vele). Ezt követően óva intett az Allah által megengedett határok túllépésétől a

szeretet tekintetében, ahogyan azt a zsidók és a keresztények tették prófétaik és igazhívó embereik sírjával kapcsolatban. Olyannyira, hogy azokat társított istenségekké tették; akiket Allah mellett társként imádtak, és mecseteket és imahelyeket építettek a sírjaik fölé. A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtiltotta a Népének, hogy úgy cselekedjenek, ahogyan ők tették.

Tanulságok a hagyományból:

1. A hagyomány rámutat Abu Bakr asz-Sziddíq érdemére (Allah legyen elégedett vele) és hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Társai között előkelő rangja volt. A legjogosultabb ember volt a Próféta (Allah békéje és áldása legyen vele) halála után utódjának (Khalífa).
2. Az imahelyek sírok fölé építése elítélendő, tiltott cselekedet, amelyet a korábbi népek követtek el.
3. Tilos a sírokat imádatok helyévé tenni, bennük vagy felőlük fordulva imádkozni, illetve imahelyeket, mecseteket vagy kupolákat építeni fölélük, nehogy ez a társítás bűnéhez vezessen.
4. Óva int attól, hogy túlzásokba essünk az igazhívó, kegyes emberek tiszteletében, mert ez társításhoz vezet.
5. Ennek komolyságát és fontosságát jól mutatja az a tény, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) öt nappal a halála előtt hangsúlyozta és figyelmeztetett erre.

(19) – عن أبي الهَيَّاجِ الأَسَدِيِّ قَالَ: قَالَ لِي عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ: أَلَا أُبْعَثُكَ عَلَى مَا بَعَثَنِي عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ أَنْ لَا تَدْعَ تَمَثَّالًا إِلَّا طَمَسْتَهُ، وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(19) – Abu-l-Hayyádz al-Aszadi-tól, aki mondta: Azt mondta nekem Ali bin Abi Tálib: „Ugyanarra a küldetésre küldjelek téged, mint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) engem? Hogy ne hagyj meg egyetlen szobrot sem anélkül, hogy megsemmisíted, és ne hagyj meg egyetlen magas sírt sem anélkül, hogy ne egyenlítenéd el!” [Szahíh (hiteles)] -

[Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) elküldte társait, azzal az utasítással, hogy ne menjenek el egyetlen „ábrázolás” – ami egy lélek képe, legyen az emberszabású vagy test nélküli – mellett, hacsak el nem távolítják vagy el nem törlik azt.

És hogy ne menjenek el egyetlen magasított sír mellett sem anélkül, hogy ne egyenlítenétek ki a föld színével; le kell dönteni az építményt, amit a sír fölé emeltek vagy olyan lapossá tenni, hogy csak egy arasszal legyen magasabb a földszínénél.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a hagyomány tartalmazza a lélekkel rendelkező teremtmények képeinek ábrázolásának tilalmát, mert ez a társításhoz vezető egyik eszköz.
2. A kifogásolt, elvetendő dolgok kézzel történő eltávolításának legitimitása azok számára, akiknek felhatalmazásuk vagy képességük van rá.

3. A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) lelkesedése arra, hogy eltávolítson mindent, ami a tudatlanság korának nyomait hordozza, mint például a képek, a szobrok és a sírokon lévő épületek.

(5934)

(20) – عن عمران بن حصين رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تَطَيَّرَ لَهُ، أَوْ تَكْهَنَ أَوْ تَكْهَنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سَحَرَ لَهُ، وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ». [حسن] - [رواه البزار]

(20) – Imrán bin Huszayn (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Allah Küldötte (Allah Áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Nem tartozik közénk, aki sorsot húz vagy sorsot húznak neki, aki jósol vagy jósolnak neki, vagy az, aki varázsol vagy varázslást hajtanak végre neki. Vagy aki csomót köt (varázslat céljából). Aki elmegy egy jóshoz és hisz abban, amit mond, az bizonyára hitetlenséget követett el azzal szemben, amit Allah kinyilatkoztatott Muhammad-nak (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget)." [Haszan (jó)] - [Al-Bazzár jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) erős figyelmeztetést intézett a Közösségéhez (Umma) tartozók közül azokhoz, akik bizonyos cselekedeteket tesznek, mondván: „nem közülünk valók”. Az ilyen cselekedetek közül valók:

Az Első: "Aki sorsot húz vagy sorsot húznak neki".

Eredete: a madár elengedése, amikor olyan tevékenységbe kezdene, mint az utazás, a kereskedés vagy hasonló dolgok. Ha

jobbra repül a madár, azt jó jelnek veszi, így folytatja azt a dolgot, amit szeretett volna megtenni (pl. utazás stb.), ha pedig balra repül, akkor azt rossz jelnek veszi és eláll attól, amit tenni akart. Nem szabad ezt magának megtennie, sem pedig valakit megbízni azzal, hogy tegye meg helyette. Ide tartozik bármivel kapcsolatban a jövőkép festése, legyen az hallható vagy látható, például madarak, állatok, fogyatékkal élők, számok, napok vagy ehhez hasonló dolgokban való hit.

A második: "aki jósol vagy jósolnak neki". Aki a csillagok és egyéb dolgok segítségével állítja a láthatatlan ismeretét, vagy olyan valakihez fordul, aki azt állítja, hogy ismeri a láthatatlant, például egy jóshoz és hasonlókhöz, és a láthatatlan ismeretére hivatkozva elhiszi neki azt, amit mond. Akkor bizony hitetlenséget követett el azzal szemben, amit Allah kinyilatkoztatott Muhammad-nak (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget).

A harmadik: "aki varázsol vagy varázslást hajtanak végre neki". Ő az a személy, aki maga varázsol, vagy kijelöl valakit arra, hogy varázsoljon neki azért, hogy hasznot vagy ártalmat okozzon, vagy cérnán csomót kötve varázsoljon úgy, hogy varázsigéket olvasson rá és fújjon bele.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ebben a hagyományban látható az Allahra való hagyatkozásnak a kötelezősége és a hit Allah Döntésében és Elrendelésében. Továbbá tiltás található a hagyományban, "a balsors" létezésével, a jövő lefestésével, a mágiával, a jóslással kapcsolatban, illetve olyanokhoz fordulni kérdéssel, akik azt állítják, hogy ismerik a láthatatlant.

2. A láthatatlan dolgok tudásának állítása a társítás közé tartozik, ami ellentmond és érvényteleníti a tiszta egyistenhitet.
3. Tilalom arra nézve, hogy higgyünk a jósoknak, és hozzájuk forduljunk. Ide tartozik az olvasás, amit tenyérből, bögréből (pl. kávézacc), és horoszkópból tesznek. Tilos mindezek megnézése és olvasása is, még ha csak az informálódás kedvéért is tennénk.

(5981)

(21) - عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْحُدَيْبِيَّةِ عَلَى إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلَةِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ، فَقَالَ: «هَلْ تَذَرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟» قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ، فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: بِنُوءٍ كَذَا وَكَذَا، فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(21) – Zayd bin Khálid al-Dzsuhani-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) vezette a reggeli imát nekünk, al-Hudaybiyya-ban, egy éjszakai esőzés után. Miután befejezte az imát az emberek felé fordult és azt kérdezte: "Tudjátok-e mit mondott az Uratok?" Azt felelték: Allah és a Küldötte jobban tudják! Allah azt mondta: "Reggelre kelve néhány szolgám hisz Bennem, míg mások hitetlenek Velem szemben. Amelyik azt mondta: Esőt kaptunk Allah túláradó kegyelme és könyörülete révén, ez a szolga hisz Bennem és hitetlen a csillagokkal és égitestekkel szemben.

Ám, amelyik azt mondta: Ezen és ezen csillag vagy égitest hatása miatt kaptunk esőt, az hitetlen Velem szemben és hisz a csillagokban." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a reggeli imát imádkozta al-Hudaybiyya-ban, amely egy település neve Mekka közelében; tette ezt az éjszaka folyamán lehullott esőzés után. És miután elkészült az ima végén és befejezte imáját, arccal az emberek felé fordult és megkérdezte őket: Vajon tudjátok-e mit mondott a ti Magasztos Uratok? Az ő válaszuk ez volt: Allah és a Küldötte jobban tudják! Majd mondta: a Magasztos Allah megemléltette, hogy az emberek két csoportra oszthatók, midőn eső érkezik hozzájuk; egy részük hisz a Magasztos Allah-ban, ám a másik rész hitetlen a Magasztos Allah-hal szemben. Aki azt mondja: Esőt kaptunk Allah túláradó kegyelme és Könyörülete révén, és az eső érkezését a Magasztos Allah-nak tulajdonítja, az hisz a Teremtő Allah-ban, Aki az egész létben és az univerzumban mindenek felett rendelkezik. Ez a személy tudja, hogy az égitesteknek nincs semmi hatásuk. Ám az, aki azt mondja: ilyen és ilyen csillag hatása révén kaptunk esőt, az hitetlen a Magasztos Allah-hal szemben és azt hiszi, hogy az égitesteknek van hatása. Ez a ferde hit kisebb hitelenség; amikor úgy gondolja, hogy az eső érkezését egy égitest okozhatja; ám Allah nem adott képességet a csillagonak az esőre, sem vallási okként, sem egyetemes okként. Aki pedig az eső érkezését és a hasonló földi eseményeket és történéseket az égitestek mozgásának,

kelésének és nyugvásának tulajdonítja, azt gondolva és elfogadva, hogy ezek az égitestek a valós cselekvők, okozói ezeknek az eseményeknek, az hitetlen a nagyobb hitetlenség bűnével.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ajánlott az esőzés után elmondani "Mutirná bi-fadli-Lláhi wa rahmatihi" (Esőt kaptunk Allah túlradó kegyelme és könyörülete révén).
2. Az, aki az eső lehullását és más ilyen dolgokat, egy égitestnek tulajdonít, azt gondolva, hogy az teremtette és hozta létre, az nagyobb hitetlenséget követett el. Aki csupán okként tekint az égitestekre, az kisebb hitetlenséget követett el, hiszen az égitestek sem vallási sem egyetemes érzékelhető okai annak.
3. Az Allah-tól származó kegyes nagylelkűség a hitetlenség okává válhat, ha azt tagadják; ám a hit okává válhat, ha hálát adnak érte.
4. Tilos a következőt mondani: "Mutirná bi-naw' kadá" (ilyen és ilyen égitest révén kaptunk esőt), még ha csak az időt gondolták is, a társításhoz vezető út lezárása miatt.
5. A szívnek nagyon szorosan a Magasztos Allah-hoz kell ragaszkodnia, midőn a kegyes nagylelkűségek létrehozásáról és a fájdalmas csapások, kínos helyzetek elhárításáról van szó.

(22) – عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «إِنَّ الرُّقَى وَالتَّمَائِمَ وَالتَّوَلَةَ شِرْكٌ». [صحيح] - [رواه أبو داود وابن ماجه وأحمد]

(22) – Abdulláh ibn Masz'údtól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Hallottam Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint azt mondja: "Bizony a ruqák és az amulettek (at-tamá'im) és al-tiwala a társítás részét képezik." [Szahíh (hiteles)] - [Abu Dáwúd, Ibn Mádza és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) néhány dolgot említ, amelyek a társításhoz tartoznak:

Elsőként a ruqá: olyan beszéd, amely által a tudatlanság korának népe a gyógyulást kereste, ez a társítás bűnének része.

Másodszor a tamá'im (amulettek): összefűzött gyöngyszemek és ehhez hasonlóak, amelyeket a gyermekekre, állatokra és más dolgokra aggattak annak érdekében, hogy a szemmelverést elkerülhessék.

Harmadszor al-tiwala: amely azzal a céllal készült, hogy a házastársak egyike megszeresse a másikat.

Ezen dolgok a társítás részét képezik, hiszen ezen dolgok ok-okozati összefüggést igyekeznek sugallni. De ez nem egy vallásjogi eszköz, módoszat, amely bizonyíték alapján létezne, sem pedig érzékenyen alapuló dolog, amit a tapasztalat támasztana alá. Ami a vallásjogi okokat és tényezőket illeti - mint a Korán recitálása, vagy valami érezhető hatású, mint

például a gyógyszerek, amelyek tapasztalat útján bizonyítottak. Ezek megengedettek szem előtt tartva, hogy ezek csupán ok-okozati eszközök, viszont a haszon vagy a kár okozás lehetősége Allah Kezében van.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az egyistenhit és a hitvallás (al-'aqidah) védelmezése azon dolgoktól, amelyek károsan hatnának rájuk vagy megszegésükhöz vezetne.
2. A társítással összekapcsolt ruqá, amulettek és tiwala tilalma.
3. Ha az ember ezen három dologról úgy vélekedik, hogy ezek eszközök, ez a kisebb társítás, mivel valamilyen eszközt hatékony okká tett. Ha viszont úgy vélekedik, hogy ezen dolgok képesek ártani vagy használni önmagukban, az már a nagyobb társítás.
4. Intő figyelmeztetés a társításhoz kapcsolódó tiltott utakkal és módokkal kapcsolatban.
5. A ruqá-k tiltottak, hiszen az Allah mellé társítás közül valók, kivéve, ha az Allah Törvénye szerint engedélyezett módon történnek.
6. Fontos tudni, hogy a szívnek egyedül Allahhoz kell ragaszkodnia és kapcsolódnia, hiszen Tőle van a használni vagy ártani tudás képessége, nincs Neki társa. A jó csak Tőle jöhet, a rosszat csupán a Magasztos Allah képes elhárítani.

7. A megengedett ruqának három feltételnek kell megfelelnie: 1 - Tudni kell, hogy ez csupán egy eszköz, nem használ, csupán Allah engedelmével. 2- Ennek a Korán által, Allah Nevei által és Tulajdonságai által, a Prófétai fohászok által és Allah Törvénye szerint elrendelt fohászok által kell megtörténnie. 3- Érthető, világos nyelven kell elhangzania, nem tartalmazhat érthetetlen varázsigéket, sem pedig varázslással összekapcsolt fekete mágiát.

(5273)

(23) – عن بعض أزواج النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(23) – A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) néhány feleségétől maradt fenn, akik azt mondták, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Aki meglátogat egy jóst (Arráf) és bármit kérdez tőle, annak Allah negyven éjszakán keresztül nem fogadja el az imádkozását". [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) óva int attól, hogy jóshoz (Arráf-hoz) menjenek. Az Arráf, az asztrológusok, jósök és hozzájuk hasonlóak általános neve, akik az általuk igénybe vett eszközök segítségével állítják, hogy ismerik a láthatatlant vagy a jövőt. Pusztán a hozzájuk intézett láthatatlan dolgokról szóló kérdésed miatt Allah negyven napig megfoszt az imák jutalmától. Ez a büntetés jár ezért az óriási bűnért.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a hagyomány magában foglalja a jóslás tilalmát, és a hozzájuk való látogatás tilalmát, illetve a jövővel kapcsolatosan bármilyen kérdést feltenni nekik.
2. Az engedetlenség büntetéseként az ember elveszíti az engedelmessége jutalmát (pl. nem fogadja el Allah el az imáját).
3. Ebben a hagyományban benne van a horoszkóp készítésének és olvasásának, a tenyérből és a kávézaccból való olvasásnak - még megtekintésének is- a tilalma, mivel ezek hozzátartoznak a jósláshoz és a jövő vagy a láthatatlan dolgainak ismeretének állításához.
4. Ha ez a büntetése annak, aki elmegy egy jóshoz, akkor milyen büntetésben fog maga a jós részesülni?
5. Negyven nap imádkozása vesz kárba, amelyeket nem kell pótolni ugyan, azonban nem jár érte jutalom.

(5986)

(24) – عن ابن عمر رضي الله عنهما أنه سمع رجلاً يقول: لا والكعبة، فقال ابن عمر: لا يحلف بغير الله، فإني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(24) – Ibn Umar-tól (Allah legyen elégedett mindkettőjünkkel) miszerint ő hallott egy férfit, aki azt mondta: "Esküszöm a Ka'ba-ra, hogy nem!" Erre azt mondta Ibn Umar neki:

"Allahon kívül ne esküdjél senki másra, mivel hallottam a Próféát (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondani, hogy: „Az, aki Allahon kívül másra esküszik, az hitetlen vagy társat állított Allah mellé". [Szahíh (hiteles)] - [Abu Dáwúd, at-Tirmidhi és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) arról tájékoztat, hogy aki nem Allahra és az Ő Neveire és Tulajdonságaira esküszik, az hitetlen Allahban vagy társat állított Mellé. Mert az esküvés annak a magasztalását jelenti, akinek a nevével esküdtek, miközben minden nagyság és magasztalás kizárólag Allahot illeti. Ezért kizárólag Allahhal, az Ő Neveivel és az Ő Tulajdonságaival esküdjünk. Ez a fajta eskü (Allah mellé) a kisebb társítás kategóriájába tartozik; azonban, ha az esküt tevő személy, az esküjében mást még nagyobb magasztalásban részesít, mint Allahot, akkor az esküje már a nagyobb társítás kategóriájába sorolható.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az esküvel való magasztalás csak a Magasztos és Fenséges Allahot illeti meg. Tehát csak Allahra és az Ő Magasztos Neveire és Tulajdonságaira szabad esküdni.
2. Ez a hagyomány rámutat a Társak azon törekvésére, hogy megparancsolják a jót, és megtiltsák a rosszat, különösen, ha a helytelen cselekedet az Allah mellé való társításhoz vagy hitetlenséghez kapcsolódik.

(25) – عن أبي مَرْثَدٍ الْعَنَوِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ، وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(25) – Abu Marthad al-Ghanawi-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Ne üljetek a sírokon, és ne imádkozzatok feléjük!". [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtiltotta a sírokra való ülést.

Továbbá megtiltotta, hogy a sírok irányába imádkozzanak az emberek, úgy, hogy a sír az ima irányában legyen az imádkozónak; hiszen ez, az Allah mellé társításhoz elvezető egyik út.

Tanulságok a hagyományból:

1. A temetőben, a sírok között vagy a sírok irányába való imádkozás tilalma, kivéve a halotti imát a temetésnél, ahogy a Szunnában fennmaradt.
2. A sírokhoz való imádkozás tilalma azért van, hogy lezárja az utat az Allah mellé társítás felé.
3. Az Iszlám tiltja a sírokkal kapcsolatos túlzásokat és azok felé tanúsított tiszteletlenséget is, így nincs sem túlzás, sem pedig hanyagság.
4. A muszlim sérthetatlensége a halála után is megmarad, ahogy azt a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök

üdvösséget) mondta: (A halott csontjának eltörése olyan, mint egy élőét összetörni).

(10647)

(26) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ حَتَّى يَقُولَ: مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلْيَنْتَه». [صحيح] - [متفق عليه]

(26) – Abu Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele): Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "A sátán el fog jönni hozzátok és mondja: Ki teremtette ezt és ezt? Ki teremtette ezt és ezt? Végül így szól: Ki teremtette az Uradat? Ha valakihez elér (az ilyen fertelmes ördögi sugalmazás) az Allah-nál keressen menedéket és vesse el ezeket a gondolatokat." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) ismerteti a hatásos gyógyymódot azon rágalmazó kérdezősködésekre, amelyeket a sátán suttog a hívő fülébe. A sátán kérdései: Ki teremtette ezt? Ki teremtette azt? Ki teremtette az eget? Ki teremtette a földet? A hívő ember pedig a hitére, a tiszta teremtett ösztönére (fitra) és értelmére támaszkodva, így fog válaszolni: Allah! Ám, a sátán nem fog a suttogás ezen határánál megállni, merészebbet fog kérdezni: Ki teremtette az Uradat? Ezt a fajta ördögi suttogást, a hívő ember három dologgal tudja elhárítani:

Az Allah-ban való megingathatatlan hittel.

Az oltalomért Allah-hoz történő meneküléssel a sátán elől.
A rágalmozó suttogás további abbahagyásával.

Tanulságok a hagyományból:

1. El kell fordulni a sátán suttogásától, nem szabad azokon elmélkedni és a Magasztos Allah oltalmát és védelmét kell keresni annak elűzése érdekében.
2. Bármilyen, ami az ember szívébe hatol a rágalmozó suttogásokból, amelyek ellentétesek a Vallással, az mind a sátántól való.
3. Tilos Allah lényegéről, természetéről gondolkodni; ám buzgón kell elmélkedni az teremtményein és az Jelein.

(65013)

(27) – عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ الْمُزَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَّةً، يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِرَعِيَّتِهِ، إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(27) – Ma'qil ibn Jaszár al-Muzannítól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Én bizony hallottam Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint azt mondja: "Ha Allah egy embert hatalommal és felelősséggel ruház fel, és ez az ember úgy hal meg, hogy ezzel visszaélt, akkor Allah tiltottá teszi számára a Paradicsomot." [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) itt hírt ad minden olyan személyről, akit a Magasztos Allah

vezetővé és felelőssé tett az emberek felett, legyen szó általános hatalomról, mint az al-amír-é (vallási és politikai vezető), vagy valami szűkebb értelemben vett felügyelet és irányítás, mint a férfi a házában és a nő a házában. Ha hiányosan, jogtalanul bánt a rábízottakkal, hazug, csalárd módon becsapja őket, nem a helyes irányba terelve őket, vagy eltékozolja azok vallási és földi jogait, az ilyen személy teljes mértékben megérdemli ezt az igen súlyos büntetést.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a fenyegetés nem csupán a legfelsőbb vezetőre (al-imám al-a'zam) és helyetteseire vonatkozik, hanem általánosan érvényes mindenkire, akit Allah vezetési feladattal bízott meg az emberek között.
2. Miden olyan személynek, akit a muszlimok ügyének kezelésével bíztak meg, kötelező, hogy tisztas, jóra való módon tanácsokkal segítse őket, teljesítse a letétek kezelését és messze kerülje el a letétekben való csalást.
3. A kisebb vagy nagyobb, általános vagy speciális csoport vezetésével megbízott személy felelősségének a hangsúlyozása.

(5335)

(28) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: سمعتُ من رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول في بيتي هذا: «اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشْقُقْ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(28) – Aishá-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Hallottam Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint a házámban azt mondja: "Ó, Allah! Ha valakit az én Ummámból (Népemből) valamilyen felelősséggel bíznak meg, és ez a személy nehézségeket okoz nekik, úgy Te is okozz neki nehézséget. Ám ha valakit az én Ummámból valamilyen felelősséggel bíznak meg, és ő kegyesen bánik velük, úgy Te is bánj vele kegyesen." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Ebben a hagyományban a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szól mindazok ellen, akikre rábízták a muszlimok bármilyen ügyének intézését - legyen szó kisebb vagy nagyobb ügyről, legyen szó általános, mindent átfogó felügyeletről, avagy kisebb, egy speciális területre korlátozódó fennhatóságról; az a vezető, aki nehézséget helyezett rájuk és nem bánt illendően velük, az ugyanolyan nehézséget fog kapni Allahtól büntetésként.

Ám az, aki kegyes, jóra való módon bánik a közösséggel és könnyít terheiken, azzal szemben Allah is kegyes bánásmódot fog tanúsítani és könnyít terhein.

Tanulságok a hagyományból:

1. Minden olyan személy számára, akit a muszlimok ügyeinek intézésével és vezetésével bíznak meg, kötelező, hogy kegyesen és jóra való módon viselkedjen velük, amennyire képes rá.
2. A díjazás a cselekedet fajtájának a függvénye.

3. A kegyesség és a szigorúság mérlege és mércéje az az, ami nem mond ellent a Koránnak és a Szunnának.

(5330)

(29) – عن تميم الداري رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «الَّذِينَ النَّصِيحَةُ» قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(29) – Abú Ruqajja Tamím bin Awsz ad-Dárítól (Allah legyen elégedett vele), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "A Vallás az maga az őszinteség (an-naszíhah)" Mondtuk: Kinek tartozunk őszinteséggel? Azt válaszolta: Allahnak, a Könyvének, a Küldöttének, a muszlimok imámjainak (vallási és politikai vezető is lehet egyben) és az embereknek." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatja, hogy a vallás az őszinteségen és a bizonyosságon alapul és úgy kell kivitelezni, ahogyan azt Allah elrendelte, a maga teljes tökéletességében, hiányosság és csalás nélkül.

Kérdezték a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget): az őszinteség kinek jár? Ő pedig azt mondta:

Elsőként: Az őszinteség a Magasztos Allahnak jár: a tetteket őszinte odaadással végezve és csak Neki ajánlva, senkit és semmit nem társítva Vele. Hinnünk kell az Ő Úr voltában (rubúbijjah) és az egyedüli Istenségében (ulúhijjah), a Neveiben és kegyes Tulajdonságaiban, tiszteljük parancsait, és hívjunk másokat is a Benne való hitre.

Másodszor: az őszinteség az Ő Könyvét, azaz a Kegyes Koránt illeti: miszerint kötelességünk hinni abban, hogy az Allah Szava és a legutoljára kinyilatkoztatott Könyve. Továbbá abban, hogy az eltörli az összes korábbi törvénykezést. A legnagyobb tiszteletben tartjuk, recitálásának szabályai szerint recitáljuk. A muhkam (egyértelmű, szilárdan megalapozott Vers) versei alapján cselekszünk, ugyanakkor elfogadva és alávetve magunkat a mutasábih (több értelemmel bíró, nehezebben magyarázható) verseknek is. És védelmezzük azt azok magyarázataitól, akik szándékosan elferdítik tartalmát. Okulunk intő példázatain, terjesztjük tudományait és a benne lévő bölcsességet és hívjuk az embereket annak követésére.

Harmadszor: az őszinteség az Ő Küldöttét, Muhammadot (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) illeti. Hiszünk abban, hogy ő az utolsó a Küldöttek sorában, utána már nem jön Küldött. Igaznak tartjuk őt és mindazt, amit elhozott. Parancsa szerint cselekszünk és tartózkodunk attól, amit megtiltott. Csupán úgy szolgáljuk Allahot ahogyan ő azt közvetítette nekünk. Tiszteljük az ő jogát, nagy tisztelettel vagyunk iránta. Terjesztjük a Vallását; a gyanús kételyeket pedig elűzzük róla.

Negyedszer: az őszinteség a muszlimok vezetőit illeti: úgy, hogy segítjük őket közös erőfeszítéssel az Igazság szolgálatában. Nem szállunk szembe velük a vezetést illetően. Az irántuk való engedelmisség abban, amit Allah megengedett.

Ötödször: az őszinteség a muszlimokat illeti; jóra való, őszinte módon cselekedve velük és felszólításukkal szemben. Tartózkodva bántalmazásuktól, csak a jót kívánva nekik. Közös együttműködés velük kegyes, istenfélő módon az istenfélelem (taqwa) talaján állva.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az őszinteségre vonatkozó parancs mindenkinek szól.
2. Az őszinteség kimagasló helyzete a Vallásban.
3. A Vallás magába foglalja a hitbeli meggyőződéseket, a kimondott szavakat és az elvégzett cselekedeteket.
4. A Naszíha egyik része, hogy megtisztítsuk a lelkünket bármilyen rossztól azzal szemben, akinek a tanácsot adjuk, ezzel a legjobbat kívánva és szándékozva neki.
5. A Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tanításának szépsége és kiválósága, hiszen megemlíti valamit elsőként összefoglaló módon, majd aprólékosan részletezi is.
6. A legfontosabbal kell kezdeni, majd a sorban következő fontos dolgokkal. Hiszen a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) is az Allah felé tanúsított őszinteséggel kezdte, majd a Könyvéért, majd a Küldöttéért (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), majd a muszlimok vezetőiért, majd a közemberekért.

(4309)

(30) - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: تَلَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذِهِ الْآيَةَ: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ، وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ، وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} [آل عمران: 7]. قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَّى اللَّهُ، فَاحْذَرُوهُمْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(30) – Aishá-tól (Allah legyen elégedett vele), aki azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) recitálta a következő verset: {Ő az, Aki lebocsátotta neked a Könyvet (ezt a Kegyes Koránt). Ebben vannak olyan versek, amelyek muhkam-ok (szilárdan rögzítettek, nyilvánvaló jelentéssel bírnak) ezekből áll az Ummu-l-Kitáb (szó szerint: A Könyv Anyja; lényegi, törvényi szabályozásait tartalmazó rész), más versek pedig úgynevezett mutasábihát (első olvasásra nem egyértelmű, több jelentéssel bíró). Ám azok, akiknek szívében ferdeség lakozik ők azt követik belőle, ami több értelemmel bír - a fitna-t (széthúzást, megpróbáltatás, politeizmus) áhítozván - és annak (rejtett) értelmezését áhítozván. Ám annak értelmezését csak Allah ismeri. És azok, akik nagy jártasságra tettek szert a tudásban azt mondják: "Hiszünk benne, mindez a mi Urunktól való!" Ám csak az ésszel bírók okulnak az intésből.} [Ál Imrán: 7; Q 3:7]. Mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta: "Ha azokat látod, akik azt követik, ami több értelemmel bír - azokat említette Allah, így óvakodj azoktól!" [Szahíh (hiteles)] -

[Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) recitálta: {Ő az, Aki lebocsátotta neked a Könyvet (ezt a Kegyes Koránt). Ebben vannak olyan versek, amelyek muhkam-ok (szilárdan rögzítettek, nyilvánvaló jelentéssel bírnak) ezekből áll az Ummu-l-Kitáb (szó szerint: A Könyv Anyja; lényegi, törvényi szabályozásait tartalmazó rész), más versek pedig úgynevezett mutasábihát (első olvasásra nem egyértelmű, több jelentéssel bíró). Ám azok, akiknek szívében ferdeség lakozik ők azt követik belőle, ami több értelemmel bír - a fitna-t (széthúzást, megpróbáltatás, politeizmus) áhítozván - és annak (rejtett) értelmezését áhítozván. Ám annak értelmezését csak Allah ismeri. És azok, akik nagy jártasságra tettek szert a tudásban azt mondják: "Hiszünk benne, mindez a mi Urunktól való!" Ám csak az ésszel bírók okulnak az intésből.} Ebben a versben, a Magasztos Allah tudatja, hogy Ő bocsátotta le ezt a Koránt a Prófétájára; ebben vannak versek, amelyek értelme egyértelmű, világos tartalommal, tisztán érthető jogi szabályozással, nincs benne kétértelműség. Ezek alkotják a Könyv alapját és forrását. Ezek a hivatkozási pontok a nézeteltérés esetén. Míg más versek, esetleg, több értelemmel bírnak, amelyek jelentése zavart és nehézséget okozhat némely ember számára; vagy azt is gondolhatja, hogy ezen vers és egy másik vers között ellentmondás van. Majd Allah megmagyarázta, hogy az emberek hogyan foglalkoznak és kezelik ezeket a verseket. Azoknak, akik szívében hajlam van az Igazságtól való eltérésre, azok elhagyják a muhkam verseket, és csak az al-mutasábih verseket használják. Ezáltal a gyanút, a

kételyt igyekeznek felszítani és más emberek tévelygésbe vitelét. Ezáltal azt az értelmezését szeretnék elérni, ami megfelel az ő vágyaiknak. Ami a biztos tudással rendelkezőket illeti, ők ismerik a mutasábih verseket és a muhkam versekhez vezetik azokat vissza, hisznek azokban és abban, hogy ezek a Magasztos Allah-tól valók. Ezek nem lehetnek zavarosak és nincs bennük ellentmondás. Ám ezen csak a józan és pallérozott értelemmel bírók gondolkoznak el és okulnak. Majd mondta a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), az Igazhívők Anyjának, Aishá-nak (Allah legyen elégedett vele): Ha látod azokat, akik az al-mutasábih verseket követik, ők azok, akiket Allah a következő Szavaival nevezett meg: {Ám azok, akiknek szívében ferdeség lakozik} - kerüld el őket és ügyet sem vess rájuk.

Tanulságok a hagyományból:

1. A muhkam a Korán versei közül: amelynek az utalása világos és tartalmi jelentése egyértelmű. Az al-mutasábih, amely több jelentéssel bírhat; gondolkodásra és figyelmes megértésre van szükség hozzá.
2. Intő figyelmeztetés: nem szabad elvegyülni a ferdeség népével, és az újításokat bevezetők népével, akik nehézségeket támasztanak, hogy más embereket tévelygésbe vigyenek és kételyeket ébresszenek bennük.
3. A vers végén, a Magasztos szava: {Ám csak az ésszel bírók okulnak az intésből.} a ferdeségre hajlamosak elítélése; és a tudásban járatosak dicsérete. Azaz, aki nem gondolkodik és okul, s csupán saját vágyát követi az nem tartozik "az ésszel bírók" kategóriájába.

4. Az al-mutasábih követése a szív ferdeségéhez vezet.
5. Kötelező a mutasábih verseket, amelyek értelme nem mindig világos, az al-muhkam versekre visszavezetni.
6. A Magasztos Allah a Korán egyes részeit muhkam-má tette, míg más részeit mutasábih-á: próbatétel ez az emberek számára, hogy különbség tétessen a Hit népe és a tévelygés népe között.
7. Az a tény, hogy a Korán tartalmaz mutasábih verseket: a vallástudósok kiválóságát is hangsúlyozza a többi emberrel szemben; illetve utalás az értelem számára, hogy milyen korlátjai vannak - így Teremtőjüknek vetik alá magukat, beismerve saját képtelenségüket.
8. A tudásban való jártasság kiválósága és ennek folyamatos gyakorlása.
9. A Korán magyarázó tudósok között vita van a "waqf"-al (a recitálás során történő megállás egy adott szó után) kapcsolatban. Kell-e waqf az (Allah) szó után, a Magasztos Szavainál: {Ám annak értelmezését csak Allah ismeri. És azok, akik nagy jártasságra tettek szert a tudásban}. Két álláspont ismeretes. Akik megállnak az Allah szó után; ebben az esetben az 'értelmezés' lényege a dolog valós tartalmának ismerete, tartalmi eszenciájának megismerése, ami egyébként felfoghatatlan, mint például a 'lélek', vagy az 'Óra' valós ismerete. Ezek tudását a Magasztos Allah Magánál tartotta. És azok, "akik nagy jártasságra tettek szert a tudásban" hisznek abban, és annak lényegi értelmének megértését Allah-nak tulajdonítják; alávetik magukat és így megmenekülnek.

Ám azok, akik összekötik a két részt és nem használják a waqf-ot az (Allah) szónál, abban az esetben az "értelmezés" szó jelentése a magyarázat és az értelmi megvilágítás. Tehát, ismeri azt Allah (első sorban) és ismerik azt azok is, "akik nagy jártasságra tettek szert a tudásban"; hisznek abban és a muhkam versekhez vezetik vissza azokat világos megértésük érdekében.

(65062)

(31) – عن أبي سعيد الخُدْرِي رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(31) – Abú Sza'íd al-Khudrí-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Hallottam Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint azt mondja: "Aki közületek valami rosszat lát, az változtassa meg a kezével. Ha erre nem képes, akkor a nyelvével (azaz szavakkal). Ha erre sem képes, akkor ítélje el a szívében. Ám, ez a leggyengébb foka a hitnek." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megparancsolja, hogy meg kell változtatni a rosszat, idetartozik minden olyan, amit Allah és az Küldötte megtiltott. Ezt mindenkinek a saját képessége, illetve hatásköre szerint kell megtennie. Ha valaki valami kifogásolandót lát, kötelessége azt megváltoztatni a kezével, ha erre képes. Ha erre nem képes, úgy a nyelvével, illetve a szavaival adjon hangot ennek, azáltal, hogy igyekszik megtiltani az elkövetőnek rosszat

és elmagyarázza neki annak káros következményeit, így a helyes és a jó útra irányíthatja, elkerülve a rosszat. Ha erre a fokozatra sem képes, úgy a szívében kell elítélnie, olyan módon, hogy elveti az adott rosszat és elhatározza, hogy amennyiben képes lesz majd a megváltoztatására, meg is fogja azt tenni. A munkar szívből történő megváltoztatása a hit leggyengébb, illetve alap fokozata.

Tanulságok a hagyományból:

1. Jelen hagyomány a fő bizonyíték a rossz (munkar) megváltoztatásának fokozataira.
2. A fokozatosság elvének megparancsolása a munkar megtiltásában; mindenki a saját képességei és lehetőségei szerint cselekedhet.
3. A munkar megtiltása egy hatalmas és nagyon fontos része a Vallásnak; senki sem mentesül ezen feladat alól. Minden muszlim számára kötelező a képességei függvényében.
4. Az jó megparancsolása és a rossz megtiltása a Hitnek a része. A Hit növekedhet és csökkenhet is.
5. A munkar megtiltásának egyik alapfeltétele, hogy az adott személy rendelkezzen a kellő tudással azzal kapcsolatban, hogy a megtiltandó dolog valóban a rossz kategóriába tartozik.
6. A munkar megtiltásának egyik feltétele, hogy ne következzen a változtatástól még nagyobb kár.

7. A munkar megtiltásának illemszabályai, előírásai és feltételei vannak, ezeket minden muszlimnak ismernie kell.
8. A munkar kifogásolása vallásjogi eljáráson alapul, tudáson és a szükségessé belátáson.
9. Ha elmarad a szívben történő elítélés, ez a Hit gyengeségére utal.

(65001)

(32) – عن أبي مسعود الأنصاري رضي الله عنه قال: جاء رجل إلى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: إني أودع بي فأحمِلني، فقال: «مَا عِنْدِي»، فقال رجل: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا أَدُلُّهُ عَلَى مَنْ يَحْمِلُهُ، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(32) – Abu Masz'úd al-Anszáritól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Egy férfi jött el a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és azt mondta: A hátasállatom halálosan kimerült, tudnál-e segíteni valamivel? Ő azt válaszolta: "Nem rendelkezem semmi ilyennel." Egy másik férfi azt mondta: "Ó, Allah Küldötte! Én el tudom vezetni őt egy olyan valakihez, aki tud neki hátasállatot adni." Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) erre azt mondta: "Aki bármilyen jóhoz is vezet el, annak a jutalma olyan, mint azé, aki meg is cselekszi azt." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Egy férfi jött el a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és mondta neki: "A hátasállatom (tevé)

elpusztult, ültess engem fel egy hátasállatra, hogy eljuthassak oda, ahová tartok." A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elmondta neki, hogy nem rendelkezik semmi olyan állattal, amelyre felülhetne. Egy férfi a jelenlévők közül ekkor felszólalt: " Ó, Allah Küldötte! Én ismerek olyat, aki tud neki adni egy állatot." Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatta a férfival, hogy neki is része van az önkéntesen adakozó jutalmában, mivel a szükséghelyzetben lévő elvezette hozzá.

Tanulságok a hagyományból:

1. Buzdítás a jó dolgok iránti útmutatásra.
2. Ösztönzés a jó cselekedetek végrehajtására, hiszen ezek a muszlim társadalom együttélésének és tökéletesedésének módozatai és eszközei.
3. Allah Kegyelmének és Jóságának végtelen volta.
4. A hagyomány egy általános alapelvet tartalmaz, amely tartalmazza az összes jó cselekedetet.
5. Ha valakinek nem áll módjában teljesíteni a kérő vágyát, abban az esetben irányítsa őt máshoz, aki teljesítheti.

(5354)

(33) - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ». [حسن] - [رواه أبو داود وأحمد]

(33) – Ibn Umartól (Allah legyen elégedett kettejükkel) aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök

üdvösséget) azt mondta: "Aki hasonlítani akar egy néphez, az közülük való." [Haszan (jó)] - [Abu Dáwúd és Ahmad jegyezte le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) arra tanít bennünket, hogy ha valaki hasonlóvá válik egy néphez, legyen szó hitetlenekről, bűnösökről vagy erényes kegyesekről, ez a hasonulás úgy valósulhat meg, hogy az adott népre jellemző sajátosságokat kezdi el végrehajtani a hitvallás, az istenszolgálat vagy a napi szokások terén, így közülük valóvá válik. Hiszen a külsőségekben való hasonlóság elvezet a belső tulajdonságok hasonlóságához. Kétségtelen tény, hogy a hasonlóság egy néphez gyakran a csodálatból ered, és elvezethet az irántuk érzett szeretetig, hozzájuk való ragaszkodásig. Ez arra készítheti az embert, hogy még a belső, lelki tulajdonságaikban is hasonul hozzájuk, az istenszolgálatukban is. Allah mentsen meg bennünket ettől.

Tanulságok a hagyományból:

1. Intő figyelmeztetés: nem szabad a hitetlenekhez és a bűnösökhöz hasonlóvá válni.
2. Buzdítás arra, hogy az istenfélő kegyesekhez váljunk hasonlóvá és az ő életvitelüket kövessük.
3. A külsőségekben rejlő hasonlóság a belsőben rejtőző szeretetet eredményezheti.
4. Az ember bűnössé válhat és rászolgálhat a büntetésre, annak függvényében, hogy mennyire másolja a hitetleneket rossz cselekedeteikben.

5. Tilalmas a hitetlenekhez való hasonlatosság, úgy a vallásukban, mint szokásaikban, amelyek kizárólag rájuk jellemzők. Aki nem ilyen módon hasonlatos másokhoz, hanem valamilyen hasznos tevékenység elsajátításában, arra nem vonatkozik a tiltás.

(5353)

(34) – عن عبد الله بن مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «هَلَاكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قالها ثلاثاً. [صحيح] - [رواه مسلم]

(34) – Abdullah bin Masz‘úd-tól (Allah legyen elégedett vele) hivatkozva jegyezték fel, miszerint így szólt: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Elpusztulnak azok, akik túlzásokba esnek". Ezt háromszor ismételte meg. [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) hírt ad azok kudarcáról és veszteségéről, akik a vallásukban, az evilági életükben, a beszédükben, és a tetteikben -valódi útmutatás és tudás nélkül - szélsőségekbe estek. Ezzel átlépve az Iszlám törvénykezésben azokat a határokat, amelyet a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) jelölt ki.

Tanulságok a hagyományból:

1. Minden területen tiltja a szélsőségeket és a mértéktelenséget, és mindenben azok elkerülésére

ösztönöz, különösen az imádatokban és a jámbor, Istenfélő emberek tiszteletében.

2. Az imádatok és a hasonló jó dolgok tökéletesítésére való törekvés, áldott és dicséretes dolog, és ezt Valláshoz való ragaszkodással kell elérni.
3. Ez a hadíth rámutat, hogy ajánlatos a fontos dolgok megerősítése, mivel a Próféta (Allah békéje és áldása legyen vele) háromszor megismételte kijelentését.
4. Ez a hadíth az Iszlám toleranciáját és könnyítését mutatja meg.

(3420)

(35) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(35) – Abdullah bin Amr bin al-Ász-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel), aki mondta: Hallottam Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint azt mondja: "Allah megírta a teremtetek sorsát, ötvenezer évvel azelőtt, hogy megteremtette volna az Egeket és a Földet. Továbbá azt mondta: és a Trónja a víz felett volt" [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) ismerteti, hogy a Magasztos Allah részletesen megírta mindazt, ami történni fog a teremtményekkel, élet, halál, az Allah-tól származó gondoskodás mértékét és minden mást is. Ezek a Jól Őrzött Táblán (al-Lawhu-l-Mahfúz)

találhatók. Tette ezt, ötvenezer évvel azelőtt, hogy megteremtette volna az Egeket és a Földet. Ezek mind meg fognak történni, annak megfelelően, ahogyan azt a Magasztos Allah elrendelte. Minden létező Allah döntése és rendelése alapján létezik. Így bármi, ami a hívó szolgát elérí, az elkerülhetetlen; ami pedig elkerülte az nem érhetette el őt.

Tanulságok a hagyományból:

1. Kötelező hinni az Allah által hozott döntésekben és az elrendelésében.
2. Az elrendelés jelentése: Allah tudása mindenről, és ennek előzetes megírása, az Ő Akarata szerint és Teremtése mindennek.
3. A hit abban, hogy a sorsok és a kiszabott mértékek megíratnak még az Egek és a Föld megteremtése előtt, elégedettséget és az Allah-nak történő behódolást és alávetettséget gyümölcsözi.
4. A Könyörületes Trónja a víz felett volt az Egek és a Föld megteremtése előtt.

(65038)

(36) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: «أَنَّ خُلُقَ أَحَدِكُمْ يُجْمَعُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَهُ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَهُ، ثُمَّ يَبْعَثُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ، فَيُؤَدِّنُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ، فَيَكْتُبُ: رِزْقُهُ وَأَجَلُهُ وَعَمَلُهُ وَشَقِيٌّ أَمْ سَعِيدٌ، ثُمَّ يَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى لَا يَكُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْنِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُ النَّارَ، وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْنِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(36) – Abdullah bin Masz‘úd-tól (Allah legyen elégedett vele): Hagyományozta nekünk Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), ő pedig az igazat szóló és a megbízható: " Bizony mindenki közületek, amiből megteremtetik, negyven napot és negyven éjjelt tölt édesanyja méhében. Majd ugyanennyi ideig vérröggé (alaqa) alakul át. Majd ugyanennyi ideig húsdarabként (mudgha) lesz ott. Ezután egy angyal küldetik el, majd pedig négy szó (dolog) parancsoltatik meg; és ezeket írja: a róla történő gondoskodás; a neki kiszabott idő; az életében elvégzendő tettei; végül pedig az, hogy kárhozandó vagy boldoguló lesz-e. Majd lélek leheltetik belé. Bárki közületek addig fogja a Paradicsom Népének cselekedeteit végezni, míg végül közte és a Paradicsom között már csupán egy ölnyi lesz a távolság. Majd előjön a számára előre megírt Írás és a Pokol népének cselekedeteit fogja végezni és végül a Tűzbe fog belépni. Avagy bárki közületek addig fogja a Tűz népének cselekedeteit végezni, míg végül közte és a Tűz között már csupán egy ölnyi lesz a távolság. Majd előjön a számára előre megírt Írás és a Paradicsom népének cselekedeteit kezdi végezni- És majdan a Paradicsomba fog belépni." [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi]

(közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Ibn Masz‘úd mondta: Hagyományozta nekünk Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az igazat szóló a szavaiban, megbízható és igaznak tartott, hiszen a Magasztos Allah igaznak nevezte őt. Mondta: Közületek mindenkinek, amiből lesz a teremtese, az összegyűjtetik egy helyen. Hiszen midőn a férfi családjához tér (a feleségéhez) a kilövellt és szétszóródott magvai a feleség méhében gyűjtetik össze negyven napig nutfa-ként (csepp). Majd ezt követően alaqa (vérrög) lesz - megszilárdult, összeállt sűrű vér; ez egy másik negyven napos periódus. Majd mudgha (embrió) egy falatnyi húsdarab lesz, ez a harmadik negyven napos periódus. Ezt követően Allah elküld hozzá egy angyalt, aki lelket lehel belé, miután letelt a harmadik negyven napos periódus. Az angyal parancsot kap, hogy írja meg a négy meghatározó dolgot: a róla történő gondoskodást a megélhetéséhez; ez pedig az, amit élete során el fog tudni érni. Szabott idejét: a földi létben maradásának hossza. Cselekedeteit. Milyenek lesznek azok? Végül: Kárhozandó vagy boldoguló? Majd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) esküt tesz: valaki a Paradicsom népének cselekedeteit hajtja végre és tettei kegyesek és helyesek - amennyire az embereknek ez látható. Így folytatja, míg végül közte és a Paradicsom között már csak egy ölnyi távolság lesz; azaz nem marad több közte és aközött, hogy elérje azt csak, mint valaki és a föld egy pontja között egy ölnyi távolság lenne. Ezután fölébe kerekedik az Írás és az, ami

számára előre megíratott, ekkor már a Pokol népének cselekedeteit fogja végezni, így is fejezi be létét és a Tűzbe jut. A cselekedet elfogadásának feltétele, hogy kitartson abban és ne változzon az meg. Míg egy másik az emberek közül a Tűz népének cselekedeteit végzi, egészen addig, hogy közel jut az abba történő belépéshez, és közte meg a Tűz között már csupán a föld ölnyi része van. Ekkor fölébe kerekedik az Írás és mindaz, ami számára előre megíratott, így a Paradicsom népének a cselekedeteit kezdi el és végül a Paradicsomba lép be.

Tanulságok a hagyományból:

1. A dolgok végső kimenetele attól függ milyen döntés íratott meg azok számára előzőleg és milyen elrendelés hozatott meg velük kapcsolatban.
2. Intő figyelmeztetés: nem szabad öntelten örülni a cselekedetek külső és felszínes formáinak; hiszen a cselekedetek a végső tettek szerint ítéltetnek meg.

(65037)

(37) – عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ، وَالنَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(37) – Ibn Mas‘ūd-tól (Allah legyen elégedett vele) hivatkozva jegyezték fel, miszerint így szólt: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "A Paradicsom közelebb van bármelyikőtökhöz, mint a lábbelijének szíjja, és ugyanúgy a Pokol is". [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) arról ad hírt, hogy a Paradicsom és a Pokol olyan közel vannak az emberekhez, mint a lábuk fölött található szíj. Ez azért van így, mert az ember olyan jó cselekedetet hajthat végre, amely elnyeri a Magasztos Allah meglegedettségét, és ezáltal bejuttatja a Paradicsomba, vagy olyan bűnt követhet el, amely aztán a Pokolba viszi.

Tanulságok a hagyományból:

1. Arra buzdít, hogy jót cselekedjünk, még ha keveset is, és óva int a rossz cselekedetek elkövetésétől, még ha azok száma kevés is.
2. Egy muszlimnak az életében fontos egyesítenie a reményt és a félelmet, és mindig kérnie kell a Magasztos Allahtól, hogy adjon neki kitartást az igaz úton maradáshoz, hogy biztonságban lehessen, és távol maradjon az önteltségtől és ne kápráztassa el élete adott pillanata.

(38) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ، وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(38) – Abu Hurayra-tól-tól (Allah legyen elégedett vele) miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "A Tűzet mindenféle vágy és szenvedély veszi körül, míg a Paradicsomot nehézségek veszik körül." [Szahih (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

A Proféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) itt elmondja, hogy a Pokol Tűzét olyan dolgok veszik körül, amelyek vonzóak az emberek, az emberi lélek számára, mint például a tiltott dolgok elkövetése vagy az előírt jó cselekedetek elvégzésében való hanyagság. Tehát aki az életét a vágyak követésében tölti, az megérdemelte a Pokol Tűzét. A Paradicsomot pedig olyan dolgok veszik körül, amelyek nem kíváncsok az emberek számára, az emberi lélek viszolyog azoktól, mint például rendszerességgel és türelemmel betartani Allah parancsait és távol tartani magunkat a tiltott cselekedetektől és türelemmel viselni az ezzel járó nehézségeket stb. Tehát aki ezt elhatározza és erőfeszítéseket tesz érte, az megérdemli a Paradicsomba való belépést.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az egyik oka annak, hogy engedünk a hiú vágyaknak és csábításoknak, hogy az ördög a tiltott és csúnya dolgokat feldíszíti és csábítóan vonzóvá teszi mindaddig, amíg azok

már szépek lesznek az emberek szemében, és már hajlanak feléjük.

2. A tiltott vágyaktól való távol maradás parancsa azért van, mert azok követése elvisz a Pokol tüzébe, miközben a nem tetsző dolgokhoz türelemre van szükség, azért, mert ez az az Út, amely elvezet a Paradicsomba.
3. Ez a hagyomány rámutat a következőkre: harcolni a vágyakkal, erőfeszítéseket tenni az Istenszolgálatok elvégzésében, türelmet tanúsítani a nemtetsző dolgokkal és a velük járó nehézségekkel szemben, amelyek akadályokat okoznak az engedelmesség és a jó cselekedetek elvégzésében.

(3702)

(39) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ أَرْسَلَ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى الْجَنَّةِ، فَقَالَ: انْظُرْ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أَعَدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَرَجَعَ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا. فَأَمَرَ بِهَا فَحُقَّتْ بِالْمَكَارِهِ، فَقَالَ: أَذْهَبَ إِلَيْهَا فَانْظُرْ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أَعَدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا، فَإِذَا هِيَ قَدْ حُقَّتْ بِالْمَكَارِهِ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ.»

قَالَ: أَذْهَبَ فَانْظُرْ إِلَى النَّارِ وَإِلَى مَا أَعَدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَإِذَا هِيَ يَرْكَبُ بَعْضُهَا بَعْضًا، فَرَجَعَ فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَدْخُلُهَا أَحَدٌ. فَأَمَرَ بِهَا فَحُقَّتْ بِالشَّهَوَاتِ، فَقَالَ: ارْجِعْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَإِذَا هِيَ قَدْ حُقَّتْ بِالشَّهَوَاتِ، فَرَجَعَ وَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَنْجُو مِنْهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا.» [حسن] - [رواه أبو داود]

[الترمذي والنسائي]

(39) – Abu Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, aki Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) említette, aki azt mondta: "Midőn Allah

megteremtette a Paradicsomot és a Poklot, elküldte Dzsibríl-t (Gábiel arkangyal) (béke reá) a Paradicsomba, mondván: Tekints rá és arra, amit abban teremtettem a lakói számára! Megnézte azokat, majd visszatért. És azt mondta: A Hatalmadra esküszöm! Bárki, aki tudomást szerez róla, az be fog kerülni. Majd Allah parancsot adott, hogy nehézségekkel legyen körülveve. Majd mondta: Menj és nézd meg azt és mindazt, amit annak lakói számára teremtettem. Ekkor Dzsibríl megnézte és azt látta, hogy nehézségekkel vététt körül. Majd szólt: A Hatalmadra esküszöm! Attól félek senki sem fog tudni oda belépni. Allah mondta: Menj és nézd meg a Poklot és mindazt, amit annak lakóinak készítettem! Megnézte és azt látta, hogy a részei egymásra tornyosulnak. Visszatért azt mondva: A Hatalmadra esküszöm! Senki sem fog oda belépni. Majd Allah Parancsot adott és vágyakkal vététt a Pokol körül. Majd szólt: Térj vissza és nézd meg újból! Visszament és azt látta, hogy vágyakkal, kíváncsú dolgokkal vététt körül. Visszatért és mondta: A Hatalmadra esküszöm! Attól félek senki sem menekülhet előle, mindenki belép oda." [Haszan (jó)] - [Abu Dáwúd, at-Tirmidhi és an-Naszá'i jegyezték le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatja, hogy midőn Allah megteremtette a Paradicsomot és a Tüzet, azt parancsolta Gábielnek (béke rá): Menj a Paradicsomhoz és nézd meg azt! Ő elment oda, megfigyelte és visszatért. Gábiel azt mondta: Ó, Uram! A Hatalmadra esküszöm! Senki sem hallott még róla, sem azon dolgokról, amelyek abban vannak a gyönyörből és kiválóságokból és a jó dolgokból; aki ezt látja az arra vágyik, hogy beléphessen oda; és azért cselekszik, hogy bejuthasson. Ezt követően a Magasztos Allah a Paradicsomot körülvette

nehézségekkel, mint a parancsok végrehajtása és a tiltások elkerülése, így aki be akar kerülni a Mennyországba, annak át kell lépnie ezeket a nehézségeket. Majd a Magasztos Allah azt mondta: Ó, Gábiel! Menj és nézd meg a Paradicsomot - tette mindezt azt követően, hogy kínos és gyötrelmes dolgokkal vette azt körül. Elment és megfigyelte azt, majd visszatért és így szólt: Ó, Uram! A hatalmadra esküszöm! Én attól félek, hogy senki sem fog oda belépni a nehézségek és a szigorú követelmények miatt, amelyek az odavezető úton találhatók. Midőn Allah megteremtette a Poklot, mondta: Ó, Gábiel! Menj és nézd azt meg! Elment, hogy megsejmelje. Majd visszatért és így szólt: Ó, Uram! A Hatalmadra esküszöm! Senki sem hallott még ilyenről, sem azon büntetésekről és kínszenvedésekről és példás megtorlásról. Aki tud ezekről az rettenet oda belépni és igyekszik elkerülni az odavezető dolgokat. Majd a Magasztos Allah a Tüzet vágyakkal, kíváncsús és élvezetes dolgokkal vette körül; majd azt parancsolta Gábielnek, hogy menjen és nézze meg. Gábiel elment oda, megsejmelte, majd visszatért, szólván: Ó, Uram! A Hatalmadra esküszöm! Félek és rettegek, hogy senki sem menekülhet attól, hiszen vágyak és kíváncsús dolgok vesznek körül.

Tanulságok a hagyományból:

1. Hit abban, hogy a Paradicsom és a Pokol már most is létezik.
2. A láthatatlanban, illetve számunkra ismeretlenben való hit kötelező volta; és mind abban, ami Allah-tól és a

Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) érkezik.

3. A nehézségekkel szembeni állhatatos türelem fontossága, hiszen ezek olyan dolgok, amelyek elvezethetnek a Paradicsomba.
4. A tilalmas dolgok elkerülésének fontossága, mivel azok a Tűzbe vezetnek.
5. A Paradicsomot nehézségek veszik körül, míg a Tüzet vágyak és kíváncsú dolgok. Ez azért történik, hogy vizsga és próbatétel legyen a földi életben.
6. A Paradicsomba vezető út nehéz és állhatatos türelmet igényel, a nehézségek elviselését hittel eltelten. A Tűzbe vezető út telve van gyönyörökkel és élvezetes dolgokkal a földi életben.

(65034)

(40) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ»، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ كَانَتْ لَكَافِيَةً. قَالَ: «فُضِّلْتُ عَلَيْهِنَ بِتِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُزْءًا كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(40) – Abu Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "A földi tüzetek egy rész a Dzsahannam Tüzének hetven részéből." Az mondattott: Ó, Allah Küldötte! Ez az egyetlen tűz elégséges. Mondta: A Pokol Tüze még hatvankilenc résszel hatalmasabb, minden egyes rész olyan forró, mint a földi tűz." [Szahíh (hiteles)] - [Mutafaqun alayhi]

(közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatja, hogy a földi tűz egy rész csupán a Pokol Tüzének hetven részéből. A Túlvilág Tüzének forrósága és ereje hatvankilenc résszel nagyobb, mint a földi tűzé; minden egyes rész forrósága megegyezik a földi tűz forróságával. Azt mondták: Ó, Allah Küldötte! Bizony a földi tűz is elégséges lenne annak megbüntetésére, aki belép abba. Erre azt mondta: A Pokol Tüze még hatvankilenc résszel erősebb a földi tűz fölött, azok mindegyike ugyanolyan forró, mint a földi.

Tanulságok a hagyományból:

1. Intő figyelmeztetés a Tűzzel kapcsolatban, hogy az emberek elkerülhessék azon cselekedeteket, amelyek ahhoz vezetnek.
2. A Pokol Tüzének hatalmassága és büntetésének súlyossága és forróságának végtelen ereje.

(65036)

(41) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعَمِّهِ: «قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، قَالَ: لَوْلَا أَنْ تُعَيِّرَنِي فُرَيْشٌ، يَقُولُونَ: إِنَّمَا حَمَلَهُ عَلَى ذَلِكَ الْجَزَعُ لَأَقْرَرْتُ بِهَا عَيْنَكَ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ: {إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ} [القصص: 56]. [صحيح] - [رواه مسلم]

(41) – Abu Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök

üdvösséget) azt mondta a nagybátyjának: " Mondd: "Lá iláha illa-Lláh" (Nincs más jogosan imádható isten, kivéve az Egyetlen Igaz isten Allah). Tanúskodni fogok neked erről a Feltámadás Napján". Erre a nagybátyja azt mondta: Hogy ha a Qurays törzs nem sértegetne engem, mondva csupán a rettegés a közelgő haláltól vitt erre rá, akkor minden bizonnyal gyönyörrel tölteném el a szemedet azzal, hogy ezt kimondom. Allah ezután ezt nyilatkoztatta ki: {Te (Muhammad) nem vezérelheted azt, akit szeretnél. Ám Allah az, Aki azt vezérel, akit akar.} [Al-Qaszaszu:56; Q 28:56] [Szahih (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megkérte a nagybátyját Abu Tálib-ot, akkor amikor már haldoklott, hogy mondja el "Nincs más jogosan imádható isten, kivéve az Egyetlen, Igaz isten Allah", hogy ezen szavak miatt közben járhasson érte a Feltámadás Napján. És ő is tanúsítani fogja ezt a számára, azaz, hogy elfogadta az Iszlámot. Ám megtagadta a tanúságtétel elmondását félve, hogy a Qurays törzs szidalmazni fogja és azt fogják mondani: Ő azért vetette alá magát mert félt a haláltól és a gyengesége is erre buzdította. Mondta a Próféának (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget): Ha ez nem lenne, bizony örömet szereztem volna a szívednek, a tanúságtétel elmondásával. Teljesíthettem volna vágyadat és elégedett lehettél volna. A Magasztos Allah lebocsátotta a Verset, amely arra mutat rá, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem rendelkezik az Iszlámba való beléptetés erejével; ellenben a Magasztos Allah, Egyedül Ő, adhat erőt és képességet annak, akinek akar. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök

üdvösséget) az embereket érvekkel, magyarázattal, bemutatással, útbaigazítással és a Felszólítással segítheti az Egyenes Útra.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az Igazságot nem szabad elhagyni, félve az emberek szavától és beszédétől.
2. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) csupán az irányító érveket, a magyarázatot és helyes útra vezetés módozatát tudja átadni az embereknek, maga a helyes útra való üdvözülés Allah kezében van.
3. Megengedett, hogy a beteg hitetlent meglátogassa valaki, annak érdekében, hogy felszólíthassa őt az Iszlámra.
4. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) lelkesedése és buzgósága a Magasztos Allah-ra történő felszólításban, az élet minden pillanatában.

(65069)

(42) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ، مَآوُهُ أَبْيَضُ مِنَ اللَّيْنِ، وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَكَيْزَانُهُ كُنُجُومُ السَّمَاءِ، مَنْ شَرَبَ مِنْهَا فَلَا يَظْمَأُ أَبَدًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(42) – Abdullah bin Amr-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel), aki mondta: a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Az én Medencém egyhavi járóföldnyi hosszúságú, annak vize fehérebb, mint a tej, az illata kellemesebb, mint a pézsma, ivópoharai számosabbak, mint a csillagok az égen. Aki iszik abból, soha többé nem fog szomjat érezni." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatja, hogy lesz egy Medencéje (vízgyűjtő területe) a Feltámadás Napján, amelynek hossza egy hónapnyi járóföld és szélessége is ugyanannyi. A vize sokkal fehérebb, mint a tej. Az illata édesen kellemesebb, mint a pézsma illata. Az előkészített poharainak a száma messze meghaladja az égen látható csillagok számát. Aki iszik a Medencéből (al-Hawdu) ezen csészék segítségével, soha többé nem lesz szomjas.

Tanulságok a hagyományból:

1. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Medencéje hatalmas mennyiségű vizet gyűjt össze, ahol majdan a Feltámadás Napján, a Népe fog megjelenni, hogy ihasson abból.
2. A túlvilági gyönyör megszerzése annak, aki inni fog a Medencéből, így soha többé nem fog szomjúságot érezni.

(65030)

(43) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يُؤْتَى بِالْمَوْتِ كَهَيْئَةِ كَبْشٍ أَمْلَحَ، فَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَهُ، ثُمَّ يُنَادِي: يَا أَهْلَ النَّارِ، فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: وَهَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَهُ، فَيَذْبَحُ ثُمَّ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، ثُمَّ قَرَأَ: {وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ} [مريم: 39]، وَهَؤُلَاءِ فِي غَفْلَةٍ أَهْلُ الدُّنْيَا {وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} [مريم: 39]». [صحيح] - [متفق عليه]

(43) – Abu Sza‘id al-Khudri-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "A halál előhozatik egy fekete-fehér kos alakjában, majd egy szólító így szól: Ó, Paradicsom népe! Ők ekkor nyakaikat nyújtogatva figyelnek. Majd folytatja: Ismeritek ezt? Ők azt felelik: Igen. Ez a halál. Akkorra már mindegyikük látott ilyet. Majd szól: Ó, Tűz népe! Azok nyakaikat nyújtogatva figyelnek. És mondja: Ti ismeritek ezt? Azt felelik: Igen! Ez a halál. Mindenki közülük már látott ilyet. Majd feláldozzák azt a kos, és a szólító azt mondja: Ó, Paradicsom népe! Öröklét és nincs több halál. És Ó, Tűz népe! Öröklét és nincs több halál. Majd ezt recitálta: {Intsd őket a gyötrelem Napjára! Hiszen már eldöntetett a dolog. Ők nem törődnek semmivel [Maryam:39] És amazok, a földi lét emberei nemtörődömök {ők nem hisznek} [Maryam:39]" [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elmagyarázza, hogy a halál előhozatik a Feltámadás Napján, egy kos alakjában, ami fekete és fehér színű. Majd a szólító azt

mondja: Ó, Paradicsom Népe! Ők erre nyújtogatni fogják a nyakaikat, fejeiket felemelve és figyelnek. Azt mondja nekik: Ismeritek ezt? A válaszuk: Igen! Ez a halál. Hiszen mindenki közülük már látott ilyet. Majd a szólító ismét szól: Ó, Tűz népe! Ők is a nyakaikat nyújtogatják, fejüket magasan felemelik és figyelnek. Azt kérdezi: Ismeritek ezt? Azt válaszolják: Igen! Ez a halál; hiszen mindegyikük látott már ilyet. Feláldozzák a kost, majd a szólító így szól: Ó, Paradicsom népe! Örökkön örökké itt maradtok és nincs több halál. Ó, Tűz népe! Örökkön örökké itt maradtok, és nincs több halál. Ez azért történik így, hogy a hívők még több gyönyörben részesülhessenek; illetve a hitetlenek büntetésének növelése érdekében. Majd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt recitálta: {Intsd őket a gyötrelem Napjára! Hiszen már eldöntetett a dolog. Ők nem törődnek semmivel, és ők nem hisznek} A Feltámadás Napja szét fogja választani a Paradicsom népét és a Tűz népét. Mindkét csoport a számára kijelölt helyre fog menni és örökkön abban fognak tartózkodni. A bűnös módon cselekvő szomorúságot érez és megbánást, mivel a korábbi létében nem cselekedett helyes és illendő módon. A keveset cselekvő is szomorú, mivel nem végzett még több jót.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az ember sorsa a Túlvilágon az öröklét a Paradicsomban, vagy a Tűzben.
2. Szigorú figyelmeztetés ez a Feltámadás Napján esedékes rettenettől, hiszen az a szomorúság Napja és az elkeseredése, amiért rosszat tett korábban.

3. A Paradicsom népének folyamatos örömének és gyönyörének megmutatása; és a Tűz népének folyamatos szomorúságának a megmutatása.

(65035)

(44) – عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: إنه سمع نبي الله صلى الله عليه وسلم يقول: «لَوْ أَنْكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا». [صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(44) – Umar ibn al-Khattáb-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: bizony ő hallotta Allah Prófétáját (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) amint azt mondja: "Ha ti úgy támaszkodnátok és hagyatkoznátok Allahra, ahogyan azt csinálni kell, akkor Ő úgy gondoskodna rólatok, ahogyan a madárról is gondoskodik. Hiszen a madár reggel üres beggyel indul el, ám este élelemmel megtelve tér vissza." [Szahíh (hiteles)] - [At-Tirmidhi, Ibn Mádzsza és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) itt arra buzdít bennünket, hogy hagyatkozzunk a Magasztos Allahra a hasznok és előnyök megszerzésében és a rossz dolgok távol tartásában úgy a földi élet, mint a Vallás ügyeit illetően. Tudnunk kell, hogy nincs senki más, aki adni tud, képes megakadályozni valamit, rosszal sújthat, hasznosat adhat, kizárólag a Magasztos Allah. A lehetőségeket és a kínálkozó eszközöket, amelyek hasznos dolgokat eredményezhetnek és az ártalmas dolgokat elűzhetik, úgy kell használnunk, hogy eközben, őszintén és kizárólag Allahra hagyatkozzunk és

támaszkodunk. Ha így teszünk, a Magasztos Allah úgy fog gondoskodni rólunk, ahogyan a madárról is gondoskodik, amely reggel éhesen ered útnak, majd este táplálékkal megtelve tér vissza. A madár ezen tette az eszközök egyike, az ellátmány keresésére tett erőfeszítésben, lemondó semmittevés és lustaság nélkül.

Tanulságok a hagyományból:

1. A tawakkul (az Allahra történő hagyatkozás) kiválósága, hogy ez az egyik legértékesebb módozat az ellátmány biztosítására.
2. A tawakkul nincs ellentétben a módok és lehetőségek megcselekvésével, hiszen a fenti hagyományban olvasható, hogy a reggeli elindulás és visszatérés nem ellentétes az igazi és valós ráhagyatkozással.
3. Az Iszlám Törvénye (Sari'ah) nagy gondot fordít a szív tetteire (szándék, belső elhatározás stb.), hiszen tudott, hogy a tawakkul az a szív cselekedete.
4. Ha csupán a lehetőségekhez és módokhoz ragaszkodunk, az hiányosság a vallásban, a lehetőségek és a módok elhagyása viszont hiányosság a józan ész tekintetében.

(4721)

(45) - عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا رَوَى عَنْ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَّهُ قَالَ: «يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهِدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي أُطْعِمَكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكَسُونِي أَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي إِنكُمْ تَخْطُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضَرِّي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَأَنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبَ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَأَنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَأَنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أَوْفِيكُمْ إِيَّاهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(45) – Abu Dharr-tól (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) továbbadja ezt a hagyományt a Magasztos Allahtól, Aki így szólt: " Ó, hívő szolgálaim! Én bizony tilalmasnak nyilvánítottam az igazságtalanságot Magam számára. Azt köztetek is tilalmassá tettem, így ne kövessetek el igazságtalanságot egymás ellen! Ó, hívő szolgálaim! Mindenki közületek tévelygő, kivéve az, akit Én vezéreltem. Így hát az Én vezetésemet kérjétek, Én pedig vezetni foglak benneteket! Ó, hívő szolgálaim! Mindenki közületek éhező, kivéve azt, akit Én tápláltam. Tőlem kérjétek hát élelmeteket és Én etetni foglak benneteket! Ó, hívő szolgálaim! Mindenki közületek mezítelen kivéve azt, akit Én ruháztam. Tőlem kérjétek hát a ruházataitokat és Én ruházni foglak benneteket! Ó, hívő szolgálaim! Ti éjjel is és nappal is hibákat követtek el. Ám Én megbocsátok minden bűnt. Tőlem kérjétek hát bűneitek

bocsánatát és Én megbocsátok nektek! Ó, hívő szolgáim! Nektek soha nem lesz hatalmatok arra, hogy az Én ártalmamra legyetek. És nektek soha nem lesz hatalmatok arra, hogy az Én hasznomra legyetek. Ó, hívő szolgáim! Ha közületek mindenki, az elsőtől kezdve a legutolsóig, minden ember és minden dzsinn egyetlen kegyes és istenfélő emberi szívben egyesülne is, az akkor sem tenne hozzá semmit az Én Királyságomhoz. Ó, hívő szolgáim! Ha közületek mindenki, az elsőtől a legutolsóig, minden ember és minden dzsinn, egyetlen bűnös emberi szívben egyesülne is, az akkor sem venne el semmit az Én Királyságomból. Ó, hívő szolgáim! Ha közületek mindenki, az elsőtől kezdve a legutolsóig, minden ember és minden dzsinn, egyetlen és ugyanazon dologban egyesülne is, hogy azt kérjétek Tőlem, és Én minden egyes embernek megadnám azt, amit kér, még ez sem venne el semmit és nem is csökkentené a Nálam lévő jókat. Ez annyi lenne csupán, mint amennyit a tűnek a hegye kiszorít az óceánokból. Ó, hívő szolgáim! Én csupán a tetteiteket figyelem és azokat tartom számon, majd azok alapján jutalmazlak benneteket. Aki tehát jót kap az adjon hálát Allahnak. Aki pedig bármi mást talál, és bármi mást kap, az csakis saját magát okolhatja." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megmagyarázza, hogy a Magasságos Allah elmondja, hogy tilalmassá tette a Maga számára az igazságtalanságot, továbbá tiltottá tette az igazságtalanságot az Ő teremtményei között. Így senki se kövessen el igazságtalanságot a másikkal szemben. Minden egyes teremtett ember tévelygő, és letér az Igazság Útjáról, kivéve, ha Allah

útmutatását, vezetését és támogató segítségét követi. Ha bárki ezeket kéri Allahtól, Ő értelmet ad a szolga számára, hogy felfoghassa és vezérelni fogja őt. A teremtetek Allahra szorulnak, szükségük van Rá minden egyes dologban. Ha valaki Allahot kéri, Ő el fogja rendezni az ügyét és a kellő mértékben segítve elégséges lesz ez számára. Az emberek éjjel is és nappal is bűnöket követnek el, ám Allah elfedi azokat és eltekint azoktól, amennyiben a hívő szolga a megbocsátását kéri. Az emberek semmiben sem lehetnek Allah ártalmára vagy hasznára, semmilyen dologban. Még ha ők mind, egyetlen ember legistenfélőbb szívében egyesülnének is, az ő istenfélelmük semmit tudna hozzátenni Allah Királyságához. Ha ők, egyetlen emberként a legbűnösebb szívében egyesülnének is, az ő bűnösségük semmit sem vonna le az Ő Királyságából. Hiszen ők gyengék, erőtlenek folyamatosan Allahra szorulnak, szükségük van Rá minden esetben, minden időben és mindenhol. Ám Allah nem szorul senkire, Ő a Magasztos. Ha az emberek és dzsinnek egyesülten, az elsőtől az utolsóig, ugyanazon a helyen lennének, kérve Allahtól, majd Ő megadná minden egyes kérőnek, amit kér, ez semmit sem vonna le abból, ami Allahnál van. A példázat hasonlatos a tűhöz, ha azt a tengerbe szűrnánk bele majd kivennénk abból, ez semmit sem venne el a tenger vizéből. Ilyen Allah tökéletessége, Önmagában létezése, és az, hogy nincs ráutalva senkire. Magasztaltassék!

A Magasságos Allah feljegyzi és figyeli a hívő szolgák tetteit, megszámlálja azokat, eléjük olvassa azokat és majd az Ítélet Napján ezek alapján jutalmazza őket. Aki a tettei jutalmát jónak fogja találni, az adjon hálát Allahnak azért a segítségért, amiben részesült és az Iránta való engedelmességért. Aki tettei

jutalmában nem talál semmit, az ne csodálkozzon, hiszen csupán saját magát okolhatja, a rossz útra csalogató lelkét, amely végül a romlásba vezette el.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a hagyomány, amelyet a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az Ő Urától ad tovább, al-hadíth qudszí (Fenséges hagyomány) néven ismeretes, vagy al-iláhi (az isteni eredetű), jelentése: szavai és tartalma a Magasztos Allahtól érkeznek ugyanakkor nem tartalmaz a Koránra jellemző sajátosságokat, amelyek által Az (a Korán) egyedülálló lesz, mint például az istenszolgálati léte a recitálása által, avagy (az olvasásához szükséges) tisztaság, vagy a kihívás (mások számára) avagy az utánozhatatlan volta (al-i'dzsáz) és így tovább.
2. Minden, amivel a szolga rendelkezik a tudásból és a vezetettségből, az mind Allah vezetésének és tanításának az eredménye.
3. Ha a szolga valami jóra tesz szert, az a Magasztos Allah Jóságának köszönhető, ha pedig rosszra tesz szert, azt saját magának és belső indíttatásának köszönheti.
4. Aki helyesen és erkölcsös módon él és cselekszik, az mind Allah útmutatása és irányítása révén történik, annak jutalma az Allahtól származó nagylelkű jószág része, hála legyen Neki. Aki pedig rosszat cselekszik, az csak és kizárólag saját magát okolhatja.

(46) – عن أبي موسى رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ لَيُمْلِي لِلظَّالِمِ، حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ» قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ: «وَكَذَلِكَ أَخَذُ رَبِّي إِذَا أَخَذَ الْقَرْيَ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ» [هود: 102] [صحيح] - [متفق عليه]

(46) – Abu Músza (Allah legyen elégedett vele) mondta, Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Allah haladékot ad az elnyomónak, de amikor elragadja őt, soha nem engedi el." Majd azt recitálta (a Koránból): „Ilyen az Urad elragadása, amikor városokat (lakosságokat) ragad meg bűneik közepette. Bizony fájdalmas és súlyos az Ő elragadása. (Húd:102; Q 11:102) [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) óva intett a bűnök és a társítás általi kegyetlenkedéstől, és az emberek jogaiban való igazságtalanságtól. Hiszen Allah, a Magasságos, bizony, haladékot ad a vétkesnek, késlelteti a büntetését, meghosszabbítja életét és gyarapítja a vagyonát, és nem sieti el a büntetését. Ha nem tér vissza Allahhoz bűnei megbánásával, akkor elragadja őt, és többé nem engedi el bűnei sokasága miatt.

Ezt követően azt recitálta a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget): {Ilyen az Urad elragadása, amikor városokat (lakosságokat) ragad meg bűneik közepette. Bizony fájdalmas és súlyos az Ő elragadása.} (Húd:102; Q 11:102).

Tanulságok a hagyományból:

1. A józan eszű embernek sietve kell visszafordulnia Allahhoz bűnbocsánatkéréssel, nem pedig biztonságban éreznie magát Allah váratlan büntetésétől, ha kitart a jogtalan bűnös viselkedése mellett.
2. A Magasságos Allah, aki haladékot ad az igazságtalanoknak, és nem siettetí őket büntetéssel, magával ragadja és megsokszorozza a büntetést, ha nem tanúsítanak megbánást.
3. A zsarnoki önkényes bűn (igazságtalanság) elkövetése az egyik oka annak, hogy Allah büntetése lesújtott a korábbi nemzetekre.
4. Ha Allah elpusztít egy falut, amelyben lehetnek igazhitű emberek, azokat az Ítélet Napján úgy támasztja fel, amilyen állapotban meghaltak, és nem árt nekik, hogy ők is meghaltak.

(5811)

(47) – عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم فيما يروى عن ربه عز وجل قال: قال: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ، فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَعِمَانَةَ ضَعْفٍ، إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً». [صحيح] - [متفق عليه]

(47) – Ibn Abbász (Allah legyen elégedett mindkettőjünkkel) továbbította a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint ő továbbadja az Urától (Legyen Magasztos

és Áldott az Ő Neve), aki azt mondta: " Bizony Allah megírta és meghatározta a jótetteket, és a rossz cselekedeteket, majd megmutatta azokat. Aki egy jótett elvégzésére készül, ám végül nem hajtja azt végre, Allah azt Magánál egy teljes jó cselekedetként jegyzi fel. És ha egy jó cselekedetre készül és végre is hajtja azt, Allah azt tíztől egészen hétszázszoros jótettként jegyzi fel, vagy még többszörösként. Ám ha egy rossz cselekedetre készül, de nem hajtja végre, Allah azt Magánál egy jó cselekedetként jegyzi fel. És ha egy rosszra készül és végre is hajtja, Allah csupán egyetlen rossz cselekedetként jegyzi fel Magánál." [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megmagyarázza, hogy Allah meghatározta és megszabta a jótetteket és a rossz cselekedeteket, ezt követően megvilágosította a két angyal számára hogyan is kell azokat feljegyezniük.

Akinek szándékában áll és elhatározza magát egy jótett végrehajtására, annak egy jó cselekedet a jutalma jár, még abban az esetben is, ha azt nem vitte véghez. Ha viszont megcselekedte, akkor tízszerese a jutalma, egészen hétszázszoros jótett jutalmáig is eljuthat, vagy esetlegesen még több is járhat neki. A jutalom növekedése függ a szívben lévő őszinte odaadástól és a belőle származó hasznos dolgoktól is.

Akinek pedig szándékában áll és elhatározza magát egy rossz cselekedet végrehajtására, majd nem teszi meg, annak Allah egy jó cselekedet jutalmát jegyezi fel. Ha feledékenységéből nem teszi azt meg és nem teszi meg az oda vezető lépéseket, akkor semmit sem írnak fel neki. Ha azért

nem teszi meg, mert nem képes rá valamilyen okból, akkor a szándéka szerinti dolgot jegyzik fel számára. Ha végül meg is teszi, abban az esetben egy rossz cselekedetet jegyeznek fel a cselekedetei Könyvében.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez Allah végtelen jóságának és irgalmának a magyarázata ezen Ummá-val (az Iszlám Vallás Közössége) szemben, miszerint sokszorosan számítanak a jótettek Nála, ám a rossz cselekedetek nem számítanak sokszorosan.
2. A szándék fontossága és kiemelkedő szerepe a cselekedetekben és azok hatásaiban.
3. Allah könyörületének, irgalmának és jóságának a jele az, hogy ha valakinek szándékában áll egy jótett végrehajtása, ám végül nem cselekszi azt meg, még így is, a Magasztos Allah egy jótettet ír fel neki jutalmul.

(4322)

(48) - عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أُنْوَأَخُذُ بِمَا عَمَلْنَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ؟ قَالَ: «مَنْ أَحْسَنَ فِي الْإِسْلَامِ لَمْ يُؤَاخِذْ بِمَا عَمِلَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَمَنْ أَسَاءَ فِي الْإِسْلَامِ أَخِذَ بِالأَوَّلِ وَالْآخِرِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(48) – Ibn Maszúd-tól (Allah legyen elégedett vele), aki azt mondta: Egy férfi megkérdezte: Ó, Allah Küldötte! Vajon számon leszünk kérve azokért a cselekedetekért, amelyeket a Tudatlanság Korában (Hitetlenség kora) követtünk el?

Azt válaszolta: " Aki jól és helyénvaló módon cselekszik az Iszlámban, az nem lesz számon kérve azokért a dolgokért, amit a Tudatlanság Korában elkövetett. Ám az, aki helytelen és bűnös módon cselekszik az Iszlámban, az számon lesz kérve az előbbiért és az utóbbiért is." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megvilágítja az Iszlámba történő belépés kiválóságát. Aki muszlim lesz és helyes, illendő módon gyakorolja a vallást, őszinte és igaz módon teszi, az nem lesz számon kérve azokért a bűnökért, amit a Tudatlanság Korában követett el. Ám az, aki bűnös és helytelen módon cselekszik az Iszlámban, például képmutató módon él vagy elhagyja Vallását, az számon lesz kérve, amiatt, amit a hitetlenségben és az Iszlámban követett el.

Tanulságok a hagyományból:

1. A Kortársak (Allah elégedettsége rájuk) törődése és félelmük azon dolgokkal és cselekedetekkel kapcsolatban, amiket a Tudatlanság Korában követtek el.
2. Az Iszlámban való kitartás a szilárd meggyőződésben és helyes viselkedésben, és az erre történő buzdítás.
3. Az Iszlám Vallásba történő belépés kiválóságát és azt, hogy az iszlámba való belépés eltöröl minden korábbi rossz cselekedetet.

4. A hitehagyott és a képmutató minden egyes, a Tudatlanság Korában, elkövetett cselekedetért számonkérésben fog részesülni és minden egyes bűnért is, amit az Iszlámban követett el.

(65002)

(49) – عَنْ حَكِيمِ بْنِ جَرَّامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ أَشْيَاءَ كُنْتُ أَتَحَنَّنُ بِهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِنْ صَدَقَةٍ أَوْ عَتَاقَةٍ، وَصِلَةِ رَحِمٍ، فَهَلْ فِيهَا مِنْ أَجْرٍ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَسْلَمْتُ عَلَى مَا سَلَفَ مِنْ خَيْرٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(49) – Hakím bin Hizám-tól (Allah legyen elégedett vele), aki azt mondta: Mondtam: Ó, Allah Küldötte! Hogyan vélekedsz? Én, még a Tudatlanság Korában, istenszolgálatot végeztem különböző dolgok által, mint: önkéntes adakozás, a rabok felszabadítása és a rokoni kapcsolatok ápolása. Vajon jár ezekért jutalom? A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt válaszolta: " Muszlim lettél, a korábbi jótetteid kíséretével együtt." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) arról tudósít, hogy ha a hitetlen muszlim lesz, a Tudatlanság Korában végzett jó cselekedetei feljegyeztetnek a számára, vagyis azon kegyes tettei, amelyeket még az Iszlámja előtt végzett, mint az önkéntes adakozás, vagy a rabszolgák felszabadítása, avagy a rokoni kapcsolatok ápolása.

Tanulságok a hagyományból:

1. A hitetlen a jó cselekedeteiért, amelyeket a földi létben hajtott végre, nem részesül jutalomban a Túlvilágon, amennyiben hitetlenként hal meg.

(65016)

(50) – عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مُؤْمِنًا حَسَنَةً، يُعْطَى بِهَا فِي الدُّنْيَا وَيُجْزَى بِهَا فِي الْآخِرَةِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُطْعَمُ بِحَسَنَاتٍ مَا عَمِلَ بِهَا لِلَّهِ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا أَفْضَى إِلَى الْآخِرَةِ، لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَةٌ يُجْزَى بِهَا».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(50) – Anasz bin Málik-tól (Allah legyen elégedett vele), aki azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "A magasztos Allah nem követ el jogtalanságot a hívő szolgával szemben egy jó cselekedet tekintetében sem. Amiatt kap jutalmat a földi életben, és majdan a Túlvilágon. Ami a hitlent illeti, azon jó cselekedetei miatt, amelyeket Allah-ért cselekedett, ellátást kap e-világon jutalomként. Ám midőn eljut a Túlvilági létbe, nem marad neki jó cselekedete, amiért jutalomban részesülhetne. [Szahih (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) ismerteti Allah túlárado jószágos kegyelmét a hívőkkel szemben, az Igazságosságát a hitetlenekkel szemben. Ami a hívőt illeti, ő semmiben sem rövidül meg a jó cselekedetének jutalmát illetően; már a földi létben jót kap az engedelmességeért; ezen felül neki jár mindaz, ami felhalmoztatott számára a jutalomból a Túlvilágon. Az is

megeshet, hogy minden jutalom majdan a Túlvilágon jár neki. Ami a hitetlent illeti, annak Allah a jó tettei jutalmát a földi létben adja, így amikor eléri a Túlvilágot, már nem vár rá jutalom. Hiszen a kegyes cselekedet, amely hasznos lehet mindkét lakban annak a tulajdonosának hívőnek kell lenni.

Tanulságok a hagyományból:

1. Aki hitetlenként hal meg, annak semmilyen cselekedet nincs a hasznára.

(65015)

(51) – عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم، فيما يحكي عن ربه عز وجل، قال: «أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: عَبْدِي أَذْنَبَ ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، اْعْمَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(51) – Abu Hurayrától (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, aki a Prófédtól (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) továbbította, ő pedig az Magasztos és Fenséges Urától: " Egy hívő szolga bűnt követett el, majd azt mondta: Ó, Allah! Bocsátsd meg nekem a bűnömet! A Magasztos Allah pedig azt mondta: Az Én hívő szolgám bűnt követett el. De eszébe jutott, hogy olyan Ura van, Aki megbocsátja a bűnt vagy számonkéri. Majd ez a szolga újból bűnt követett el. Majd újra mondta: Ó, Uram! Bocsátsd meg nekem a bűnömet! A Magasztos Allah pedig mondta: Az Én szolgám bűnt követett

el. De eszébe jutott, hogy olyan Ura van, Aki megbocsátja a bűnt vagy számonkéri. Majd ez a szolga újból bűnt követett el. Majd azt mondta: Ó, Uram! Bocsátsd meg nekem a bűnömet! Erre a Magasztos Allah azt mondta: Az Én szolgám bűnt követett el. De eszébe jutott, hogy olyan Ura van, Aki megbocsátja a bűnt vagy számonkéri. Megbocsátottam neked, tegyél hát azt, amit akarsz. [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elmondja ezt a hagyományt az ő Urától miszerint, ha egy szolga bűnt követ el, majd azt mondja Ó, Allah! Bocsátsd meg nekem a bűnömet! A Magasztos Allah erre így felel: Az Én szolgám bűnt követett el, de ő tudja, hogy neki egy olyan Ura van, aki kész megbocsátani a bűnt, elrejtje azt és eltekint attól, vagy esetleg megbüntetheti. Én megbocsátottam neki. Majd a hívő szolga ismételten bűnt követ el és mondja: Uram! Bocsátsd meg nekem a bűnömet! Allah azt mondja: Az Én szolgám bűnt követett el, ám tudja, hogy neki olyan Ura van, Aki megbocsátja a bűnt. Elrejtje azt a bűnt és eltekint attól, avagy meg is büntetheti érte. Én megbocsátottam a hívő szolgámnak. Ezt követően, a szolga ismételten bűnt követett el, és mondja: Uram! Bocsátsd meg nekem a bűnömet! Hiszen tudja, hogy neki olyan Ura van, Aki kész megbocsátani a bűnt, Aki elrejtje azt és eltekint attól, avagy meg is büntetheti azért, ám Én megbocsátottam az Én szolgámnak. Tegyen hát azt, amit akar, mindaddig amíg, ha bűnt követ el, elhagyja azt a bűnt és megbánja és elhatározza, hogy nem fogja ismételten elkövetni.

Ám a lelke erőt vesz rajta és ismételten bűnbe esik. Ám amíg így cselekszik: bűnt követ el, majd bűnbánatot mutat be. Én meg fogok bocsátani neki. Hiszen a bűnbánat eltörli mindazt, ami korábban volt.

Tanulságok a hagyományból:

1. Allah Könyörületének végtelensége a hívő szolgáltaival szemben. Hiszen, ha az ember bármilyen bűnt is követ el, vagy bármit tett is, ám megbánja és bűnbánóan fordul Hozzá, Ő elfogadó és megbocsátja neki.
2. A Magasztos Allahban hívő szolga reméli az ő Ura bocsánatát és kiengesztelődését, és féli a büntetését: így buzgón a bűnbánat felé fordul és nem folytatja az engedetlenséget.
3. A hiteles és tiszta bűnbánat feltételei: a bűn elhagyása, annak megbánása, szilárd elhatározás arra nézve, hogy nem fog ahhoz visszatérni. Ha a bűnbánat, az emberek vagyoni, becsületbeli vagy az étellel kapcsolatos bűnei esetén merül fel; egy negyedik feltétel is felmerül: az érintett dolog tulajdonosának felmentő szava, avagy jogos tulajdonosának visszaszolgáltatása.
4. Annak fontossága, hogy tudással kell bírni Allahot illetően, Aki a hívő szolgát tudással ruházza fel vallásának dolgait illetően. Így ő, ha esetlegesen bűnt követ el, bűnbánatot mutat be, nem veszti el reményét és nem ad szabad utat újabb bűnöknek.

(52) - عن أبي هريرة رضي الله عنه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «يُنْزَلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، يَقُولُ: «مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟»». [صحيح] - [متفق عليه]

(52) – Abu Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele) miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "A mi Urunk, a Magasztos és Áldott, minden éjjel leereszkedik az evilági égbe, amikor az éjszaka utolsó egyharmada hátra van, és ezt mondja: "Ki fohászkodik Hozzám, hogy válaszoljak neki? Ki kér Tőlem, hogy adjak neki? Ki kér Tőlem bocsánatot, hogy megbocsátsak neki?".

[Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) hírül adja nekünk, hogy a Magasságos Allah minden éjjel leereszkedik az evilági égbe, amikor az éjszaka utolsó harmada elérkezik és buzdítja a szolgálait arra, hogy forduljanak Hozzá fohászaikkal és Ő megválaszolja azokat, és ösztönzi őket arra, hogy kérjenek Tőle bármit, amit akarnak, és Ő megadja nekik. Továbbá arra is buzdítja Őket, hogy térjenek vissza Hozzá és kérjenek tőle bocsánatot bűneikért. Hiszen Ő megbocsájt a hívő szolgálainak.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az éjszaka utolsó harmadának kiválósága és abban az időben való imádkozásnak, fohászkodásnak és bűnbocsánatkérésnek az erénye.
2. Amikor valaki meghallja ezt a hagyományt, akkor erős vágyat érez arra, hogy kihasználja azokat az időszakokat, amelyekben a fohász meghallgatásra és válaszra talál.

(10412)

(53) – عن النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ -وَأَهْوَى النُّعْمَانُ بِإِصْبَعَيْهِ إِلَى أُذُنَيْهِ-: «إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرَعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمَهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(53) – An-Nu‘mán ibn Basírtól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Hallottam Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) amint azt mondja; és an-Nu'mán két ujjával a két füle felé mutatott: "A törvényileg megengedett dolgok (Al-Halal) világosak. A törvényileg megtiltottak is (Al-Haram) világosak. Ám a kettő között homályos dolgok vannak, amikről sok embernek nincs ismerete a megítélésükről. Aki féli és kerüli a bizonytalan, homályos dolgokat, az megmenti a vallását és a becsületét. Aki pedig homályos, gyanús dolgokba esik, az bizony törvényileg tilalmasat (haramot) követ el. Hasonlatos ez ahhoz a pásztorhoz, aki egy védett legelő mellett legelteti a nyáját. Bármelyik pillanatban átléphet valamelyik jóság a védett területre. Bizony minden

királynak van védett legelője. Allah védett legelője az Átala tilalmasnak nyilvánított dolgok összessége. Bizony van a testben egy húsdarab, ha az ép és egészséges, akkor az egész test is egészséges. Ám ha az megbetegszik, vagy romlottá válik, akkor az egész test megbetegszik. Ez nem más, mint a szív!".

[Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elmagyaráz egy általános alapelvet a dolgokkal kapcsolatban, ezek a Vallásban három részre oszthatók. Törvényileg megengedett világos dolgok. Törvényileg megtiltott dolgok, amelyek világosan tiltottak. És a több értelemmel és tartalommal bíró dolgok, amelyek nem rendelkeznek egyértelmű jogi megítéléssel a megengedett vagy tiltott voltjukat illetően. Nagyon sok ember nem ismeri ezen dolgok helyes értelmezését.

Az a személy, aki elhagyja és nem követi el ezen homályos és kétséges dolgokat, annak vallása megmenekül attól, hogy a tiltott kategóriába essen bele, ezzel megmenekül a becsülete is az emberek szájától, akik becsmérelnék és megszólnák őt, ha esetlegesen elkövetné ezen kétes dolgok valamelyikét. Aki viszont nem kerüli el a kétes dolgokat, az kiteszi magát annak, hogy vagy a tilalmasba esik bele, vagy az emberek lekicsinylik a becsületét. A Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) példázatot adott annak érdekében, hogy megvilágítsa azon személy helyzetét, aki kétes dolgokat követ el. Ő hasonló egy pásztorhoz, aki a nyáját egy olyan terület közelében legelteti, amelyet tulajdonosa védettséggel látott el; ha így tesz, akkor a nyája bármelyik pillanatban a védett

területre tévedhet, hiszen közel vannak ahhoz. Ugyanígy, aki olyat tesz, ami kétes, gyanús dolgot tartalmaz, ezáltal közelebb kerül a törvényileg tiltott területhez és könnyedén bele is eshet. Ezt követően a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hírt adott arról, hogy a testben van egy húsdarab, ami a szív. Ha az egészséges, akkor az egész test egészséges lesz. Ám ha romlott, akkor az egész testet romlásba viszi.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a hadíth buzdítás arra, hogy a gyanús, kétes dolgokat el kell hagyni. Azokat, amelyeknek törvényi megítélése nem világos.

(4314)

(54) – عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا، فَقَالَ: «يَا غُلَامُ، إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ، أَحْفَظُ اللَّهُ يَحْفَظُكَ، أَحْفَظُ اللَّهُ تَجِدَهُ تَجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ». [صحيح] - [رواه الترمذي]

(54) – Ibn Abbásztól (Allah legyen elégedett kettejükkel), aki mondta: "Egy napon a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mögött ültem és ő így szólt hozzám: "Ó, fiatalember! Bizony tanítani fogom neked ezeket a szavakat: Őrizd meg Allahot és Ő is meg fog őrizni téged! Őrizd meg és emlékezz mindig Allahra és ott fogod Őt találni magadnál! Ha kérsz valamit, akkor csak Allahtól kérd! Ha segítségért fordulsz, úgy kizárólag Allahhoz fordulj segítségért! És tudnod kell, hogy ha az egész Emberiség összefogna annak érdekében,

hogy a hasznodra legyen, az nem lehetne a hasznodra csak abban, amit Allah már megírt és elrendelt a számodra. És ha az egész Emberiség összefogna annak érdekében, hogy károdra legyenek, nem lehetnek a károdra semmiben sem, csak abban, amit Allah megírt és elrendelt a számodra. A tollak már régen felemeltettek. A Lapok már régen megszáradtak." [Szahíh (hiteles)] - [At-Tirmidhi jegyezte le]

A magyarázat:

Ibn Abbász (Allah legyen elégedett kettejükkel) tudatja, hogy ő még fiatal volt amikor a Prófétával (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) ült egy nyeregben, és a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta neki: Én bizony olyan szavakat és dolgokat fogok neked tanítani, amelyek majd a hasznodra lesznek Allahnál.

Őrizd meg Allahot olyan módon, hogy betartod a parancsait és elkerülöd a tiltott dolgokat. Ilyen módon Ő az engedelmességi cselekedetekben és az önkéntesen felajánlott tettekben fog téged találni, nem pedig az engedetlenség és bűn tetteiben. Ha így teszel, a jutalmad az lesz, hogy Allah megőriz téged a földi lét és a Túlvilág borzalmas dolgaitól és segíteni fog téged minden tevékenységben, amelynek nekilátsz.

Ha valamit kérni akarsz, úgy csak és kizárólag Allahtól kérd, hiszen Ő az Egyedüli, Aki válaszol a kérők könyörgésére.

Ha segítségért folyamodnál, csak és kizárólag Allahtól kérd a segítséget.

Teljes bizonyossággal kell rendelkezned arról, hogy semmilyen haszonhoz nem juthatsz hozzá, még akkor sem, ha a hasznod érdekében a föld minden lakója összefogna is; csak akkor jár az neked, ha Allah már megírta és elrendelte a számodra. Kár, bántalmazás sem érhet téged, még akkor sem,

ha a föld minden lakója összefogna is a károd érdekében, ez csak akkor következhet be, ha Allah már megírta és elrendelte azt a számodra.

Ez egy olyan ügy, amit a Magasztos Allah már megírt és el is rendelt, mindezt a végtelen Bölcsessége és Tudása alapján. Lehetetlen megváltoztatni azt, amit Allah már megírt.

Tanulságok a hagyományból:

1. Fontos, hogy a kiskorúak és a gyermekek tanításban részesüljenek a vallás alapvető tanait illetően, mint az egyistenhit (at-tawhíd), a jó módor és a viselkedés illeme (al-ádáb) és ehhez hasonlóknak.
2. A díjazás a cselekedet fajtájának a függvénye.
3. Az Allahra támaszkodás parancsa és az Őrá hagyatkozás fontossága, mindenki más kizárásával. Hiszen Ő a legkiválóbb felügyelve Gondoskodó.
4. Hit az Isteni Döntésben és az Elrendelésben. Fontos, hogy a hívő szolja ezekkel elégedett legyen. Hit abban, hogy Allah mindent elrendelt.
5. Ha valaki elhanyagolja és eltékozolja Allah parancsát, azt Allah is el fogja hanyagolni és nem fogja megőrizni.

(55) – عن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(55) – Uthmán bin Affán (Allah legyen elégedett vele) mondta, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Ha valaki alaposan végzi a wudút, annak bűnei eltávoznak a testéből, még a körmei alól is." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) elmondja, hogy aki elvégzi a wudút (kisebb mosakodást) úgy, hogy betartja annak szunnáit és illemeit, akkor ezáltal eltörlődnek a rossz tettei és a bűnei olyannyira, hogy még a kéz-, és láb körmei alól is eltávoznak a bűnök.

Tanulságok a hagyományból:

1. Buzdítás arra, hogy figyeljünk a wudú szunnái és illemei megtanulására, és ennek megfelelően végezzük el azt.
2. A wudú erényei közé tartozik, hogy ez jóvátétel a kisebb bűnökért, azonban a nagyobb bűnökért bűnbocsánatot kell kérni Allahtól.
3. A bűnöktől való szabadulás feltétele a wudú tökéletes és hibák nélküli elvégzése, amint azt a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtanította.
4. A bűnöktől való megszabadulás ebben a hagyományban, nem a nagyobb bűnökre vonatkozik, mert azok eltörlése

megbánásához van kötve, ahogy Allah, a Magasságos Szavában olvasható: (Ha elkerülitek a nagyobb bűnöket, amelyektől eltiltattatok, Mi eltöröljük rólatok a rossz cselekedeteiteket). [A Nők: 31; Q 4:31].

(6263)

(56) – عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «السِّوَاكُ مَطْهَرَةٌ لِلْفَمِ، مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ». [صحيح] - [رواه النسائي وأحمد]

(56) – Aishá-tól (Allah legyen elégedett vele), aki így szólt: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "A Sziwák megtisztítja a száját, és elégedettséggént szolgál az Úrnak." [Szahih (hiteles)] - [An-Naszá'i és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) arról tájékoztat bennünket, hogy az Arák fa gyökerével és hozzá hasonlókkal való fogtisztítás megtisztítja a száját a szennyeződésektől és a kellemetlen szagoktól, és hogy ez az egyik eszköz Allah tetszésének elnyerésére. Hiszen használata Allahnak való engedelmességet és parancsának betartását jelenti, és olyan tisztaságot hoz létre, amelyet a Magasztos Allah szeret.

Tanulságok a hagyományból:

1. Rámutat a sziwák használatának érdemére. És hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) annak gyakori használatára buzdítja a Népet.

2. A fogak szíwák-kal történő tisztításához jobb, ha az Arák fa gyökerét használjuk. A fogkefe és a fogkrém pedig használható helyette.

(3588)

(57) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: أتى النبي صلى الله عليه وسلم رجلٌ أعمى، فقال: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُرَخِّصَ لَهُ فَيُصَلِّيَ فِي بَيْتِهِ، فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وَلَّى دَعَاهُ، فَقَالَ: «هَلْ تَسْمَعُ النِّدَاءَ بِالصَّلَاةِ؟» فَقَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَأَجِبْ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(57) – Abu Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Egy vak férfi elment a Próféta-hoz (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), és azt mondta: Ó, Allah Küldötte! Nincs senkim, aki elvezetne engem a mecsethez. Ezért engedélyt kért Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy a házában imádkozhasson, és megkapta az engedélyt, és amikor elfordult, hogy elmenjen, a Próféta szólította (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), és azt kérdezte: "Hallod az imára hívást? Azt felelte: Igen. Erre azt mondta neki: "Nos, akkor válaszolj az imára hívásra!"

[Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Egy vak ember odament a Próféta-hoz (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), és így szólt: Ó, Allah Küldötte! Nincs senki, aki segítsen, és a mecsetbe vezessen kezemen fogva a napi öt imára. Azt akarta, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) engedje meg neki, hogy elhagyja a közösségi imákban való részvételt, ezért megengedte

neki. Ám amikor elfordult, visszahívta és azt kérdezte tőle: "Hallod az imára hívást?" Azt válaszolta: "Igen." Erre azt parancsolta: "Válaszolj az imára hívónak az imádkozással!"

Tanulságok a hagyományból:

1. A közösségi ima kötelezősége. Mert a felmentés csak valami kötelező és szükséges dolog alól adható.
2. A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) kijelentésének magyarázata: „Akkor válaszolj az imára hívásra!”, annak, aki meghallja az imára hívást azt bizonyítja, hogy a közösségi ima kötelező. Mert az eredeti szabály szerint a parancs kötelező érvényű.

(11287)

(58) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يقول: «الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ، مُكْفَرَاتٌ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(58) – Abu Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "A napi kötelező öt ima, a pénteki ima a következő pénteki imáig, és a Ramadán a következő Ramadán-ig, a köztük elkövetett bűnök engesztelésére szolgálnak mindaddig, amíg a hívó elkerüli a nagyobb bűnöket." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) hírül adja nekünk, hogy a nap folyamán kötelezően elvégzendő

öt ima, a pénteki ima minden héten, valamint minden év Ramadán havának böjtölése, a köztük elkövetett kisebb bűnök engesztelésére szolgál. Feltéve, hogy a nagyobb bűnöket elkerüljük. Ami az olyan nagy vagy fő bűnöket illeti, mint a paráználkodás és az alkoholfogyasztás, ezeket csak bűnbocsánat kéréssel lehet engesztelni.

Tanulságok a hagyományból:

1. Vannak kis és nagy bűnök.
2. A kisebb bűnök engesztelésének feltétele, hogy elkerüljük a nagyobb bűnök elkövetését.
3. A főbűnök olyan bűnök, amelyekért törvényes büntetés jár ezen a világon, vagy Allah büntetésére, vagy haragjára figyelmeztetnek a Túlvilágon, mint például a paráználkodás és alkohol fogyasztása.

(3591)

(59) – عن جُنْدُب بن عبد الله القَسْرِي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ، فَلَا يَطْلُبُكَ اللَّهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ، فَإِنَّهُ مَنْ يَطْلُبُهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ يُدْرِكُهُ، ثُمَّ يَكْبَهُ عَلَى وَجْهِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(59) – Dzsundub ibn Abdullah al-Qaszri-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Aki a hajnali imát imádkozza, az Allah védelme alatt áll. Tehát ne sértsd meg Allah védelmét semmilyen tekintetben, mert aki bármilyen vonatkozásban így tesz, azt Allah megragadja és arccal lefelé dobja a Pokol tüzébe." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatja, hogy az, aki a hajnali imát (al-fadzsr) végzi az Allah védelme, óvó felügyelete és gondoskodó őrizete alatt van, mindenben támogatja őt és segítséget nyújt neki.

Majd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) óva int attól, hogy valaki ezt a kötést megszegje vagy semmissé tegye; akár a reggeli ima elhagyásával, vagy az azt imádkozó megzavarásával vagy vele szembeni ellenséges viselkedéssel. Aki ilyet tesz, az bizony átszakította ezt a meghitt közelséget; vele szemben jogos a szigorú fenyegetés, miszerint Allah meg fogja őt kérdezni arról, amit elhanyagolt az Ő jogait illetően. Akit pedig Allah számonkér, azt meg fogja ragadni, majd az arcával lefelé fogja a Tűzbe vetni.

Tanulságok a hagyományból:

1. A hajnali ima fontossága és kiemelkedő helyzete.
2. Szigorú figyelmeztetés annak, aki valami rosszal közeledne a reggeli imát végzőhöz.
3. Allah megtorlása lesz azokon, akik megzavarják az Ő kegyes és istenfélő szolgálait.

(5435)

(60) – عن بريدة بن الحصيب رضي الله عنه أنه قال: بَكَّرُوا بِصَلَاةِ الْعَصْرِ، فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ فَقَدْ حَبَطَ عَمَلُهُ».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(60) – Burayda bin al-Huszayb-től (Allah legyen elégedett vele), aki azt mondta: "Korán imádkozzatok a délutáni imát (Aszr), mert a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Aki elhagyja az Aszr imát, annak minden jó cselekedete semmissé válik." [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) óva intett attól, hogy szándékosan késleltessük az Aszr imát a maga idejénél tovább, és aki ezt teszi, az elvesztette és tönkretette a cselekedeteit, és minden hiábavalóvá válik számára.

Tanulságok a hagyományból:

1. Buzdítás az Aszr ima elvégzésére az ideje elején, és az igyekezetre ennek azonnali elvégzésében.

2. Súlyos fenyegetés annak, aki elmulasztja az Aszr imát. Annak elmulasztása súlyosabb, mint bármely más imáé, mivel ez a 'középső ima', amelyre kiemelt parancs vonatkozik Allahtól a következő ájában: "Pontosan végezzétek el az imákat és a középső (al-wusztá) imát". (A Tehén: 238).

(6261)

(61) – عن ابن عباس رضي الله عنهما: كان النبي صلى الله عليه وسلم يقول بين السجدين: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وارْحَمْنِي، وعافني، واهدني، وارزقني». [حسن بشواهده] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(61) – Ibn Abbász-tól (Allah legyen elégedett mindkettőjünkkel): A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) két leborulás közötti ülés alatt azt szokta mondani: "Ó, Allah! Bocsáss meg nekem, könyörülj meg rajtam, adj nekem épséget, vezérelj a helyes útra és gondoskodj rólam!" [Haszan bi-sawáhidihi (jó, más kortárs hagyományával együtt hiteles)] - [Abu Dáwúd, at-Tirmidhi, Ibn Mádzsa és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) az imádkozásban a két leborulás közötti ülésben, ezzel az öt kéréssel fohászkodott Allahhoz, amelyekre minden muszlimnak óriási szüksége van. Ez magába foglalja az evilági élet és a túlvilági élet minden javát, mint például a bűnbocsánat kérést, a bűnök elfedését és figyelmen kívül hagyását, a könyörület sokaságát, valamint a gyanakvásoktól, a vágyaktól és a betegségektől való megszabadulást. És Allahtól, a helyes útra és az igazságra való vezetésnek kérését és a rajta való kitartó

haladást, és az Ő gondoskodását, a hitet, a tudást, a kegyes cselekedeteket, és a megengedett jó javakat illetően.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ennek a fohásznak a jogosultsága a két leborulás közötti ülés idején.
2. Ezen fohásznak az erénye és kiválósága, hiszen magában foglalja az evilági és a túlvilági jóságokat.

(10930)

(62) – عن ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَنْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَغْفَرَ ثَلَاثًا، وَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»، قَالَ الْوَلِيدُ: فَقُلْتُ لِلْأَوْزَاعِيِّ: كَيْفَ الْأَسْتِغْفَارُ؟ قَالَ: تَقُولُ: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(62) – Thawbán (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Amikor a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) befejezte az imádkozását, háromszor kért bűnbocsánatot Allahtól, utána azt mondta: " Alláhumma, Anta-sz-szalám wa minka-sz-szalám, Tabárakta Tha-l-dzsaláli wa-l-ikrám". Mondta Walíd: Erre azt mondtam al-Awzá'i-nak: Milyen szavakkal legyen a megbocsátás kérés? Azt válaszolta: Mondd azt: Asztaghfiru-Lláh, asztaghfiru-Lláh. [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) miután befejezte az imáját, azt mondta: asztaghfiru-Lláh,

asztaghfiru-Lláh, asztaghfiru-Lláh (bűnbocsánatot kérek Allahtól) háromszor.

Ezt követően magasztalta az Urát mondván: "Alláhumma, Anta-sz-szalám wa minka-sz-szalám, Tabárákta Thá-l-dzsaláli wa-l-ikrám" azaz: "Ó, Allah! Te vagy az, Aki minden hiányosságtól mentes, és csak Tőled kérjük a jólétet és védelmet a világ és a túlvilág bajaitól. Áldott vagy, Ó Magasztos és Fenséges". Ez azt jelenti, hogy Allah teljes és tökéletes a Tulajdonságaiban. A Magasztos mentes minden hibától és tökéletlenségtől, és kizárólag Tőle, a Magasztostól, kérsz védelmet az evilág és a túlvilág gonoszságaitól, senki mástól. És Ő, magasztaltassék, áldása bőségesen árad mindkét világban. Ő a Fenségesség és a Kegyes Jóság tulajdonosa.

Tanulságok a hagyományból:

1. Kíváncos az, hogy imádkozás után bűnbocsánatot kérjünk és folyamatosan végezzük ezt.
2. A bűnbocsánatkérés kíváncsósága, hogy kiegészítse az istenszolgálati cselekedetek esetleges hiányosságait és ösztönözzön az engedelmességre és a hiányosságok pótlására.

(10947)

(63) – عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: كَانَ ابْنُ الزُّبَيْرِ يَقُولُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ حِينَ يُسَلِّمُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ» وَقَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهْلِلُ بِهِنَّ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(63) – Abu az-Zubayr-tól, aki azt mondta: Ibn Zubayr minden imádkozás végén az elköszönés után azt szokta mondani: "Nincs más jogosan imádható isten, Allahon kívül, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé az Uralom és csak Őt illeti a teljes dicsőítés és a hála, és Ő az, Aki mindenre képes. Nincs semmi tehetség és erő csak Allah segítségével. Nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül, nem imádunk senki mást Rajta kívül. Övé a kegye és a kegyelem, és csak Őt illeti a jó dicséret.

Nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül, őszintén szolgáljuk Őt a vallásban, akkor is, ha ez nem tetszik a hitetleneknek." És azt mondta: "Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) ezekkel a szavakkal dicsőítette Allahot minden ima befejezése után". [Szahíh (hiteles)]

- [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) ezzel a magasztos fohással dicsőítette Allahot, a Magasságot minden kötelező ima befejezését követően. A fohász jelentése:

"Lá iláha illa-Lláh": Nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül.

"wahdahu lá saríka Lah": vagyis: nincs senki és semmilyen társa az isten voltában, és az Úr voltában és a Magasztos Neveit és Tulajdonságait illetően.

'Lahu-l-Mulk": Övé az abszolút, általános, átfogó és kiterjedt uralom, az egek és a föld és minden közöttük lévő dolog fölötti uralom.

"wa Lahu-l-hamd": Ő az, akit abszolút tökéletesség jellemez, Övé a teljes dicséret, és az általános hála minden szeretettel és tisztelettel, minden helyzetben, jóban és rosszban egyaránt.

"wa Huwa alá kulli say'in qadír": Az Ő képessége és hatalma teljes és tökéletes minden szempontból, nincs olyan dolog, ami visszatartaná Őt bármiben, és nincs semmilyen dolog, amely megakadályozná Őt bármiben.

"Lá hawla wa lá quwwata illa bi-Lláh": Nincs átalakulás egyik helyzetből a másikba, és az Allah iránti engedetlenségből az Ő iránti engedelmességbe, és nincs más erő, kivéve Allah, mert Ő a meghatározója mindennek, és csak rá hagyatkozunk.

"lá iláha illa-Lláh wa lá na'budu illa iyyáh": annak megerősítése, hogy Allah, a Magasságos tisztán az Egyetlen isten, és a társítás teljes elutasítása, és hogy nincs más imádatra méltó Rajta kívül.

"Lahu-l-ni'ma wa Lahu-l-fadl": Ő az, aki megteremti az áldásokat és birtokolja azokat, és szolgálai közül megajándékozza azt velük, akit akar.

"wa Lahu-l-thaná'u-l-haszan": Őt illeti a legjobb dicséret, a tökéletes Lényéért, Tulajdonságaiért, Tetteiért, Kegyeiért, mindig és mindenkor.

"Lá iláha illa-Lláhu mukhliszína Lahu-d-Dín": Azaz egyistenhívők vagyunk sem képmutatást, sem hírnevet nem keresünk Allah szolgálatában.

"wa law kariha-l-káfirún": Állhatatosan kitartunk Allah egyistenhitében és imádatában, még akkor is, ha a hitetlenek gyűlölik azt.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ajánlott ezt a megemlékezést (dhikr) minden egyes kötelezően előírt ima után elmondani.
2. Egy muszlim büszke a vallására és nyíltan megmutatja szertartásait, még akkor is, ha a hitetlenek gyűlölik azt.
3. Ha egy hagyományban az „ima után” szó szerepel, és a hagyományban "dhikr"-ről (Allahról történő megemlékezés) van szó, akkor az alapelv az, hogy azt az imából való elkészítés után kell mondani. És ha fohászkodásról esik szó a hagyományban, akkor azt, az imából való elkészítés előtt kell mondani.

(6203)

(64) – عن عمران بن حصين رضي الله عنه قال: كَانَتْ بِي بَوَاسِيرٌ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: «صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(64) – Imrán bin Huszayn (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Aranyér betegségben szenvedtem, és megkérdeztem a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) az ebben az állapotban történő imádkozásról, mire ő azt válaszolta: "Imádkozz állva, és ha nem tudsz, ülve imádkozz, ha pedig nem tudsz, oldalt fekve végezd el az imát". [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) elmagyarázta, hogy az imádkozást alaphelyzetben állva kell elvégezni, kivéve abban az esetben, ha nem képes erre, akkor ülve imádkozzon. Ha azonban ülő helyzetben sem tudja valaki elvégezni az imát, akkor oldalára fekve kell, hogy imádkozzon.

Tanulságok a hagyományból:

1. Addig, ameddig valaki ép elmével rendelkezik, az imádkozás kötelezettsége nem szűnik meg róla. Tehát az egyik állapotról a másikra való áttérés a képességek szerint történik.
2. Az Iszlám kegyelme és könnyítése az, hogy a szolga annyi istenszolgálati cselekedetet végez el, amennyit képessége megenged.

(65) – عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(65) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, hogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "A jótékony adakozás nem csökkenti a vagyont. Allah pedig méltóságban és dicsőségben növeli azt a hívő szolgát, aki tud megbocsátani. Aki pedig Allahért alázatos, azt Allah fokokkal magasabb rangra emeli." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Ezen a helyen a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) világossá teszi, hogy a jótékony adakozás semmivel sem csökkenti a vagyont, ellenben elúzi arról a kártékony hatásokat; Allah pedig hatalmas jutalommal kárpótolja, így az gyarapodik, nem pedig csökken.

A megbocsátás akkor, amikor elégtételt vehetnénk, vagy büntethetnénk, növeli méltóságunkat, erényünket és erőnket.

És aki alázatot mutat Allahért, és nem pedig valakitől való félelemből vagy érdekből, és nem azért, hogy tőle hasznot szerezzen, annak jutalma a felemeltetés és a méltóság lesz.

Tanulságok a hagyományból:

1. A jóság és a boldogulás a vallási előírások betartásában és a jó cselekedetek véghezvitelében rejlik. Még akkor is, ha egyesek azt hiszik, hogy ez nem így van.

(66) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «قَالَ اللَّهُ: أَنْفِقْ يَا ابْنَ آدَمَ أَنْفِقْ عَلَيْكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(66) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "A Magasságos Allah azt mondta: Költs ó, Ádám fia! Én is költeni fogok rád". [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) hírül adja, hogy a Magasztos Allah azt mondta: Költs ó, Ádám fia a kötelező és az ajánlott kiadások közül, és Én nagylelkűbb leszek veled, adok neked helyette és áldást helyezek bele.

Tanulságok a hagyományból:

1. A jótékonyságra és az Allah Útján való költésre buzdítás.
2. A jótékony célokra való költés a megélhetés egyik legnagyobb áldást hozó oka, ami megsokszorozza azt, és Allah visszaadja a szolgának, amit elköltött.
3. Ez a hagyomány, amelyet a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az Ó Urától ad tovább, al-hadíth al-qudszi (olyan hagyomány, amelyben a beszélő a Magasztos Allah) néven ismeretes, vagy al-iláhi (az isteni eredetű), jelentése: szavai és tartalma a Magasztos Allahtól érkeznek; kivéve, hogy nem tartalmaz a Koránra jellemző sajátosságokat, amelyek által megkülönbözteti minden mástól - mint például az istenszolgálati léte a recitálása által, vagy az olvasásához szükséges tiszta állapot, vagy a

kihívás mások számára vagy az utánozhatatlan volta és így tovább.

(5805)

(67) – عن أبي مسعود رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(67) – Ibn Masz‘úd-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Ha egy férfi a családjára költ, és az érte járó jutalmat Allahtól reméli, akkor az neki szadaqa-nak (adakozás) számít". [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondja, hogy ha egy férfi a családjára költ, amelynek eltartása kötelező számára, például a feleségére, szüleire, gyermekeire és másokra, akkor ezáltal közelebb kerül a Magasztos Allahhoz, és azért amiért költ rájuk, olyan jutalomban részesül, mintha adakozott volna Allah Útján.

Tanulságok a hagyományból:

1. Allahtól jutalomban részesül az, aki költött a családjára.
2. A hívő ember a tettei által mindig keresi Allah elégedettségét, és azt a jutalmat, ami Allahnál vár rá.
3. Fontos a kegyes szándék megléte és elhatározása minden cselekedet végrehajtásakor, beleértve a családra fordított kiadásokat is.

(6460)

(68) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا، أَوْ وَضَعَ لَهُ، أَظْلَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ». [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(68) – Abu Hurayra (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a következőt mondta: "Az, aki haladékot ad a szorult helyzetben lévőknek, vagy elengedi neki az adósságot, azt a Magasztos Allah a Trónja árnyékával fogja a Feltámadás Napján beárnyékolni. Azon a Napon, amikor nincs más árnyék, csak az Ő árnyéka." [Szahíh (hiteles)] - [At-Tirmidhi és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) hírt adott arról, hogy aki haladékot biztosít az adósságtól szenvedőknek, vagy elengedi azt, annak az a jutalma, hogy Allah be fogja árnyékolni őt a Trónja alatt a Feltámadás Napján, midőn a Nap közelebb kerül az emberek fejéhez és igen erős lesz számukra annak forrósága. Senki sem lesz képes árnyékot találni, csupán az, akit Allah beborít az Ő árnyékával.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az emberek felé való könnyítés nagy erény, és ez egyike azoknak az okoknak, amelyek megmentik a hívőt a Feltámadás napjának borzalmaitól.
2. A díjazás a cselekedet fajtájának a függvénye.

(69) – عن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «رَحِمَ اللهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، وَإِذَا اشْتَرَى، وَإِذَا اقْتَضَى». [صحيح] - [رواه البخاري]

(69) – Dzsábir-tól (Allah legyen elégedett vele) miszerint: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Allah mutasson könyörületet azzal az emberrel szemben, aki kegyes viselkedést tanúsít amikor elad, amikor vásárol, és amikor adóssága visszafizetését kéri." [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Allah irgalmát kéri mindenkire, aki engedékeny, bőkezű és nagylelkű az eladási ügyleteiben. Nem árazza túl a terméket, és jó módon bánik a vásárlóval. Ha vásárol valamit, engedékeny, nagylelkű és rugalmas és nem értékeli alul és nem kicsinyíti becsmérően az eladandó áru értékét. És engedékeny, bőkezű és nagylelkű, amikor a vele szemben fennálló adósságok visszafizetését kéri. Nem nehezíti meg a szegények és rászorulóknak a dolgát, inkább kedvesen és szelíd módon kéri tőlük a kölcsön visszafizetést, és haladékat ad a fizetéseképteleneknek.

Tanulságok a hagyományból:

1. A sarí'a (iszlám jog) céljai közé tartozik az is, hogy megőrizze mindazt, ami az emberek közötti jó kapcsolatokat fenntartja.

2. Buzdítás arra, hogy a vételnél, az eladásnál és egyéb ügyletek lebonyolításánál nemes, kegyes és erényes modort alkalmazzunk egymással szemben.

(3716)

(70) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «كان رجلٌ يُدَايِنُ الناسَ، فكان يقول لفتاه: إِذَا أَتَيْتَ مُعْسِرًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ، لَعَلَّ اللَّهَ يَتَجَاوَزُ عَنَّا، فَلَقِيَ اللَّهَ فَتَجَاوَزَ عَنْهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(70) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele) miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Volt egy ember, aki kölcsönt adott az embereknek. Azt mondta a szolgájának: "Ha fizetéseképtelen szorongatott helyzetben lévő emberhez érkezel, nézd el az adósságát, így talán Allah is elnézi nekünk a bűneinket. Amikor az ember találkozott Allahhal, Allah elnézte a bűneit." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) egy emberről beszél, aki kölcsönt adott az embereknek, vagy halasztott fizetéssel adott el nekik dolgokat. Azt szokta mondani a szolgájának, aki behajtotta az adósságokat az emberektől, hogy "Ha elmész egy olyan adóshoz, akinél azt találod, hogy nincs semmije visszafizetni az adósságot, akkor tekints el tőle". Tegye ezt úgy, hogy haladékot ad neki, és nem kényszeríti sürgetve a fizetésre, vagy elfogadja az általa felajánlott keveset. Abban a reményben tette ezt, hogy Allah is

majd megkegyelmez és megbocsát neki. Amikor meghalt, Allah megbocsátott neki, és elnézte bűneit.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az emberekkel való jóindulatú és megbocsátó bánásmód és a fizetésképtelenek adósságainak figyelmen kívül hagyása a muszlimok egyik legnagyobb eszköze lesz a Feltámadás Napján az Allah általi megbocsátáshoz.
2. A teremtmények iránti kegyes jóindulat, az Allah iránti őszinte odaadás és az Ő Irgalmába vetett remény a bűnök megbocsátásának eszközei közé tartoznak.

(3753)

(71) – عن خولة الأنصارية رضي الله عنها قالت: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «إِنَّ رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقٍّ، فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(71) – Khawla al-Anszárijjah (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Hallottam a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint azt mondja: "Bizony lesznek emberek, akik jogtalanul el fogják tulajdonítani Allah vagyonát. Őket a Tűz várja a Feltámadás Napján." [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) olyan emberekről szól, akik jogtalan, gonosz, bűnös módon kezelik a muszlimok javait és jogtalanul elveszik azt. Ez a jelenség általános érvényű a javakkal kapcsolatban, vonatkozik az összegyűjtésére és megszerzésére, továbbá a nem

megfelelő helyre történő elköltésére. Idetartozik az árvák javainak eltékozlása, vagy a vallási alapítvány (waqf) javainak eltékozlása vagy a letétek letagadása vagy a közpénzek jogosulatlan elköltése is.

Majd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatja, hogy ezek díjazása a Feltámadás Napján, bizony a Tűz lesz.

Tanulságok a hagyományból:

1. A vagyon, ami az emberek kezében van, az Allah vagyona, amelyet átadott az embereknek, hogy azt a megszabott és törvényes módokon költsék el, elkerülve a jogtalan és törvénytelen költekezést. Ez az alapelv általánosan érvényes a vezetőkre és minden más emberre nézve is.
2. A Vallás törvénykezése szigorúan kezeli a közpénzek feletti rendelkezést: ha valakit valami ilyennel bíznak meg, őt a Feltámadás Napján számonkéri Allah arról, hogy hogyan szedte be, gyűjtötte össze és hogyan, milyen módon költötte el.
3. Ezen fenyegetés vonatkozik arra is, aki nem törvényes módon kezeli a vagyont, legyen szó saját vagyonáról vagy mások vagyonáról.

(5331)

(72) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ» [صحيح - متفق عليه]

(72) – Abu Hurayra (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a következőt mondta: "Az, aki hiánytalanul betartja a böjtöt Ramadán havában, tiszta és teljes hittel, a jutalmát pedig kizárólag Allahtól reméli, annak Allah megbocsájtja a múltbeli bűneit". [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) tudatja, hogy az, aki végig böjtöli Ramadán hónapját, szívében Allahban való hittel és igaznak tartva a böjt törvényi elrendelését és azt, amit Allah készített elő a böjtölők számára a bőséges jutalomból - teszi ezt Allah elégedettségére vágyakozva, képmutatás nélkül és a hírnév hajszolása nélkül, annak a korábbi bűnei megbocsátásban részesülnek.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az őszinteség (ikhlász) erénye és fontossága a ramadáni böjtben, valamint más jócselekedetekben.

(4196)

(73) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ يَقُمْ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ» [صحيح - متفق عليه]

(73) – Abu Hurayra (Allah legyen elégedett vele) mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

"Bárki, aki imádkozik az Elrendelés Éjszakáján, hittel eltelve és Allahtól remélve érte a jutalmat, annak minden korábbi bűne megbocsátásban részesül." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) hírt ad az Elrendelés Éjszakáján történő imádkozásról és annak kiválóságáról. Ez Ramadán hónap utolsó tíz éjjelén történik meg. Az, aki buzgólkodik ezen időszak alatt az imában, a fohászbán, a Korán olvasásban, az Allahról történő megemlékezésben, hittel eltelve ezen dolgokban és azokban a híradásokban, amelyek ezek kiválóságáról szólnak; tetteivel a Magasztos Allah jutalmát áhítozva, képmutatás nélkül és a hírnév hajszolása nélkül, annak a korábbi bűnei megbocsátásban részesülnek.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az Elrendelés Éjszakájának kiválósága és az akkor történő imádkozásra ösztönzés.

2. A kegyes cselekedetek csak abban az esetben fogadtatnak el, ha igaz szándékok vezérlik azokat.
3. Allah kegyessége és az Ő könyörülete ez, hiszen, aki felkel az Elrendelés Éjszakáján, hittel eltelve és Allahtól remélve ennek jutalmát, annak minden korábbi bűne megbocsátásban részesül.

(4202)

(74) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ حَجَّ لِلَّهِ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(74) – Abu Hurayra (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Hallottam, ahogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Aki Allahért oly módon teljesítette a zarándoklatot, hogy ezalatt nem létesített testi kapcsolatot és nem követett el semmilyen gonosz, erkölcstelen bűnös dolgot, az olyan tisztán tér vissza, mint amilyen azon a napon volt, amikor édesanyja a világra hozta". [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) rámutat annak jutalmára, aki tisztán a Magasztos Allahért végzi el a zarándoklatot (Haddzs) anélkül, hogy rafath-ba bocsátkozna, ami nemi kapcsolatot jelent, akár közösülést, akár előjátékot. Valamint rossz, gonosz és bűnös cselekedeteket nem követett el. A bűnös erkölcstelen cselekedetek közé tartozik az is, ha az

ihrám állapotában tartózkodva tesznek tiltott dolgokat. Ha ezektől távol tartja magát a zarándok, akkor bűnöktől mentesen tér vissza a zarándoklatról, mint egy újszülött, aki bűnöktől mentesen születik meg.

Tanulságok a hagyományból:

1. Bár a bűnök elkövetése minden körülmények között tilos, tiltottságuk a zarándoklat időszakában még hangsúlyosabbá válik.
2. Minden egyes ember hibáktól és bűnöktől mentesen születik, és nem hordozza és nem is felelős senki más bűnéért.

(2758)

(75) – عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَا مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهَا أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ» يَعْنِي أَيَّامَ الْعَشْرِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ». [صحيح] - [رواه البخاري وأبو داود، واللفظ له]

(75) – Ibn Abbász (Allah legyen elégedett mindkettőjünkkel), azt mondta, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) a következőt mondta: "Nincsenek napok, amikor a jócselekedetek kedvesebbek lennének Allahnak, mint ezekben a napokban" – azaz a Dhul-Hidzsah első tíz napjában. A Társak megkérdezték: "Még az Allah útján való harc (dzsihád) sem?" A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Még az sem, kivéve, ha valaki önmagával és vagyonával indul el, és semmivel sem jön vissza." [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári és Abu Dáwúd jegyezték le, a szövegezés az utóbbi]

A magyarázat:

Ebben a hagyományban, a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megmagyarázza azt, hogy a jó cselekedetek elvégzése Dzú-l-Hiddzsa első tíz napjában jobb, mint az év többi részében.

A Társak (Allah legyen elégedett velük) megkérdezték a Próféát (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), hogy a Dzú-l-Hiddzsa hónap első tíz napjában végzett jó cselekedet jobb vagy az azokon kívül történő Dzsihád? Erre azt válaszolta a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), hogy ezekben a napokban a jó cselekedetek megtétele jobb, mint más napokon Allah útjában történő Dzsihád, kivéve azt az embert, aki Allahért küzdött és kockáztatta épségét és pénzét az Ő Útján, és elvesztette a pénzét, és elhagyta a lelke a testét Allahért. Csak ez az a cselekedet, ami magasztosabb a jó cselekedetekkel szemben ezekben az erényes napokban.

Tanulságok a hagyományból:

1. A jó cselekedetek kiválósága Dzú-l-Hiddzsa első tíz napjában: a muszlimoknak meg kell ragadnia ezeket a napokat, és bővelkednie kell az engedelmességben, mint például a Mindenható Allah emlékezése (dhikr), a Korán olvasása, a 'takbír' (Allahu akbaru ismételése), a 'tahlíl' (lá iláha illa-Lláhu ismételése), az 'tahmíd' (al-hamdu li-Lláhi ismételése) sokszori ismételése, imádkozások (idejükben való) betartása, adakozás, böjtölés és az ehhez hasonló kegyes, alázatos és istenfélő cselekedetek.

(76) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(76) – Abu Hurayra (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a következőt mondta: "Bizony Allah nem a külső megjelenéseket vagy javaitokat nézi, hanem a szíveiteket és tetteiteket figyeli." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megmagyarázza, hogy a Magasztos Allah nem a hívő szolgák külső, testi formáját nézi, nem a testüket vizsgálja - vajon azok szépek-e vagy megvetendő, magasak vagy alacsonyok, egészségesek vagy betegesek. Továbbá nem figyeli a javaikat és vagyonukat sem, hogy sok van-e, vagy kevesebb. A Magasztos Allah nem ezen dolgok szerint ítél a szolgálai fölött, sem pedig ezen dolgok különböző mértéke alapján. Ellenben a hívők szívébe tekint és azt vizsgálja, mennyi istenfélelem és bizonyosság, őszinteség és tiszta odaadás rejtőzik bennük. Továbbá nézi azt is, mennyi képmutatás és hírnév utáni vágy található a szívekben. Majd a tetteket figyeli meg, tisztaságukat vagy romlottságukat mérlegelve, ezek alapján büntet vagy jutalmaz.

Tanulságok a hagyományból:

1. A szívek őszinteségének és tisztaságának fontossága és a szívek megtisztítása minden kifogásolható tulajdonságtól.
2. A szív boldogulása és tisztasága függ az őszinte odaadástól. A cselekedetek helyessége és tisztasága attól függ mennyiben követik azok, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) által elmondottakat. E két szempont jelenti a vizsgálat kiinduló pontját a Magasztos Allahnál.
3. Az embernek nem szabad elcsábulni a vagyona által, vagy szépsége által vagy teste kinézete miatt, sem semmi más földi hívságok által.
4. Intő figyelmeztetés, hogy a külsőségek nem lehetnek fontosabbak a belső tulajdonságok kiválóságánál és azok jobbá tételénél.

(4555)

(77) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: «الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسِّحْرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(77) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, aki a Prófétától (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) továbbította, aki azt mondta: "Kerüljétek el a hét pusztulásba vivő bűnt".

Azt mondták: "Ó, Allah Küldötte! Melyek azok?" Azt felelte: "Allah mellé bárki vagy bármi társítása, a varázslat, olyan személy megölése, akinek megölését Allah megtiltotta, kivéve, ha ez jogosan történik, uzsora habzsolása, egy árva gyermek vagyonának elvétele, elmenekülés a csataterről a harc napján, és a tiszta, ártatlan, erényes és hívő nők rágalmazása." [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megparancsolja a Népének, hogy kerüljék el a hét pusztító bűnt. Amikor megkérdezték tőle, hogy melyek azok, a következőképpen magyarázta azokat:

Először is: társat állítani Allah mellé azáltal, hogy bárkit vagy bármit egyenrangúvá, hasonlóvá teszünk Vele, történjen ez bármilyen formában is. És bármilyen imádatot másnak szentelni, mint a Magasztos Allahnak. A társítással kezdte a felsorolást, mert ez a legsúlyosabb bűn.

Másodszor: a mágia (varázslat, boszorkányság) - amely magában foglalja a csomókba való fűjást, a varázslatokat, a kezeléseket és a füstölést - ami hatással lehet a megbabonázott személy testére, halált vagy megbetegedést okozva, vagy eltávolodást okoz férj és feleség között. Ez sátántól származó tevékenység, és nem hajthatók végre, csak Allah mellé társítás elkövetésével és a dzsinnek tetszésének eleget téve abban, amit azok szeretnek.

Harmadszor: olyan személy megölése, akinek megölését Allah megtiltotta; kivéve a törvényileg előírt rendelkezések

alapján, amelyeket az uralkodó, a bíró, a törvény embere hajthat végre.

Negyedszer: uzsora vagy az efféle haszon bármelyik formájának használata (elfogadása vagy felajánlása).

Ötödször: egy olyan gyermek vagyonának megsértése (elkobzása, eltékozlása, elpazarlása, jogtalan felhasználása), akinek meghalt az édesapja, mielőtt elérte volna a pubertás kort.

Hatodszor: menekülés a hitetlenekkel vívott harc elől.

Hetedik: a tiszta és nemes, erkölcsös és erényes nők megvádolása házasságtöréssel, és ugyanígy a férfiak megvádolása.

Tanulságok a hagyományból:

1. A főbűnök száma nem korlátozódik csak hétre, de súlyosságukat és veszélyességüket tekintve ezt a hét lett kiemelve.
2. Megengedett egy embert megölni kizárólag jogos megtorlásból, hite elhagyásáért vagy házasságkötés utáni paráználkodásért. Ezeknek a végrehajtását csakis a törvényes uralkodó rendheti el.

(3331)

(78) - عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

يقول: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ رَحِمٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(78) – Dzsubajr ibn Mut'im (Allah legyen elégedett vele) hallotta a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint azt mondja: "Nem lép be a Paradicsomba az, aki megszakítja a rokoni kötelékeket." [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) világossá teszi, hogy aki megszakítja a kapcsolatot a rokonaival, megtagadva tőlük az őket megillető jogokat, vagy bántja, rosszul bánik velük, az méltó arra, hogy ne lépjen be a Paradicsomba.

Tanulságok a hagyományból:

1. A rokoni kötelékek megszakítása a nagy bűnök kategóriájába sorolandó.
2. A rokoni kapcsolatok ápolása a társadalmi szokásoknak megfelelően történik, tehát különbözhet helyenként, időszakonként és személyenként.
3. A rokoni szálak ápolása történhet látogatás útján, adakozás révén, vagy kegyes és illendő bánásmóddal irányukban, és a betegek meglátogatásával. Illetve vezérelni őket a jó felé és inteni őket a rossztól.
4. Minél közelebbi rokonnal történt a rokoni kapcsolat megszakítása, annál nagyobb és súlyosabb a bűn.

(5367)

(79) – عن أنس بن مالك رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبَسِّطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحْمَتَهُ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(79) – Anasz ibn Máliktól (Allah legyen elégedett vele), miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta: "Aki azt szeretné, hogy bőségesen áradjon rá az ellátás Allahtól és hogy életkora meghosszabbodjon, az ápolja a rokoni kapcsolatokat." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) itt arra buzdít, hogy ápolni kell a rokoni kapcsolatokat, meglátogatásukkal, testi és anyagi nagylelkűséggel és ehhez hasonlókkal. Ezen dolgok hozzájárulnak az isteni gondoskodás megnövekedéséhez és az élettartam meghosszabbodásához.

Tanulságok a hagyományból:

1. A rahim szó jelentése: a rokonok összessége apai és anyai ágon. Minél közelebbi ez a fokozat, annál fontosabb a kapcsolatok ápolása.
2. A díjazás a cselekedet fajtája alapján történik. Aki odaadó jósággal, kegyes és helyénvaló viselkedéssel ápolja a rokoni szálakat, annak Allah meghosszabbítja életét és megnöveli a gondoskodást róla.

3. A rokoni kapcsolatok ápolása ok a megélhetés bőségére és kiterjedésére, valamint a hosszú életre. Noha a halál ideje és a megélhetés mértéke előre meg van írva, az áldás révén ezekben lehet bővülés. Az ember így többet és hasznosabbat tud elérni az életében, mint mások. Egyesek szerint a megélhetés és az élet meghosszabbítása valós, tényleges növekedés. Allah a Legjobban Tudó.

(5372)

(80) – عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِي، وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحِمُهُ وَصَلَّهَا».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(80) – Abdullah bin Amr-tól (Allah legyen elégedett mindkettőjünkkel), aki a Prófétától (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) továbbítja, aki azt mondta: "A Wászil nem az, aki viszonozza a jót, amit rokonai tettek vele. A rokonsági kapcsolatokat fenntartó az, aki akkor is jó kapcsolatot ápol a rokonokkal, ha megszakítják vele a kötelékeket." [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) hírül adja, hogy aki tökéletesen fenntartja a rokoni kötelékeket és kegyes, istenfélő kedvességet tanúsít rokonai iránt, az nem egyenlő azzal, aki kedvességgel viszonozza a kedvességet. A rokoni kötelékek valódi fenntartója az az, akivel, ha megszakítják a rokonsági kapcsolatokat, akkor helyreállítja azokat, még akkor is, ha rosszul bántak vele vagy rosszat tesznek vele, ő akkor is jósággal viszonozza azt nekik.

Tanulságok a hagyományból:

1. A vallásilag elismert rokoni kapcsolatápolás az, hogy kapcsolatot tartasz azokkal is, akik megszakították veled, megbocsátasz azoknak, akik igazságtalanok voltak veled szemben, és adsz azoknak, akik megtagadták tőled (az adást). Ez nem csupán viszonzás vagy kölcsönösség kérdése.
2. A rokonsági kapcsolatok fenntartásának lényege, hogy minél többet adjunk nekik a jóból: pénz formájában, értékű mondott fohászok formájában, a jóra vezessük és a rossztól tartunk távol őket.

(3854)

(81) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «اتَدْرُونَ مَا الْغَيْبَةُ؟»، قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ»، قِيلَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَابْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(81) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele) miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Tudjátok-e mi a kibeszélés (ghíbah)?" – Azt válaszolták: "Allah és a Küldötte jobban tudja." – Erre azt mondta: "Az nem más, mint mikor testvéredet olyan módon említed, amit ő kifogásolhatna, vagy nem szeretne." Majd azt kérdezték: "Hogyan vélekedsz akkor, ha a testvéreben megvan az, amit mondok?"

Erre azt mondta: "Ha benne valóban megvan az, amit mondasz, akkor kibeszélted őt a háta mögött. De ha nincs meg benne az a tulajdonság, amit te róla állítasz, akkor ez becsületsértő rágalmazás." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Ebben a hagyományban a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megmagyarázza a tiltott kibeszélés valós tényét, azaz: egy távollévő muszlim olyan módon történő említése, amit ő maga kifogásolhatna, legyenek azok az ő testi vagy erkölcsi tulajdonságai, mint félszemű, csaló, hazudozó és ezekhez hasonló negatív jelzők. Még abban az esetben is, ha ezek a tulajdonságok megvannak benne.

Ám ha ezek a tulajdonságok nincsenek meg benne, úgy ez súlyosabb, mint a ghíbah (kibeszélés), ez az al-buhtán (a becsületsértő rágalmazás), azaz olyan hazug koholmány állítása egy emberről, amivel valójában nem is rendelkezik.

Tanulságok a hagyományból:

1. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szép tanítása, mivel ő a problémákat kérdések útján igyekszik magyarázni.
2. A Társak szép és illendő viselkedése a Prófétával (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) midőn így szólnak: "Allah és a Küldötte jobban tudja."
3. Ha a megkérdezett nem rendelkezik tudással azzal kapcsolatban, amiről kérdezik, illendő azt mondania: Alláhu a'lam (Allah jobban tudja).

4. Allah Törvénye a társadalmat olyan módon védelmezi, hogy megőrzi a jogokat és a testvériséget annak tagjai között.
5. A ghíba tilos, kivéve néhány olyan esetet, amikor jogos érdek fűződik hozzá. Ilyen például az igazságtalanság elhárítása: amikor az elnyomott személy elmondja, hogy ki bántotta őt annak, aki képes segíteni vagy igazságot szolgáltatni. Például így szól: 'Ez és ez az ember igazságtalan volt velem, vagy ezt és ezt tette velem.' Ide tartozik továbbá a tanácskérés olyan ügyekben, mint a házasság, az üzlettárs választása, vagy a szomszédságba költözés, és ehhez hasonló.

(5326)

(82) – عن حذيفة رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(82) – Hudhayfah (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Hallottam a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint azt mondja: "Egyetlen qattát sem léphet majd be a Paradicsomba." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaquon alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) arról tudósít, hogy a qattát az a személy, aki széthordja és terjeszti a szót az emberek között azzal a céllal, hogy romlást okozzon közöttük. Az ilyen személy joggal

érdemli meg azt a büntetést, hogy nem léphet be a Paradicsomba.

Tanulságok a hagyományból:

1. A pletyka és a viszálykeltés a nagy bűnök kategóriájába tartozik.
2. A pletyka tiltása, mivel az romlást okoz és károsan hat az egyén és a közösségek viszonyára.

(5368)

(83) – عن عائشة رضي الله عنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِنَّ أَبْعَضَ الرِّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلَدَّ الْخَصِمُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(83) – Aishá-tól (Allah legyen elégedett vele) hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Allahnál a leggyűlöltebb ember, a hevesen veszekedő (al-luddu) és a durván vitatkozó (al-khaszim)." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hírül adja, hogy a Magasztos Allah haragvással fordul a hevesen és gyakran vitázó ember felé, aki nem hajlik az igazságosság felé és az értelmetlen vitájával igyekszik eltüntetni azt. Avagy megeshet, hogy jogosan vitázik, ám túlzásokba esik a vita során, túl heves tekintet nélkül másokra, így letér az egyenesség és kimértség útjáról és tudás nélküli lesz a vitája.

Tanulságok a hagyományból:

1. A jogos, vallási úton történő követelés – amikor egy elnyomott személy a saját jogát keresi a törvényes eljárás útján – nem tartozik a kárhoztatott veszekedések kategóriájába.
2. A vitatkozás és a veszekedés a nyelv ártalmi közvéleménynek tartoznak, amelyek széthúzást és elfordulást okoznak a muszlimok között.
3. A vita dicséretes, ha az igazság érdekében történik, és jó modorral zajlik. Viszont elítélendő, ha az igazság elutasítására vagy a hamisság megerősítésére irányul, vagy ha érvek és bizonyítékok nélkül folytatják.

(5474)

(84) – عن أبي بكرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَأَلْقَا تِلْ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ، فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: «إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(84) – Abu Bakra (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Hallottam Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), amint azt mondja: "Ha két muszlim kard által találkozik, abban az esetben a gyilkos és az áldozat is a Tűzbe jut." Mondtam: Ó, Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), azt értem, hogy ez a gyilkos sorsa. Ám, mi a helyzet a meggyilkolttal?

Azt válaszolta: "Ő is azon buzgólkodott, hogy társát megölje."
[Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) tudatja, ha két muszlim összecsap és mindketten karddal támadnak, és mind a kettőnek az a célja, hogy megsemmisítse a másikat, úgy a gyilkos a Tűzbe kerül annak okán, hogy szándékosan rátámadt a másikra és célja annak megölése volt. A meggyilkolt helyzetének megértése gondot okozott a Társaknak: Hogyan kerülhet a Tűzbe? A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) tudatja, hogy ő szintén a Tűzben van, mivel arra törekedett, hogy megölje a másikat és semmi más nem akadályozta őt az ölésben, csupán az, hogy a gyilkosa megelőzte őt.

Tanulságok a hagyományból:

1. A büntetés jogos és megérdemelt azzal szemben, aki engedetlenség elkövetésére adja a fejét, szívében helyeselve ezt a tettet és kihasználva minden eszközt.
2. Ez egy igen szigorú intés azzal kapcsolatban, hogy a muszlimok egymással harcoljanak; a fenyegető ígéret erre pedig a Tűz.
3. Ha jogos a harc a muszlimok között, abban az esetben nem vonatkozik rá a fenyegető ígéret, mint például harc a zsarnoki módon cselekvők ellen vagy a gonoszságot terjesztők ellen.

4. Azt, aki egy nagy bűnt követ el, nem kell hitetlenséggel vádolni, csak és kizárólag tette miatt, hiszen a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) a két szemben álló harcolót muszlimnak nevezte.
5. Ha két muszlim egymással kerül szembe, bármilyen ölésre alkalmas eszközzel felszerelve, majd az egyikük megöli a másikat, úgy a gyilkos és az áldozat is a Tűzbe kerül. A kard említése a hagyományban csupán egy példa.

(4304)

(85) – عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(85) – Aisha (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) így szólt: "Ne szidalmazzatok a halottakat! Hiszen ők már elérték azt, amit korábban előre küldtek." [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

E hagyományban a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elmagyarázza, hogy tilos szidalmazni a halottakat és nem szabad a becsületükbe gázolni, ez a legalantasabb erkölcsi jellemvonások közé tartozik. Hiszen ők már eljutottak azokhoz a dolgokhoz, amiket előre küldtek a kegyes vagy bűnös cselekedetekből. Továbbá ez a szidalmazás hozzájuk már nem ér el, ez csupán az élőket sújthatja.

Tanulságok a hagyományból:

1. A hagyomány világos tilalmat ír le az elhunytak bántó szidalmazását illetően.
2. Az elhunytak szidalmazásának elhagyása az élők érdekeinek a tiszteletben tartását is jelenti, illetve a társadalom épségének megőrzését is a baráti kapcsolatok megromlásától és a kölcsönös gyűlölködéstől.
3. Szidalmazásuk megtiltásának a bölcsessége: ők már elérték mindazt, amit előre küldtek, ezért a szidalmazásuknak nincs semmi haszna, ez csupán a hátrahagyott rokonainak bántalmazását szolgálhatja.
4. Nem megengedett az ember számára, hogy olyasmit mondjon, amiben nincs világos előny és haszon.

(5364)

(86) – عن أبي أيوب الأنصاري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَا يَجِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ، يَلْتَفِئَانِ، فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(86) – Abu Ajjúb al-Anszári-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Nem megengedett a muszlim ember számára, hogy testvérét három éjjelen túl is (három nap) elhanyagolja és ne beszéljen vele. Ha találkoznak, akkor az egyik az egyik irányba, míg a másik a másik irányba menne. Bizony a legjobb a két ilyen férfi közül az, aki elsőként köszön a másiknak." [Szahíh (hiteles)]-[Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele]

kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megtiltja, hogy az egyik muszlim ember a másik muszlim testvérét elhanyagolja, több, mint három napon át. Ha találkoznának egymással, egyikük sem köszönne és nem szólna a másikhoz.

A két veszekedő fél közül a jobbik az, aki megpróbálja megszüntetni a haragot, és ő kezdi a békülést köszönéssel. Az itt említett elfordulás (hadzsr) önértetből fakadó elzárkózást jelent. Ami viszont Allah jogáért történő elfordulás – például a bűnösök, újítók (vallási újítás követői) vagy rossz társaság kerülése –, az nincs időhöz kötve. Ez a fajta elfordulás a benne rejlő haszonhoz kapcsolódik, és akkor szűnik meg, amikor az ok megszűnik.

Tanulságok a hagyományból:

1. A hadzsr engedélyezett három napig, vagy annál kevesebb ideig, figyelembe véve az emberi természetet. Három nap után megszűnik a hadzsr, ennyi idő alatt a konfliktus meg kell, hogy oldódjon.
2. A köszönés (szalám) erénye abban rejlik, hogy eltávolítja a szívekben lévő neheztelést, és a szeretet jele.
3. Az iszlám nagy hangsúlyt fektet a testvériségre és az összetartásra hívei között.

(87) – عن سهل بن سعد رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(87) – Szahl bin Szá‘d-tól (Allah legyen elégedett vele) hivatkozva jegyezték fel, hogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Aki szavatolja nekem, hogy megőrzi azt, ami a két állkapcsa és a két lába között van, annak én szavatolom a Paradicsomot". [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) két olyan dologról adott nekünk hírt, amelyeket, ha egy muszlim betart, akkor beléphet a Paradicsomba.

Az első: megőrizni a nyelvet az olyan beszédétől, amely a Magasztos Allah haragját idézi elő.

A második: a szemérem megóvása a tiltott dolgoktól (pl. paráználkodás).

Mivel ezt a két szervet gyakran használják a bűnök és engedetlenségi cselekedetek elkövetésében.

Tanulságok a hagyományból:

1. A nyelv és a szemérmek megőrzése a Paradicsomba való belépés eszköze.
2. A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) kiemelte a nyelvet és a szemérmet, mert e

kettő jelenti a legnagyobb megpróbáltatások forrását az emberek számára ezen a világon és a Túlvilágon.

(3475)

(88) – عن أسامة بن زيد رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضُرَّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(88) – Uszáma bin Zayd-től (Allah legyen elégedett mindkettőjünkkel), aki azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Nem hagytam magam mögött olyan kísértést, amely a férfiakra nézve ártalmasabb lenne, mint a nőket." [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) hírül adja, hogy nem hagyott maga után olyan megpróbáltatást, amely veszélyesebb lehetne a férfiakra nézve, mint a nőket. Ez azt jelenti, hogyha a nő a hozzátartozói közül való, akkor általában a férfi a nő csábítását követi. Ha pedig idegen nőről van szó, akkor a vele való egyedüllét, és az ebből fakadó bűnök miatt.

Tanulságok a hagyományból:

1. Egy muszlimnak óvakodnia kell a nők kísértésétől, és el kell zárnia minden olyan utat, amely a kísértéshez vezet.
2. Egy hívőnek erősen ragaszkodnia kell Allah-hoz, a Korán és a Szunna által tanított dolgok révén, és kérnie kell Allahtól, hogy megvédje a kísértésektől.

(89) – عن عقبه بن عامر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أَحَقُّ الشُّرُوطِ أَنْ تُؤْفُوا بِهِ مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(89) – Uqba bin Ámir-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "A leginkább betartandó feltételek azok, amelyekkel megengedtétek magatoknak az intim kapcsolatot (azaz a házasság)." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) rámutat arra, hogy a leginkább betartandó feltétel az, amely a nővel való élvezet (azaz a házastársi együttlét) megengedetté válásának oka lett – vagyis azok a megengedett feltételek, amelyeket a feleség a házassági szerződésben kér.

Tanulságok a hagyományból:

1. Teljesíteni kell azokat a feltételeket, amelyek mellett az egyik házastárs elkötelezte magát a másik felé, kivéve a feltételt, amely harammá (tiltottá) teszi a hálál-t (megengedettet) vagy megengedetté teszi a tiltottat.

2. A házasság feltételeinek betartása és megerősítése biztosabb, mert ezáltal lesz megengedett a házaselet élése.
3. A házasság státuszának nagyszerűsége az Iszlámban, ahol erős hangsúlyt kap annak feltételeinek teljesítése és betartása.

(6021)

(90) – عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «الدُّنْيَا مَتَاعٌ، وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(90) – Abdullah bin Amar-tól (Allah legyen elégedett mindkettőjünkkel) miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "A világ élvezetes hasznokból áll, és közülük a legjobb, az erényes feleség."

[Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) elmondja, hogy az evilági életet és ami benne van, azt csak egy bizonyos ideig élvezzük és azután minden elmúlik. Továbbá, hogy az evilági élet élvezeteiből a legjobb, az a jóra való feleség, akire, ha ránéz a férje, akkor boldogságot okoz neki, ha kér tőle valamit, akkor engedelmeskedik neki, és ha távol van tőle, akkor megőrzi becsületességét és férje vagyonát.

Tanulságok a hagyományból:

1. Megengedett, hogy pazarlás és arrogancia nélkül élvezzük az evilág javait, amelyeket Allah engedélyezett az Ő hívő szolgálai számára.
2. Ez a hagyomány ösztönzés az erényes feleség választására, mert segíteni fogja a férjet, hogy közösen engedelmeskedjenek az Uruknek.
3. Az evilági élvezetek közül a legjobb az, amely az Allah iránti engedelmességet szolgálja és azt segíti elő.

(5794)

(91) - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْقَرْعِ. [صحيح] - [متفق عليه]

(91) – Ibn Umar-tól (Allah legyen elégedett mindkettőjünkkel) fennmaradt, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtiltotta a qaza'-t. [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtiltotta a hajnak oly módon történő borotválását, ahol leborotválják az egyik részét ám meghagyják a haj többi részét.

Ez egy általános érvényű tiltás, amely a férfiaknak, a kiskorúaknak és a nagykorúaknak egyaránt szól. Ami a nőket illeti, nekik nem szabad leborotválni a hajukat (a fejükön).

Tanulságok a hagyományból:

1. Az Iszlám vallásjogi Törvénye az ember külső kinézetével és megjelenésével is törődik.

(8914)

(92) – عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاجِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا، وَكَانَ يَقُولُ: «إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(92) – Abdullah bin Amr (Allah legyen elégedett mindkettőjünkkel) azt mondta: A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) soha nem használt sem rossz, sem pedig obszcén beszédet. És azt szokta mondani: „Bizony, közületek a legjobbak azok, akiknek a legnemesebb a jellemük”. [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Nem tartozott a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) erkölcséhez a csúnya beszéd vagy immorális cselekedet, és nem is állt szándékában ilyet tenni, mert Ő (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) nagyszerű, hatalmas, kiváló erkölcsi jellemzők tulajdonosa volt.

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: A legjobb közületek Allah szemében az, akinek a legjobb az erkölcs, ami megnyilvánul a segítőkészségben, a vidám, mosolygós tekintetben, az emberek károkozásától való tartózkodásban, és az emberekkel való találkozás alatti szép viselkedésben.

Tanulságok a hagyományból:

1. A hívő kötelessége, hogy távol tartsa magát a csúnya és az obszcén beszédétől és a rossz cselekedetektől.
2. Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) erkölcsének tökéletessége: csakis jó és nemes cselekedet, valamint szép és jó beszéd származik tőle.
3. A jó és kiemelkedő erkölcs egy verseny terepe, így aki megelőzi a többieket, az a legjobb hívők közé tartozott, és a legtökéletesebb a hitben.

(5803)

(93) – عن عائشة رضي الله عنها قالت: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُدرِكُ بِحَسَنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ». [صحيح بشواهده] - [رواه أبو داود وأحمد]

(93) – Aishá (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Hallottam, ahogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondja: "Bizony, a hívő jó erkölcsével elnyeri annak rangját, aki éjjel imádkozik, nappal pedig böjtöl". [Szahih bi-sawáhidhi (Hiteles, más kortárs hagyományával együtt hiteles)] - [Abu Dáwúd és Ahmad jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) elmondja, hogy a jó erkölcs olyan státuszra emeli a tulajdonosát, mint aki nappal böjtöl és aki éjjel imádkozik. És a jó erkölcs megnyilvánulása: nagylelkűen adakozás, szép

beszéd, kedves arc, valamint a bántalmazástól való tartózkodás és annak eltűrése az emberektől.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az Iszlám nagy hangsúlyt fektet a személyi erkölcs finomítására és tökéletesítésére.
2. A jó erkölcs erénye, hogy általa eljut a hívő szolga egy olyan böjttőlő szintjére, aki nem töri meg a böjtöt, és olyan imádkozó szintjére, aki nem fárad bele az imájában.
3. A napközbeni böjt és az éjszakai imádság két nagyon magasztos tett, amelyek általában nehézséget jelentenek a lelkek számára. A jó erkölcsű ember azért érte el ezt a rangot, mert küzdött önmagával szemben azért, hogy az emberekkel való jó bánásmódot elérje.

(5799)

(94) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَخَيْرُهُمْ خَيْرُهُمْ لِنِسَائِهِمْ». [حسن]
- [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(94) – Abu Hurayra (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) így szólt: "A hívők közül azoknak a hite a legtökéletesebb, akiknek a jelleme a legkiválóbb, és a legjobbak közületek azok, akik a legjobbak az asszonyaikkal szemben." [Haszan (jó)] - [Abu Dáwúd, at-Tirmidhi és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) elmondja, hogy hitét tekintve a legtökéletesebb az emberek közül az, aki kiváló és kiemelkedő erkölcsi tulajdonságokkal rendelkezik. Ez megmutatkozik a jókedvű, vidám és kedves arcán, a jó cselekedeteiben, szép és illendő beszédében és a rossztól, ártalom okozásától való tartózkodásában.

A hívők közül a legjobbak azok, akik a legkedvesebbek és a legjobban viselkednek az asszonyaikkal, mint a feleségükkel, lányaikkal, lánytestvéreikkel és a női rokonokkal; mivel az emberek közül ők azok, akik jogosultak a legjobb bánásmódra.

Tanulságok a hagyományból:

1. A jó és kiemelkedő erkölcsi tulajdonságok kiválósága; hiszen ezek részei a hitnek.
2. A tettek a hitnek a része. A hit mértéke pedig nő és csökken (a hit erőssége vagy gyengesége).
3. Ez a hagyomány rámutat a nők tiszteletére és rangjukra az Iszlámban és ösztönöz a velük való jó bánásmódra.

(5792)

(95) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سئل رسول الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ، فَقَالَ: «تَقْوَى اللَّهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ»، وَسُئِلَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ فَقَالَ: «الْفَمُّ وَالْفَرْجُ». [حسن صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(95) – Abu Hurayra (Allah legyen elégedett vel), azt mondta: Megkérdezték Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki

örök üdvösséget) arról, hogy mi az a cselekedet, ami a legesélyesebben juttatja be az embereket a Paradicsomba. Ő azt válaszolta: "Az Istenfélelem és a nemes jellem." Majd megkérdezték, mi az, ami a leginkább a Tűzbe juttatja az embereket? Azt felelte: 'A száj és a nemi szerv'. [Haszan szahíh (Jó hiteles)] - [At-Tirmidhi, Ibn Mádza és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megvilágosítja a legnagyobb okokat, amelyek a Paradicsomot eredményezik. Ezek száma kettő:

Az istenfélelem és a kiváló erkölcs.

Az istenfélelem azt jelenti, hogy közéd és Allah büntetése közé védelmi eszközt helyezel, azaz elvégzed és megteszed az Ő parancsait és elkerülsz és elhagyod a tilalmas dolgait.

A jó jellem abban nyilvánul meg, hogy az ember derűs arccal fordul mások felé, jót tesz, és tartózkodik attól, hogy ártson.

A legnagyobb okok, amelyek a Tűzbe vezetnek, ezek száma szintén kettő:

A nyelv és a nemi szerv.

A nyelv az engedetlenségeket hordozhatja magában: a hazugság, rágalmazás, rosszindulatú pletyka és ehhez hasonló.

A nemi szerv engedetlenségei közül való: a paráznaság, homoszexualitás és ehhez hasonló.

Tanulságok a hagyományból:

1. A Paradicsomba történő belépésnek vannak okai, amelyek Allahhoz kötődnek, ezek közül való: az Ő félelme, és vannak okok, amelyek az emberekhez köthetők, ezek közül való a helyes viselkedés.

2. A nyelv veszélyt rejthet magában a tulajdonosa számára. Ez a testrész a Tűzbe történő belépés egyik oka.
3. A bűnös vágyak és a fertelmes, aberrált szexuális és nem törvényes cselekedetek veszélyt jelentenek az emberre, és ezek a Tűzbe történő belépés okai közül valók.

(5476)

(96) – عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ خُلُقًا. [صحيح] - [متفق عليه]

(96) – Anasz bin Málík (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) erkölce a legkiválóbb volt az emberek között. [Szahíh (hiteles)] - [Mutafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) a legtökéletesebb erkölccsel rendelkező ember volt. Ő, az erkölcs és az erény minden részletében az élen járt, mint például a kedves beszédben, a jó cselekedetekben és a kedves mosolyban. Nem okozott senkinek fájdalmat, viszont eltűrte azt másoktól.

Tanulságok a hagyományból:

1. A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) jellemének tökéletessége.

2. A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) a jó jellem tökéletes példája.
3. Ebben buzdítás van arra, hogy kövessük a Próféát (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) a tökéletes jellemében.

(6180)

(97) – قال سعد بن هشام بن عامر - عندما دخل على عائشة رضي الله عنها- : يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنْبِئِينِي عَنْ خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: أَلَسْتُ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنَّ خُلُقَ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ الْقُرْآنَ. [صحيح] - [رواه مسلم في جملة حديث طويل]

(97) – Szá‘d bin Hisám bin Ámir azt mondta, amikor meglátogatta Aishá-t (Allah legyen elégedett vele): Ó, Hívők Anyja! Beszélj nekem Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) jelleméről. Azt mondta: Talán nem olvasod a Koránt? Mondtam neki, dehogynem. Erre azt mondta: Bizony, a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) jelleme maga a Korán volt. [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le egy hosszabb hagyomány keretében]

A magyarázat:

Megkérdezték a Hívők Anyját Aishá-t (Allah legyen elégedett vele) a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) jelleméről. Ő egy átfogó szóval válaszolt, és a kérdezőt a Kegyes Korán felé fordította, amely magában foglalja a tökéletesség minden tulajdonságát, és így szólt: A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) erkölce maga a Korán-ban megírt erkölcs összessége volt.

Betartotta azt, amit a Korán megparancsolt, és elkerülte azt, amit a Korán megtiltott. Erkölce tehát az volt, hogy ennek megfelelően cselekedjen, és megálljon a tilalmasnak nyilvánított határainál. Tiszteletteljes volt a Kegyes Koránnak illetenát alkalmazva, és figyelembe vette a benne lévő példabeszédeket, példázatokat, hasonlatokat és történeteket.

Tanulságok a hagyományból:

1. Buzdítás arra, hogy kövessük a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) példáját abban, ahogyan ő megtestesítette a Korán erkölceit.
2. Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) jellemének magasztalása, mely a kinyilatkoztatás fényéből származott.
3. A Korán minden nemes erkölcsi és morális tulajdonság forrása.
4. Az Iszlámban az erkölcs magában foglalja az egész vallást: a vallásjogi előírások és parancsok véghezvitelével és a tilalmak elkerülésével.

(8265)

(98) – عن شداد بن أوس رضي الله عنه قال: ثِنْتَانِ حَفِظْتُهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلِيُحَدِّثْ أَحَدَكُمْ شَفْرَتَهُ، فَلْيُرْخَ دَبِيحَتَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(98) – Saddád ibn Awsz-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Két dolgot jegyeztem meg Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), aki azt mondta: "Bizony Allah előírta a kiválóságot (ihszán) minden dologban. Ha harcban ölnötök kell, tegyétek azt a legjobb módon, és ha állatot vágtok, akkor is a legjobb módon tegyétek. Élesítse meg egyikőtök a kését, és kímélje meg az állatot a szenvedéstől!"

[Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudósít arról, hogy a magasztos Allah előírta számunkra az ihszánt minden létező dolog esetén. Az ihszán nem más, mint Allah parancsainak és tiltásainak folyamatos figyelembevétele és betartása. A jótettek gyakorlása abban, hogy tartózkodik más teremtmények bántásától. Ehhez tartozik a kegyes bánásmód a megölésben és a vágásban is.

Az ihszán, a törvényileg engedélyezett megtorló ölés (qiszász) esetén: a legkönnyebb módot kell választani, a legegyszerűbbet és a leggyorsabbat a kivégzendő személy tekintetében.

Az ihszán, az áldozati állat levágásakor: a levágandó állatot már a megélesített eszközzel kell megközelíteni, és nem az állat előtt kell az eszközt megélesíteni, amelynek azt így végig kellene néznie; nem szabad úgy állatot levágni, hogy a többi állat a közelben figyeli.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a Magasztos Allah Kegyelme és Könyörülete a teremtményekkel kapcsolatban.

2. A harcban vagy az állat levágásakor gyakorolt ihszán nem más, mint a törvényi előírás betartása.
3. Allah Vallása tökéletes. Minden jó és kiváló dolgot tartalmaz, többek között a könyörületes és helyes viselkedést az állatokkal szemben is.
4. Törvényileg tiltott az ember megcsonkítása megölése után.
5. Törvényileg tilos minden olyan dolog, amely az állat bántalmazásához vagy kínzásához vezetne.

(4319)

(99) – عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ الْمُفْسِطِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ عَزَّ وَجَلَّ، وَكُنَّا يَدَيْهِ يَمِينٌ، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلُّوا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(99) – Abdullah ibn Amr-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Bizony az igazságosak, majdan Allahnál fényből készített emelvényeken lesznek, a Könyörületes Jobbkéz oldalán; és mindkét Keze végtelenül bőkezű! Ők azok, akik igazságosan döntenek és helyesen bánnak családtagjaikkal, népükkel és azzal, amit magukra vállaltak feladatként." [Szahih (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Proféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) itt elmondja, hogy azok, akik egyenességgel és igazsággal

döntenek az emberek között, akik az ő irányításuk alá tartoznak, döntéseiket és családjaikat illetően, azok magas és kiváló helyeken fognak ülni, amelyek fényből készültek.

Megtiszteltetés ez számukra a Feltámadás Napján. Ezek az emelvények a Könyörületes Jobbkéz oldalán vannak, és mindkét keze jobb (végtelenül bőkezű).

Tanulságok a hagyományból:

1. Az egyenesség, igazságosság kiválósága, és az arra történő buzdítás.
2. Az egyenes igazságosság általánosan érvényes minden felügyeleti tevékenységben és az emberek közötti (jogi) döntésben, mi több, ez vonatkozik a feleségek és a gyermekek közötti igazságos bánásmódra is.
3. Az igazságosan viselkedők, döntők és cselekvők helyzetének megvilágítása a Feltámadás Napján.
4. A hívők megítélésének alapja az Ítélet Napján az evilági cselekedetük lesz.
5. A bátorítás módszere a da‘wa (meghívás az iszlámhoz) egyik eszköze, amely ösztönzi a meghívottat az engedelmségre.

(4935)

(100) – عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ، مَنْ ضَارَّ ضَرَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ شَاقَّ شَقَّ اللَّهُ عَلَيْهِ».

[صحيح بشواهده] - [رواه الدارقطني]

(100) – Abú Sza‘íd al-Khudri-tól (Allah legyen elégedett vele) miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

"Ne legyen károkozás (darar) és ne legyen viszonzott károkozás (dirár). Aki kárt okoz, annak Allah is kárt fog okozni. És ha valaki nehézséget okoz, annak Allah is nehézséget fog okozni."

[Szahíh bi-sawáhidihi (hiteles, más kortárs hagyományával együtt hiteles)] - [Ad-Dáraqutni jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) ebben a hagyományban megmagyarázza, hogy el kell hárítani a károkozást és annak bármilyen megnyilvánulását és különböző formáit, saját magunkról és másokról is. Senkinek sem megengedett, hogy akár saját magát vagy másokat bántalmazzon.

Nem megengedett, hogy a károkozást károkozással viszonozza valaki, hiszen a károkozás így is károkozás marad, kivéve, ha a qiszász (a törvényileg engedélyezett megtorló büntetés) alapján történik, túlkapásra való vetemedés nélkül.

Majd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) világossá tette a fenyegető intést: károkozás fog történni azzal, aki kárt okozott az embereknek, illetve nehézség fog arra szállni, aki nehézséget okozott az embereknek.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a hadíth megtiltja a károkozás hasonlóan nagyobb mértékű viszonzását.
2. Allah soha semmi olyat nem parancsolt meg az Ő szolgálainak, ami az ő kárakra vagy sérelmükre lenne.

3. Tiltott a károkozás, a viszonzásképp adott károkozás úgy szóban, mint tettben.
4. A viszonzás a cselekedet típusától függ: aki kárt okoz, annak Allah is kárt, sérelmet fog okozni, aki ellenségeskedést követ el, azzal szemben Allah is ellenségeskedést fog elkövetni.
5. A Vallás törvényei közül az: "A kárt meg kell szüntetni." A Vallás nem engedélyezi a károkozást, sem ennek viszonzását.

(4711)

(101) - عن أبي هريرة رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْصِنِي، قَالَ: «لَا تَغْضَبَ» فَرَدَّدَ مَرَارًا قَالَ: «لَا تَغْضَبَ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(101) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele): Egy férfi mondta a Prófétnak (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), szólván: Hagyj nekem örökre valami kiváló tanácsot! Azt válaszolta: "Ne légy haragos!" Többször is megismételte ezt: "Ne légy haragos!" [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

Egy ember a Társak (Allah elégedettsége reájuk) közül megkérte a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy hagyjon részére valami olyan tudást vagy tanácsot, amely hasznára válhat, ő pedig azon utasítással tanította, hogy "Ne légy haragos!". Ennek értelme: el kell

kerülni minden olyan tényezőt, okot, amely végül a haragváshoz vezetne el, igyekezni kell önmagát kordában tartani, önuralmat gyakorolni, ha a harag kezdene eluralkodni rajta. Ne engedje senki, hogy a haragja ölésre, ütlegelésre vagy szidalomra ragadja el. A férfi többször is megismételte a hasznos tanácsra irányuló kérdését, ám Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem tett semmit hozzá a "Ne légy haragos!" tanácshoz.

Tanulságok a hagyományból:

1. Intő figyelmeztetés a haraggal és annak kiváltó okaival kapcsolatban, hiszen ez a rossznak a melegágya, ami megakadályozza a jó dolgokat.
2. Dicséretes a harag Allahért, akárcsak az a harag, ami azért ébred, mert Allah tiltásait megszegik.
3. A válasz többszöri megismétlése, ha a helyzet úgy követeli, annak érdekében, hogy a hallgatóság teljes mértékben megértse, felfogja azt és megtudja annak fontosságát.
4. A kiváló tanács kérése az ismerettel és tudással rendelkezőtől és annak kiemelkedő helyzete.

(4709)

(102) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(102) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele) miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Nem az az erős, aki fizikai harccal győzi le ellenfelét. Az erős bizony csupán az, aki úrrá képes lenni magán a harag pillanatában." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elmagyarázza, hogy a valós erő nem a testi, fizikai erőt jelenti, vagy azt, hogy valaki fizikai erejének fölényében valaki mást legyőz, ellenben az igazi erő abban rejlik, midőn saját lelkével, saját magával harcol és erőt is tud venni magán midőn a harag előtené. Ez egy olyan erő meglétére utal, ami képessé teszi a lelkét, hogy a sátán fölé kerekedjen, legyőzve azt.

Tanulságok a hagyományból:

1. A türelmes kitartás és a lélek megfékezésének a kiválósága a harag pillanatában; ez azon kegyes cselekedetek sorába tartozik, amire az Iszlám buzdít.
2. Harag pillanatában a saját magunk ellen vívott harc sokkal súlyosabb, mint az ellenséggel vívott harc.

3. Az Iszlám megváltoztatta a pogánykori erő fogalmát és átalakította azt kegyes, morális tettekkel, magasztos tartalommal felruházva azt. A legerősebb ember az, aki uralja saját magát és szorosan fogja lelkének gyepelőjét.
4. Távolságot kell tartani a haragtól, mivel az számos rossz és káros dolog okozója az egyén és a társadalom számára.

(5351)

(103) – عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما قال: سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يَعْظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ، فَقَالَ: «الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(103) – Abdullah ibn Umar-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel), aki azt mondta: A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hallott egy férfit, amint kritikusan oktatja testvérét a szemérmességgel kapcsolatban. Erre a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) helyesbítette, mondván: " A szemérmesség a Hit része." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hallott egy férfit, aki azt tanácsolta a muszlim testvérének, hogy hagyja el a túlzásba vitt szemérmességet. Ő megmagyarázta neki, hogy a szemérmesség a Hit része, csak és kizárólag jót eredményezhet. A szemérmesség egy olyan jellembeli vonás, amely a kiváló cselekedetre buzdít és a rossz dologok elhagyására ösztönöz.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ami megakadályozhat a jó véghezvitelében, az nem nevezhető szemérmességnek, sokkal inkább zavarnak és önbizalomhiánynak, tehetetlenségnek, hatástalanságnak és gyengeségnek, bátortalanságnak.
2. Az Allah iránti szemérem abban nyilvánul meg, hogy az ember teljesíti a parancsolt dolgokat, és elhagyja a tiltottakat.
3. Az emberek iránti szemérem abban nyilvánul meg, hogy tisztelettel bánunk velük, megadjuk nekik a rangjuknak megfelelő méltóságot, és tartózkodunk attól, amit köztudottan helytelennek tartanak.

(5478)

(104) – عن المقدم بن معدي كرب رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَخَاهُ فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ يُحِبُّهُ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في السنن الكبرى وأحمد]

(104) – Al-Miqdám bin Ma‘di Karib-tól (Allah legyen elégedett vele) aki a Prófétától (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), aki azt mondta: "Amikor az ember szereti a testvérét, meg kell mondania neki, hogy szereti őt." [Szahih (hiteles)] - [Abu Dáwúd, At-Tirmidhi és an-Naszá’i, asz-Szunanu-l-Kubrában, és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) rámutat egy olyan tetre, amely erősíti a köteléket a hívők

között és terjeszti közöttük a szeretetet. Ha valaki szereti valamelyik muszlim testvérét, meg kell mondania neki, hogy szereti őt.

Tanulságok a hagyományból:

1. Rámutat annak kiválóságára, hogy a szeretet kizárólag a Magasztos Allah kedvéért van, nem pedig világi érdekekért.
2. Ajánlatos tudatni azzal, akit Allahért szeretsz, hogy szereted őt, hogy ez növelje a szeretetet és a barátságot köztetek.
3. A szeretet terjesztése a hívők között erősíti testvériségüket a hitben, és megvédi a társadalmat a széteséstől és a különböző csoportok létrejöttétől, a szétagoltságtól.

(3017)

(105) – عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ». [صحيح] - [رواه البخاري من حديث جابر، ورواه مسلم من حديث حذيفة]

(105) – Dzsábir bin Abdullah-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Minden helyénvaló jó cselekedet jótékony adakozásnak számít." [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le Dzsábir hagyománya alapján, és Muszlim Hudhayfa hagyománya alapján]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) arról szól, hogy minden egyes kegyes és helyénvaló tett, mások hasznára szolgáló cselekedet, legyen az szó vagy tett, az jótékony adakozásnak minősül, amiért jutalom jár.

Tanulságok a hagyományból:

1. A jótékony adakozás nem korlátozódik csupán arra, hogy az ember a vagyonából megadja a rá kirótt törvényi részt, hanem tartalmaz minden jó cselekedetet, amit az ember tehet vagy mondhat és amit eljuttat másokhoz.
2. Ebben ösztönzés van arra nézve, hogy mindenki igyekezzon helyénvaló és illendő jó cselekedeteket tenni és minden olyat, amiben mások számára is haszon rejlik.
3. A jó tettek egyetlen megnyilvánulási formáját sem szabad lebecsülni, legyen az bármilyen csekély dolog is.

(5346)

(106) – عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُقِلِّ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(106) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele), hogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Aki hisz Allahban és az Utolsó Napban az csak jót szóljon, vagy hallgasson.

Aki hisz Allahban és az Utolsó Napban, az tisztelje meg a szomszédját. Aki hisz Allahban és az Utolsó Napban, az tisztelje meg a vendégét." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) világosan elmondta, hogy az a szolga, aki hisz Allahban és az Utolsó Napban – ahová visszatér, és ahol tettei szerint díjazzák –, hite ösztönzi őt arra, hogy ezeket az erényeket gyakorolja:

Az első: a szép és illendő beszéd, mint a taszbíh (a szubhán Alláh- magasztaltassék Allah), vagy a tahlíl (a lá iláha illá Alláh - nincs más jogosan imádkozható isten Allahon kívül) elmondása, és a jóra való parancsolás és a rossztól való tiltás. Az emberek közötti jobbító tevékenység - ha ezeket nem teszi meg, abban az esetben ragaszkodjon a hallgatáshoz, ártalmat ne okozzon és mindig ügyeljen arra, hogy mit mond.

A második: a szomszéd megtisztelése, ami helyes, kegyes és illendő viselkedést jelent a szomszédoddal szemben, elkerülve bármiféle ártó és káros tevékenységet.

A harmadik: a vendég tisztelete, aki azért jön, hogy téged meglátogasson. Szép kegyes szavakkal kell fogadni és élelemmel kínálni és ehhez hasonlók.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az Allahban és az Utolsó Napban való hit az alapja minden jónak, és e két alapelv az, amik a jó tettek megcselekvésére buzdítják az embert.
2. Intő figyelmeztetés a nyelv által okozott problémákról és kellemetlenségekről.
3. Az iszlám az egymás közötti barátságos viszony és a nagylelkűség vallása.
4. Ezek a meghatározó tulajdonságok a hit ágazatainak részét képezik és az áldott viselkedés és illettan meghatározói.
5. A sok beszéd valami kifogásolthoz, megvetendőhöz vagy tiltotthoz vezethet el, a hallgatás biztonsága csak jóhoz vezethet.

(5437)

(107) – عن أبي ذر رضي الله عنه قال: قال لي النبي صلى الله عليه وسلم: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تُلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ».

[صحيح] - [رواه]

[مسلم]

(107) – Abu Dharr-tól (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a következőt mondta nekem: "A jó cselekedetek közül még a legcsekélyebbet se vessétek meg! Még azt sem, ha

valaki csak annyit tesz, hogy mosolygó arccal fogadja testvérét." [Szahih (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) itt arra buzdít mindenkit, hogy kegyes, jó cselekedeteket hajtson végre. Nem szabad abból semmit sem megvetni, bármilyen csekély legyen is. Ide tartozik az arcon a mosoly a találkozásokkor. A muszlimnak törekednie kell ezen dolgokra, mivel ez a barátságos közeledés és viselkedés jel a muszlim testvérével szemben és örömforrás is lehet a másik számára.

Tanulságok a hagyományból:

1. A muszlimok közötti kölcsönös szeretet kiválósága, a mosoly és az öröm kimutatása a találkozásokkor.
2. Allah törvényének tökéletessége és mindent átfogó jellegének a leírása. Hiszen ez elhozott minden olyan dolgot, ami a muszlimok előnyére lehet és egységességük megerősítését szolgálja.
3. Buzdítás a jó cselekedetek végrehajtására, még akkor is, ha csupán jelentéktelen dologról van szó.
4. Annak kívánatossága, hogy örömet szerezzünk a muszlimoknak, hiszen ez valósíthatja meg a szeretetteljes barátságot és társasági viszonyt közöttük.

(5348)

(108) – عن جرير بن عبد الله رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ لَا يَرْحَمِ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ». [صحيح] - [متفق عليه]

(108) – Dzsarír ibn Abdullah-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Aki nem könyörül az embereken, azon a Magasztos Allah sem fog könyörülni." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt magyarázza, hogy azon személyen, aki nem könyörületes másokkal, azon a Magasztos Allah sem fog könyörülni. A hívő szolga könyörülete a többi teremttel szemben, a legjobb eszközök és módok egyike, amellyel a Magasztos Allah Könyörületét el lehet érni.

Tanulságok a hagyományból:

1. A könyörület megkövetelt dolog a többi teremtménnyel szemben, ám ebben az összefüggésben, a hagyomány az 'embereket' említi, különös törődés jeleként velük szemben.
2. Allah, a Rahím (Könyörületes), megkönyörül a hívő szolgálain, akik könyörületesek. A díjazás a cselekedet fajtájától függ.
3. A könyörület az emberekkel szemben tartalmazza: a jó dolgok eljuttatását hozzájuk, a rossz elhárítását tőlük, a

velük való együttélést a legjobb és legszebb, a legtokéletesebb formában.

(5439)

(109) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(109) – Abu Hurayra (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Hallottam, hogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondja: "Egy muszlim öt joggal tartozik egy másik muszlimmal szemben. A köszönés viszonzása, a beteg meglátogatása, ha megbetegszik, a temetési menetek követése, a meghívás elfogadása és fohással válaszolás neki, amikor tüsszentett (tasmít)." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) elmond a muszlimok egymással szembeni jogai közül néhányat. Eme jogok közül az első, hogy viszonzod vagy válaszolsz a köszönésére annak, aki köszönt téged.

A második jog: meglátogatni őt, ha megbetegszik.

A harmadik jog: követni a temetési menetet az otthonától a temetési ima elvégzéséig, és onnan a sírjáig és ott maradni addig, míg eltemetik.

A negyedik jog: elfogadni a meghívását, ha meghív egy lakomával egybekötött ünnepségre vagy házasságra és hasonló ünnepségre.

Az ötödik jog: amikor tüsszent és (hallhatóan) al-hamdu li-Lláhi-t mondván dicsőíti Allahot, akkor úgy válaszoljon neki, hogy: yarhamuka-Lláhu (Allah legyen kegyes hozzád), amelynek hallatán a tüsszentő személy azt válaszolja vissza, hogy: yahdikumu-Lláhu wa yuszlihu bálakum (Allah vezessen téged a jó úton és tegye jóvá a helyzetedet).

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a hagyomány bemutatja, az Iszlám mérhetetlen kiválóságát, mivel hangsúlyozza a muszlimok között tiszteletben tartandó jogokat, és erősíti közöttük a testvériséget és a szeretetet.

(3706)

(110) – عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَا زَالَ يُوصِينِي جَبْرِيلُ بِالْجَارِ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورِّثُهُ». [صحيح - متفق عليه]

(110) – Ibn Umar-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Dzsibríl folyamatosan tanácsolta nekem a szomszéddal való helyes és kegyes bánásmódot. Végül már azt gondoltam, hogy a szomszéd az örökösök közé fog tartozni." [Szahih (hiteles)] - [Mutafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) itt elmondja, hogy Gábriel angyal folyamatosan ismételtette neki és meg is parancsolta a szomszédoddal való odaadó törődést. A szomszéd a közelben lakó, közvetlenül mellettünk élő, legyen az muszlim vagy nem muszlim, a közelben vagy kissé távolabb. A jogát meg kell őrizni, nem szabad bántalmazni, kegyesen kell vele viselkedni és türelmet kell gyakorolni vele szemben. Végül már úgy gondolta a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy a szomszéd jogainak ilyen magas szintje és Gábriel folyamatos ismétlése miatt, Allah kinyilatkoztatást küld arra vonatkozóan, hogy a muszlim szomszéd is részesedni fog, muszlim szomszédjának halála után a hagyatékából.

Tanulságok a hagyományból:

1. A szomszéd jogának nagysága és ennek tiszteletben tartása.
2. A szomszédok jogaira vonatkozó ismételt utasítás, elrendeli a szomszédok tiszteletét és a helyes, kegyes viselkedést, az ártalmas dolgok elhárítását róluk. Meg kell látogatni őket betegségük esetén, üdvözölni kell örömteli esemény alkalmából, együttérzést kell kifejezni súlyos csapás idején.
3. Minél közelebb van a szomszéd ajtaja hozzánk, annál erősebb az ő joga.
4. Allah Törvénye tökéletes, hiszen bemutatja a társadalom boldogulásának útját a szomszédokkal való kegyes és

helyes viselkedés által, illetve, hogy az ártalmas dolgokat igyekezni kell elhárítani róluk.

(4965)

(111) - عن أبي الدرداء رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ رَدَّ عَنْ عِرْضِ أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(111) – Abu Ad-Dardá-tól (Allah legyen elégedett vele), hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Bárki, aki megvédi muszlim testvére becsületét, annak Allah megvédelmezi az arcát a Tűzzel szemben a Feltámadás Napján." [Szahíh (hiteles)] - [At-Tirmidhi és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt tanítja, hogy az a személy, aki védelmezően lép fel egy olyan muszlim testvérenek a becsülete érdekében, aki nincs jelen, azáltal, hogy annak korholást, a rosszindulatú beszédet és a vele szembeni kárt megakadályozza, arról a muszlimról Allah elhárítja a büntetést a Feltámadás Napján.

Tanulságok a hagyományból:

1. A muszlimok becsületét, rossz indulatú beszéddel illetni tilos.
2. A díjazás a cselekedet fajtája szerint történik, aki megvédelmezi testvére becsületét, azt Allah is megvédelmezi és eltávolítja a Tűztől.

3. Az iszlám az egymás közötti testvéri szeretet és egymás kölcsönös megsegítésének vallása.

(5514)

(112) – عن عائشة رضي الله عنها زوج النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(112) – Aisha (Allah legyen elégedett vele), a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) felesége, aki Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) továbbította, aki azt mondta: "Bizony valahányszor gyengédség van valamiben, az megszépíti azt, és valahányszor eltávolítják valamiből, az megcsúfítja azt." [Szahih (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) elmagyarázza, hogy a szavakban és a tettekben megjelenő kedvesség és gyengédség hozzáad a dolgok szépségéhez, tökéletességéhez és kiemeli annak jóságait. Jobb, ha a beszélő és cselekvő felismeri ennek igényét.

A kedvesség hiánya elrontja, megcsúfítja a dolgokat, és megakadályozza, hogy a beszélő és cselekvő elérje célját, még ha nehezen is.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ösztönzés a kedvesség fejlesztésére.

2. A gyengédség megszépíti az embert, és ez minden jónak az okozója a vallási és a világi dolgokban.

(5796)

(113) – عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «يَسِّرُوا وَلَا تَعْسِرُوا، وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا». [صحيح] - [متفق عليه]

(113) – Anasz bin Málík-tól (Allah legyen elégedett vele), aki a Próféától (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), aki azt mondta: "Könnyítsetek és ne nehezítsetek, és adjatok jó hírt, és ne taszítsátok el az embereket." [Szahíh (hiteles)] -

[Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megparancsolja az emberek dolgainak megkönnyítését, nem pedig azok megnehezítését, a vallás és a világ minden kérdésében. Ez azokon a határokon belül értendő, amit Allah, a Magasságos megengedett és törvényileg előírt.

Ez a hagyomány arra buzdítja őket, hogy jó hírt adjanak az embereknek a vallásról, és ne idegenítsék el őket tőle.

Tanulságok a hagyományból:

1. Egy hívőre nézve kötelező, hogy Allahért szeresse az embereket és jó dolgokra ösztönözze őket.
2. Az Allah Útjára hívónak bölcsen kell cselekednie, főleg az Iszlámra hívás terén.

3. A jó hír hirdetése örömet, nyitottságot és bizalmat szül – mind a meghívó személye, mind pedig az általa bemutatott üzenet iránt.
4. Az elriasztó beszéd idegenkedést, visszalépést és kételyeket szül az Iszlám felé hívó személy szavaival kapcsolatban.
5. Allah irgalmának végtelensége szolgálai iránt abban is megnyilvánul, hogy egy könnyű, nehézségektől mentes vallást és egy egyszerűsített törvényrendet rendelt el számukra.
6. Az a fajta könnyebbség, amely meg van engedve, az, amit az iszlám törvényhozás (saría) előír.

(5866)

(114) – عن أنس رضي الله عنه قال: كُنَّا عِنْدَ عُمَرَ فَقَالَ: «نُهِينَا عَنْ التَّكْلُفِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(114) – Anasz (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Mi éppen Umar-nál voltunk, amikor így szólt: "Meg lettünk tiltva az erőltetettségtől (takalluf)". [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

Umar (Allah legyen elégedett vele) azt mondja el, hogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtiltotta nekik, hogy azt csinálják, ami felesleges nehézséget és túlzást okozna nekik anélkül, hogy erre szükség lenne, akár szóban, akár tettben.

Tanulságok a hagyományból:

1. A takalluf-hoz hozzátartozik: a sok felesleges kérdés feltevése, vagy olyan dolgokról fecsegni, amelyről nincs tudásunk, vagy megnehezíteni egy olyan dolgot, amelyben Allah könnyítés és könnyebbséget helyezett el.
2. Egy muszlimnak hozzá kell szoktatnia magát az engedékenységhez és tartózkodnia kell a kényszeres és felesleges viselkedéstől a szavaiban és a cselekedeteiben. Továbbá az evésében, az ivásában, a beszédében és minden más helyzetében.
3. Az Iszlám a könnyítés, az egyszerűség és a könnyebbség vallása.

(8945)

(115) – عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرِبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(115) – Anasz bin Málik (Allah legyen elégedett vele) azt mondta, hogy Allah küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Allah elégedett a szolgájával, aki, amikor eszik egy falat ételt, akkor dicsőíti Allahot és hálát ad Neki (mondván: al-hamdu li-Lláhi), vagy iszik egy korty italt és azért dicsőíti Allahot és hálát ad Neki (mondván: al-hamdu li-Lláhi)". [Szahih (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) elmagyarázza, hogy midőn a szolga az Urát dicsőíti és hálát ad Neki a bőkezűségéért és a kegyeiért, az az egyik olyan dolog, amellyel elnyeri Allah elégedettségét. Így megesi az ételt, és azt mondja: A dicsőség és a hála Allahot illeti (al-hamdu li-Lláhi), és amikor megissza az italt, akkor is azt mondja: A dicsőség és a hála Allahot illeti (al-hamdu li-Lláhi).

Tanulságok a hagyományból:

1. A Mindenható és Magasztos Allah nagylelkűsége: Bőkezűen biztosította a szolgájának az ellátmányt, és megelégedett csupán a szolgájától, az Ő dicséretével és a Neki mondott hálával.
2. Allah megelégedettségét a legkönnyebb eszközökkel lehet érní, mint például az étel és ital elfogyasztása utáni dicsőítéssel és hálaadással.

3. Az evés és ivás illemtana közé tartozik, az evés és ivás után Allah, a Magasságos dicsőítése és hála szava.

(5798)

(116) - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى رُحْصُهُ، كَمَا يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى عَزَائِمُهُ». [صحيح] - [رواه ابن حبان]

(116) – Ibn Abbász (Allah legyen elégedett kettejükkel) azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) így szólt: "Bizony, Allah szereti, ha a könnyítéseit alkalmazzák, ahogyan azt is szereti, ha kötelezően előírt dolgait betartják." [Szahih (hiteles)] - [Ibn Hibbán jegyezte le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt tanítja, hogy Allah, bizony szereti, ha az emberek alkalmazzák a könnyítéseit, amelyeket törvényileg elrendelt az imádatokat illetően. Az ezekben megjelenő enyhítés a felnőtt, törvényileg büntethető korú egyénre vonatkozik, ha van valami mentsége. Például az ima megrövidítése vagy összevonása, az utazás során. Ugyanígy, Allah szereti, ha a kötelezően előírt dolgait betartják. Hiszen Allah előírásaihoz tartoznak, mind az enyhítéseket, mind a kötelező dolgok.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez Allah Könyörületének a jele az Ő hívő szolgáljaival szemben; illetve szereti, ha azon engedményeket, amelyeket Ő törvényben rendelt el, betartják.
2. Ezen Vallási Törvény tökéletessége, amely leveszi a nehézséget és kényelmet ad a muszlim embernek.

(65017)

(117) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصِبْ مِنْهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(117) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Azt, akinek Allah jót akar, azt valamilyen csapással sújtja." [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) tudatja miszerint, ha Allah jót akar tenni valakivel az Ő hívő szolgálja közül, próbának veti őt alá, úgy testét, mint vagyonát vagy családját illetően. Ezáltal a hívő tudja, hogy a magasztos Allahhoz fordulással, a Hozzá meneküléssel, a fohászkodás által, a rossz cselekedetek eltöröltetnek és fokokkal magasabbra kerülnek.

Tanulságok a hagyományból:

1. A hívő számos próbatételnek van kitéve.
2. A próbatétel lehet a Magasztos Allah szolgája iránti szeretetének a jele, hogy így magasabb fokra emelje őt és helyzetét, és megítélését is magasabbra helyezze és eltörli tévedéseit és rossz tetteit.
3. Ennek a hagyománynak a fő mondanivalója: Buzdítás a türelemre a csapások idején, szorongás és félelem nélkül.

(4204)

(118) – عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِذَا مَرِضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(118) – Abu Músza al-As‘ari-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Ha Allah szolgája megbetegszik vagy útra kel, ugyanaz a jutalom íratik fel a számára, amennyit jó egészségben és otthonában cselekedett". [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

Ebben a hagyományban a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Allah nagylelkűségéről és kegyelméről értesít bennünket és arról, hogy ha egy muszlim rendszeresen tesz egy bizonyos jó cselekedetet miközben egészséges és otthon van, és utána történik vele valami, mint például megbetegszik és emiatt nem képes megtenni azt a jó

cselekedetet, vagy utazás és azzal járó elfoglaltsága vagy bármi más ok miatt nem tudja azt a jó cselekedetet végrehajtani, akkor Allah ugyanúgy jóváírja számára a teljes jutalmat, mint ahogyan azt jó egészségi állapotban és otthon tartózkodása alatt cselekedte.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a hagyomány megmutatja Allah hatalmas és túlradó kegyét, amit a szolgálainak adományoz.
2. Buzdít bennünket arra, hogy szorgalmasak legyünk a jó cselekedetek megtételében és az idő kihasználásában addig, míg van jó egészségünk és szabadidőnk.

(3553)

(119) – عن معاوية رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفْقَهُهُ فِي الدِّينِ، وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ، وَاللَّهُ يُعْطِي، وَلَنْ تَزَالَ هَذِهِ الْأُمَّةُ قَائِمَةً عَلَى أَمْرِ اللَّهِ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(119) – Mu‘áwiya-tól (Allah legyen elégedett vele) így szólt: Hallottam, ahogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Akinek Allah jót akar, tudást ad neki a Vallásban. Bizony én csupán Qászim vagyok és Allah az Adományozó. És ez az Umma mindig megmarad Allah Parancsán; és nem lesz ártalmára senki, aki szembeszáll velük, és így marad amíg Allah Parancsa el nem jön". [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Buhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elmondja, hogy Allah, akinek jót akar, azt megáldja a vallásának megértésének ajándékával. És a Próféta (Allah áldása és békessége legyen reá) azt mondja, hogy ő csak Qászim, aki megosztja és továbbítja azt, amit a Mindenható Allah adott neki gondoskodásból, a tudásból és egyéb dolgokból, az örök adományozó valójában Allah, a Magasságos. És Rajta kívül minden más csakis Allah engedelmével tud haszonnal lenni az embereknek. És azt, hogy ez a muszlim Ummah (Nép) Allah engedelmével marad fenn, és azok, akik szembe szállnak velük, nem ártnak nekik, amíg nem jön el az Óra (az Ítélet Napja).

Tanulságok a hagyományból:

1. A vallási tudás nagysága és erenye, annak elsajátítása és arra való buzdítás.
2. Az Igazság (az Igaz Vallás) gyakorlása csak úgy érhető el, ha az valóságosan létezik ebben a Vallási Közösségben; ha egy csoport felhagy vele, akkor a másik folytatja.
3. A Vallásban való jártasság része a Magasságos Allah jóakarátának az Ő hívő szolgájával szemben.
4. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Allah Parancsa és Akarata alapján ad tovább. Ő saját maga nem rendelkezik semmivel.

(120) - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَعْلَمُوا الْعِلْمَ لِنَبَاهُوا بِهِ الْعُلَمَاءَ، وَلَا لِتُمَارُوا بِهِ السُّفَهَاءَ، وَلَا تَخَيَّرُوا بِهِ الْمَجَالِسَ، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ، فَالْتَأَرْ النَّارَ». [صحيح] - [رواه ابن ماجه]

(120) – Dzsábir bin Abdullah-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Ne szerezzetek tudást azért, hogy felmutathassátok azt és büszkélkedhessetek a tudósoknál, vagy hogy vitázzatok általa a tudatlanokkal, és ne azért, hogy az összejövetelekben kiemelkedőek legyetek. Aki így cselekszik, annak a Tűz, a Tűz jár". [Szahíh (hiteles)] - [Ibn Mádzsa jegyezte le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) óva int attól, hogy a tudás keresése a gőgös büszkélkedés és tudósok előtti hengegés tárgya legyen, vagy annak kimutatása, hogy "én is olyan tudós vagyok, mint ti", vagy hogy általa megszólítsátok és vitázzatok a tudatlanokkal és sekélyebb értelműekkel, vagy hogy által az első sorban ülhessetek a tudós összejöveteleken, mások elé helyezve magatokat. Aki így cselekszik, az jogosan érdemli meg a Tüzet - képmutatása miatt, illetve mert hiányzik belőle az őszinte szándék és elkötelezettség: az Allah miatt történő tudás keresésében!

Tanulságok a hagyományból:

1. A Tűz fenyegetése annak, aki a tudást azért tanulmányozza, hogy általa gőgösen büszkélkedhessen,

vitázhasson vagy az első sorban ülhessen a tudós összejöveteleken.

2. Az őszinte szándék fontossága - azon személy számára, aki megtanulja, megszerzi a tudást és tanítja is azt.
3. A szándék a cselekedetek alapja, ennek mértékében jár a jutalom.

(65047)

(121) - عَنْ عَثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
«خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(121) – Uthmán-tól (Allah legyen elégedett vele) fennmaradt, aki a Prófétától (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) továbbította, aki így szólt: "A legjobb közületek az, aki megtanulja a Koránt és megtanítja másoknak is". [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) hírül adja, hogy a legjobb muszlim és akinek legmagasabb a rangja Allah szemében: aki megtanulja a Koránt úgy, hogy tudja recitálni, memorizálja, ismeri a recitálásának szabályait, megérti a jelentését és magyarázatát, és ezt követően megtanítja másoknak a Korán tudományaiból mindazt, amit ismer.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a hagyomány leírja a Korán méltóságát, és azt, hogy ez a beszédek közül a legmagasztosabb, mert Allah Szava.
2. A legjobb tanult ember az, aki másokat vértéz fel a tudással, és nem az, aki magának tartja meg a tudást.
3. A Korán tanulása és annak tanítása magában foglalja a recitálást, a jelentéseket és a vallási előírásokat.

(5913)

(122) - عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: حَدَّثَنَا مَنْ كَانَ يُقْرَأُ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُمْ كَانُوا يَقْتَرُونَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ آيَاتٍ، فَلَا يَأْخُذُونَ فِي الْعَشْرِ الْأُخْرَى حَتَّى يَعْلَمُوا مَا فِي هَذِهِ مِنَ الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ، قَالُوا: فَعَلِمْنَا الْعِلْمَ وَالْعَمَلَ. [حسن] - [رواه أحمد]

(122) – Abu Abdu-r-Rahmán asz-Szulami-tól (Allah könyörüljön rajta), aki mondta: A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Társai közül hagyományozta nekünk az, aki recitálta nekünk a Koránt, miszerint ők Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hallgatták meg tíz vers recitálását, és nem mentek tovább a következő tíz versre, egészen addig amíg teljesen meg nem értették az abban található tudást és a cselekedetet. Mondták: így egyszerre tanultuk a tudást és az elvégzendő cselekedeteket is. [Haszan (jó)] - [Ahmad jegyezte le]

A magyarázat:

A Társak (Allah legyen elégedett velük) általában tíz verset tanultak meg a Koránból egy-egy alkalommal Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget). Nem haladtak tovább a többi versre addig amíg meg nem tanulták és értették mindazt a tudást, ami ebben a tíz versben található és az a szerinti cselekvést; így a tudást és a helyes cselekvést együtt tanulhatták meg.

Tanulságok a hagyományból:

1. A Társak (Allah legyen elégedett velük) kiválósága, és buzgalmuk a Korán tanulmányozásában.

2. A Korán tanulmányozása a tudással és az az alapján történő cselekvéssel együtt sajátítandó el; nem csupán annak recitálása és memorizálása révén.
3. A tudás megszerzése előbb jön, mint a beszéd és a cselekvés.

(65058)

(123) – عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ {الْم} حَرْفٌ، وَلَكِنْ {أَلِفٌ} حَرْفٌ، وَ{لَامٌ} حَرْفٌ، وَ{مِيمٌ} حَرْفٌ». [حسن] - [رواه الترمذي]

(123) – Abdullah bin Masz‘úd (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) így szólt: " Aki elolvas egyetlen betűt is Allah Könyvéből, annak egy jócselekedet jár érte, és minden jócselekedet tízszeres jutalmat ér. Nem úgy kell értelmezni, hogy Alif - Lám-Mím (A-L-M) egy betű, hanem {Alif} (A) egy betű, {Lám} (L) egy betű és {Mím} (M) is egy betű." [Haszan (jó)] - [At-Tirmidhi jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta, hogy minden muszlim, aki elolvas Allah könyvéből egy betűt, egy jutalmat kap, és ez az egy jutalom tíz hasonló jutalommal ér fel.

Ezt követően elmagyarázta, amit mondott, hogy: (nem úgy kell értelmezni, hogy "Alif-Lám-Mím" egy betű, hanem (A)

egy betű, (L) egy betű és (M) is egy betű: Így lesz a három betűből harminc jutalom.

Tanulságok a hagyományból:

1. Buzdítás arra, hogy minél többet recitáljuk a Koránt.
2. Az olvasó minden szavának minden betűjére, amit recitál, tízszeresére nő a jutalma.
3. Allah irgalmának és nagylelkűségének bősége, hogy kegyelméből és nagylelkűségéből megsokszorozza a hívő szolgák jutalmát.
4. A Korán erénye és kiválósága minden más beszéddel szemben, és a recitálása iránti odaadó szolgálat, mert ez a Magasztos Allah Szava.

(6275)

(124) – عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «يَقَالُ لِمَاذَا الْقُرْآنَ: اقْرَأْ وَارْتَقِ، وَرَتِّلْ كَمَا كُنْتَ تَرْتِّلُ فِي الدُّنْيَا، فَإِنْ مَنَزَلُكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةٍ تَقْرُوهَا». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وأحمد]

(124) – Abdullah bin Amr-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Az mondatik a Korán emberének: Recitálj és emelkedj, ahogyan recitáltál a földi létben!

Hiszen a helyed annál az utolsó versnél lesz, amelyet recitálsz." [Haszan (jó)] - [Abu Dáwúd, at-Tirmidhi, an-Naszá'i, a Kubrá-ban, és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatja, hogy az mondatik a Koránt recitáló embernek, aki aszerint cselekszik, aki tartja magát annak előírásaihoz, recitálásában, megtanulásában; midőn belép a Paradicsomba: Recitáld a Koránt! És általa emelkedj magasabb fokra, a Paradicsom különböző fokozatain! Szép hangon recitáld azt, ahogyan a földi életben is recitáltad azt, kellő odafigyeléssel és lelki nyugalommal; hiszen helyed az utolsó versnél lesz, amelyet utolsóként recitáltál.

Tanulságok a hagyományból:

1. A jutalom a cselekedetek mennyisége és milyensége alapján jár.
2. Buzdítás a Korán recitálására, tökéletes végrehajtására, memorizálására, a tartalmán történő elmélkedésre és a benne foglaltak szerinti cselekvésre.
3. A Paradicsomnak különböző rangos helyei és fokozatai vannak. A Korán népe a földi létben a Koránnal sokat foglalkozók, emiatt ott a legmagasabb fokokat fogják tudni elérni.

(65054)

(125) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أُحِبُّ أَحَدَكُمْ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ أَنْ يَجِدَ فِيهِ ثَلَاثَ خَلَفَاتٍ عِظَامِ سِمَانٍ؟» قُلْنَا: نَعَمْ. قَالَ: «ثَلَاثَ آيَاتٍ يَفْرَأُ بِهِنَّ أَحَدَكُمْ فِي صَلَاتِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثِ خَلَفَاتٍ عِظَامِ سِمَانٍ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(125) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Nem szeretné-e bárki is közületek, midőn visszatér a családjához, és ott három hatalmas húsos terhes nőténytevét találna?" Mondtuk: De, igen! Mondta: "Három Vers a Koránból, amit elrecitálsz az imában jobb neked, mint három, húsos terhes nőtényteve." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) arról szól, hogy három Vers elrecitálása az ima során sokkal jobb, mint az, ha az ember az otthonában találna három hatalmas, húsos terhes nőténytevét.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az ima során történő Korán recitálás kiválósága.
2. Az istenfélő kegyes cselekedetek jobbak, mint a földi lét múlandó, csalóka élvezetei.
3. Ezen megállapítás nem csupán három vers recitálására vonatkozik és korlátozódik; bármikor, ha az imádkozó

ennél többet recitál az imája során, annál nagyobb jutalom jár majd neki.

(65053)

(126) - عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «تَعَاهَدُوا هَذَا الْقُرْآنَ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَهُوَ أَشَدُّ تَقَلُّبًا مِنَ الْإِبِلِ فِي عُقْلِهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(126) – Abu Músza al-As‘ari-tól (Allah legyen elégedett vele), aki a Próféától (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), aki mondta: "Folyamatosan erősítetek a kapcsolatokat ezzel a Koránnal, mert esküszöm Ő rá, Akinek Kezében Muhammad élete van, hogy az könnyebben szövik meg (az emlékezetből), mint egy teve a megkötözéséből".
[Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megparancsolta a Koránnal való elköteleződést és kitartást a recitálásában, hogy ne felejtődjön el, miután megtanulták kívülről és memorizálták az emberek. És a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) ezt megerősítette az esküjével, hogy a Korán tudása (memorizált tudása) jobban és könnyebben száll el, mint egy megkötözött teve, amelyet kötéllel kötnek egy rögzített rúdhoz. Ha az ember rendszeresen felügyeli azt, akkor az megmarad vele, azonban, ha otthagyja, akkor megszökik és eltűnik.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ha a Korán memorizálója rendszeresen ismétli, azáltal, hogy időről-időre recitálja, akkor megőrződik a szívében, máskülönben elmegy tőle, és elfelejti azt.
2. A Koránnal való kapcsolatnak és ragaszkodásnak az előnyei között szerepel: jutalom és rangban való felemelkedés a Feltámadás Napján.

(5907)

(127) – عن أبي هريرة رضي الله عنه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(127) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele) miszerint Allah Küldötte (Allah békéje és áldásai legyenek vele) azt mondta: "Ne tegyétek az otthonaitokat temetőkké! Bizony, az ördög elmenekül abból az otthonból, amelyben olvassák a Tehén fejezetet." [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtiltotta a házakban elvégzett imák szüneteltetését, hogy azok ne legyenek olyanok, mint a temetők, ahol nem imádkoznak.

Ezt követően a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) hírül adja, hogy a sátán elmenekül az olyan

otthonból, amelyben rendszeresen olvassák a Tehén fejezetet (2. szúra) a Koránból.

Tanulságok a hagyományból:

1. Kíváncsi, hogy sok istenszolgálati cselekedetet és önkéntesen végzett imát végezzenek az otthonokban.
2. Nem szabad imádkozni a temetőben, kivéve a temetési imákat. Mivel ez az egyik vezető út a társításnak és a halottak felé mutatott tisztelet túlzásnak.
3. Mivel a társak már jól tudták, hogy nem szabad a síroknál imádkozni, a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtiltotta, hogy a házak sírokhoz hasonlóak legyenek, ahol nem imádkozhatnak.

(6208)

(128) – عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ، أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟» قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ، أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟» قَالَ: قُلْتُ: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ} [البقرة: 255]. قَالَ: فَضَرَبَ فِي صَدْرِي، وَقَالَ: «وَاللَّهِ لِيَهْنِكَ الْعِلْمُ، يَا الْمُنْذِرُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(128) – Ubayy bin Ka‘b-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Ó, Aba-l-Mundir! Tudod-e melyik a leghatalmasabb Vers Allah Könyvében?" Mondta: Azt feleltem: Allah és az Ő Küldötte jobban tudják. Megint így szólt: "Ó, Aba-l-Mundir! Tudod-e melyik vers a leghatalmasabb Allah Könyvében?" " Mondta: Erre azt mondtam: {Allah! Nincs más jogosan imádkozható isten csak Ő! Az Élő, az Önmagában Létező

Örök.} [al-Baqara:255, Q 2:255]. Ekkor ő megveregette a mellkasomat és azt mondta: "Örvendezz ennek a tudásnak, ó, Aba-l-Mundir!" [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megkérdezte Ubayy bin Ka‘b-ot a leghatalmasabb versről Allah Könyvében. Kicsit habozott a válasszal, majd így felelt: Ez a Szék (Kurszi) Verse: {Allah! Nincs más jogosan imádható isten csak Ő! Az Élő, az Önmagában Létező Örök}. Ezt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) helyeselte és megerősítette; majd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megveregette a mellkasát, jelezve, hogy telve van tudással és bölcsességgel. Majd fohászkodott érte, hogy örömmel töltse el őt ez a tudás és könnyítse számára a megszerzését.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ubayy bin Ka‘b (Allah legyen elégedett vele) megkülönböztetett kiválósága.
2. A Szék Verse a leghatalmasabb vers Allah Könyvében; ajánlott memorizálni, elgondolkodni annak fenséges tartalmán és aszerint cselekedni.

(65059)

(129) – عن أبي مسعود رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «مَنْ قَرَأَ بِالْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَّتَاهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(129) – Abú Masz‘úd-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Ha valaki éjjel elmondja 'a Tehén' fejezetből (al-Baqara) az utolsó két Verset, az elégséges lesz számára". [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) tudatja, hogy aki éjjel elmondja a Baqara utolsó két versét, Allah távol tartja a gonosztól és minden nemtetsző dologtól. Egyesek szerint ez kiváltja az éjjeli imát, mások szerint helyettesíti az összes esti fohászt és emlékeztést, megint mások úgy vélik, hogy ez a minimum, ami elegendő a Koránból az éjjeli imához. Más vélemények is léteznek – és valószínűleg mindegyik értelmezés helytálló, mivel a hadíth szövege mindet magába foglalhatja.

Tanulságok a hagyományból:

1. A Baqara utolsó részének kiválósága, ahogy Allah, a Magasságos mondja: (A Küldött hitt...) a szúra végéig.
2. A Tehén fejezetének vége elúzi a rosszat, a gonoszt és az ördögöt az olvasójától, ha éjszaka olvassa azt.
3. Az éjszaka napnyugtával kezdődik és a hajnalhasadásával ér véget.

(130) – عن النعمان بن بشير رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «الدَّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ»، ثُمَّ قَرَأَ: «{وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ} [غافر: 60]». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(130) – An-Nu'mán ibn Basír (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Hallottam a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint mondja: "A fohász maga az imádat" Majd recitálta: {Így szólt az Uratok: Foháskodjatok Hozzám! És Én válaszolok nektek. Bizony, akik gőgösen elfordulnak az Én imádatomtól, azok megvetett jelentéktelennékként fognak a Pokolba belépni}. [Gháfir: 60]". [Szahíh (hiteles)] - [Abu Dáwúd, at-Tirmidhi, Ibn Mádza és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) közölte, hogy a fohász maga az imádat. Ezért kötelesség, hogy minden fohász őszintén csak Allahnak szóljon. Legyen szó kérő fohászból – amikor az ember olyat kér Allah-tól, ami hasznára válik, vagy kéri, hogy távolítsa el tőle a bajt ebben a világban és a túlvilágon – vagy legyen szó az imádat fohászáról, amely minden olyan cselekedet és szó, legyen az külső vagy belső, amit Allah szeret és amivel elégedett. Ide tartoznak a szívbeli, testi vagy anyagi jellegű imádatformák is. Majd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) bizonyítékot hozott erre midőn mondta, Allah azt mondja: {Foháskodjatok Hozzám! És Én válaszolok nektek. Ám, akik gőgösen

elfordulnak az Én imádatomtól, azok megvetett jelentéktelenekként fognak a Pokolba lépni}.

Tanulságok a hagyományból:

1. A fohász az imádat alapja, és nem megengedett, hogy máshoz irányuljon Allahon kívül.
2. A fohász magában foglalja a valódi szolgaság lényegét: annak elismerését, hogy az Úr gazdag és mindenre képes, míg a szolga rászorul és függ Tőle.
3. Súlyos fenyegetés vonatkozik azokra, akik gőgösen elutasítják Allah imádatát és nem fohászoknak hozzá. Azok, akik kevélységből elfordulnak Allahhoz való fohásztól, megaláztatottan és megvetetten fognak a Pokolba kerülni.

(5496)

(131) – عن عائشة رضي الله عنها قالت: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(131) – Aishá (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) minden helyzetében megemlékezett Allahról. [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Aisha, a Hívők Anyja (Allah legyen elégedett vele) elmondja, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) nagyon figyelt és szorgalmas odaadással

emlékezett meg Allahról, a Magasságosról. Megemlékezve Róla, minden időben, helyen és helyzetben.

Tanulságok a hagyományból:

1. A kisebb vagy nagyobb tisztátalanságtól való megtisztulás nem feltétele az Allahról történő megemlékezésnek.
2. A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) kitartóan és folyamatosan emlegette Allahot.
3. Ez a hagyomány arra buzdít, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Szunnáját követve, minden alkalommal, gyakran emlékezzünk meg a Magasságos Allahról. Kivéve olyan helyzetekben, amelyekben tilos a dhikr, mint például az illemhely használata idején.

(8402)

(132) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الدُّعَاءِ». [حسن] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(132) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele), hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Semmi sem tiszteltebb és kedvesebb a Magasztos Allahnál, mint Hozzá fordulni fohással." [Haszan (jó)] - [At-Tirmidhi, Ibn Mádzsa és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudunkra adja, hogy semmi sem kiválóbb az istenszolgálatok terén a Magasztos Allahnál, mint a fohász. Hiszen ez elismerése annak a ténynek, hogy a Magasztos Allah felette van mindennek és mindenkinek. Ő nem szorul senkire és semmire, illetve elismerése a hívő szolga tehetetlenségének, és képtelenségének valamit végrehajtani - illetve annak beismerése és elismerése, hogy a teremtett mindenben a Magasztos Allahra van utalva.

Tanulságok a hagyományból:

1. A hagyomány bemutatja a fohász kiválóságát, hiszen aki Allahhoz foháskodik, az Őt magasztalja és állítja, hogy Ő mindennek felett Létező. Aki nincs ráutalva senkire és semmire, mivel a tehetetlen szegényhez nem foháskodnak. Allah a mindent Halló, hisz a sükethez nem foháskodnak. Ő a Nagylelkűen Kegyes, hisz a fősvény zsugorihoz nem foháskodnak. Ő a Könyörületes, hisz a durva, keményszívűhöz nem foháskodnak. Allah

mindenre képes, hisz a tehetetlenhez nem fohászkodnak. Ő közel van, hisz a távollévő nem hall meg semmit és az ehhez hasonló jelzői a Magasztosságnak, a Szépségnek, mind-mind a Magasztos és Fenséges Allahot illetik.

(5509)

(133) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ الْإِيمَانَ لَيَخْلُقُ فِي جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَمَا يَخْلُقُ الثَّوْبُ الْخَلْقُ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ أَنْ يُجِدِّدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ». [صحيح] - [رواه الحاكم والطبراني]

(133) – Abdullah bin Amr bin al-Ász-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Bizony a hit elhasználódik akármelyikötök belsőjében (szívében), ahogyan egy ruhadarab is elhasználttá válik. Kérjétek hát Allah-ot, hogy újítsa meg a hitet a szíveitekben!" [Szahíh (hiteles)] - [Al-Hákim és at-Tabaráni jegyezték le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatja, hogy a hit elhasználttá válik, meggyengül a muszlim ember szívében és kopottá válik, ahogyan az új ruha is elhasználódik a hosszas használat során. Ez az istenszolgálat ernyedtségének az eredménye, továbbá az egyre nagyobb számú engedetlenségi cselekedet végrehajtásának és a vágyakban, élvhajász dolgokban történő elmerülésnek. Így a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt az útmutatást adja, hogy fohászkodjunk a Magasztos Allah-hoz

azért, hogy újítsa meg a hitünket, az előírt imádatok végrehajtása, a gyakori Allah-ról történő megemlékezés és Allah bocsánatának kérése révén.

Tanulságok a hagyományból:

1. Buzdítás: Allah-tól kell kérni az állhatatos kitartást és a hit megújítását a szívben.
2. A Hit tartalmazza a szavakban történő megvallást, a tetteket és a hitbéli meggyőződést. A hit növekedhet az engedelmesség révén és csökken az engedetlenség által.

(65020)

(134) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثَرُوا الدُّعَاءَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(134) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele) miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "A hívő szolga akkor van a legközelebb az Urához, amikor a leborulás helyzetében van. Ezért sokat fohászkodjatok!" [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) egyértelművé teszi, hogy a hívő szolga akkor van a legközelebb az Urához, amikor leborulást végez. Hiszen az imádkozó a legmagasabb és legnemesebb testrészét (a

homlokát) helyezi a földre, alázattal, mély odaadással a Magasztos Allah iránt - és ez a leborulás során történik meg.

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megparancsolta, hogy az imádkozó gyakran mondjon fohászt a leborulás során. Ebben egyesül az Allah iránti teljes alázat szavakban és tettekben egyaránt.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az engedelmesség közelebb viszi a hívő szolgát a Magasztos Allahhoz.
2. Ajánlott a bőséges fohász a leborulásban, mivel ez az egyik olyan helyzet, ahol a fohász meghallgatásra kerül.

(5382)

(135) - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفَّيْهِ، ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا: {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ}، وَ{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ}، ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. [صحيح] - [رواه البخاري]

(135) – Aisha (Allah legyen elégedett vele) említette: Ha a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) esténként készült lefeküdni az ágyában, két tenyerét összefogta, beléjük lehelt, majd recitálta:

{Mondd: Ő, Allah az Egyedüli, az Egyetlen!} és {Mondd: A Hajnal Uránál keresek menedéket} és {Mondd: Az emberek Urához menekülök} Majd két tenyerével végigsimította testének minden lehetséges részét, kezdve a fejével, majd az arcát, majd folytatta tovább a testén; ezt háromszor ismételte meg. [Szahíh (hiteles)] - [Al-Bukhári jegyezte le]

A magyarázat:

Az ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) útmutatásából származik: midőn alváshoz készülődött, összefogta két tenyerét, felemelte azokat - ahogyan a fohászkodó is tesz - majd beléjük lehelt a szájából egyetlen könnyed leheletet kicsiny nyállal együtt, és recitálta a három szúrá-t {Mondd: Ő, Allah az Egyedüli, az Egyetlen!} és {Mondd: A hajnal uránál keresek menedéket.} és {Mondd: Az emberek Urához menekülök.}. Majd két tenyerével végigsimította a testén mindazt a részt, amit elért; kezdve a fejével, majd az arcával folytatva, majd teste elülső részét - ezen tettét háromszor ismételte meg.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ajánlott recitálni a Szúratu-l-Ikhlász-t (Korán 112. szúra) és az al-Mu‘awwidatáni-t (a Két Segítségért folyamodó szúra, Korán 113. és 114. szúra) az alvás előtt, továbbá a tenyérbe lehelés és a test végig simítása - amennyire képes.

(65060)

(136) - عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جَنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(136) – Szamurah bin Dzsundub-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "A legkedveltebb szavak száma Allahnál négy: Szubhán Alláh (Magasztaltassék Allah), és alhamdu Lilláh (hála legyen Allahnak), és Lá iláha illá Alláh (nincs más jogosan imádható isten, kivéve Allah, és Alláhu akbar (Allah a leghatalmasabb), nem lesz károdra, bármelyikkel kezded is". [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elmondja, hogy a Magasztos Allahnak négy kifejezés a legkedvesebb:

Szubhán Alláh, ennek értelme és jelentése, Allahot mentesnek nyilvánítjuk minden hiányosságtól.

Alhamdu Lilláh, ez nem más, mint Allah leírása a teljes tökéletességgel, ami együtt jár az Iránta érzett szeretettel és dicsőítéssel.

Lá iláha illá Alláh, nincs senki és semmi más, amit vagy akit joggal lehetne szolgálni és imádni kizárólag Allahot.

Alláhu akbar, vagyis Ő Hatalmasabb, Fennköltebb, Magasztosabb minden másnál.

Ezek kiválósága és az értük járó jutalom megszerzése nem függ a sorrendjüktől, bármelyikkel kezdi is valaki, az megfelelő.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ezáltal az Isteni Törvény könnyítést ad mindenkinek, felkínálva a lehetőséget és a jogot arra, hogy melyikkel kezdje.

(5475)

(137) – عن أبي أيوب رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، عَشْرَ مَرَّاتٍ كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(137) – Abu Ayyúb-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Aki egy nap alatt tízszer azt ismétli, hogy: 'Nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a Hatalom és Őt illeti a dicséret, s Ő minden dologra képes', az olyan, mintha négy lelket szabadított volna fel Iszmá'íl (Izmael) fiai közül." [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaquon alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elmondja, hogy aki azt mondja, hogy: Lá iláha illa-Lláh wahdahu lá saríka lah, Lahu-l-Mulk wa Lahu-l-hamd wa Huwa

alá kulli say'in qadír, azaz: "Nincs más jogosan imádkható isten Allahon kívül, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, és egyedül Övé minden Hatalom (Uralom) a teljes és mindenre kiterjedő uralom, és kizárólag Őt illeti a szeretettel és tisztelettel teli dicséret és dicsőítés, s Ő minden dologra képes, nincs Számára olyan dolog, ami lehetetlen". Aki ezt a hatalmas megemlékezést egy nap alatt tízszer megismétli, annak ahhoz hasonló jutalom jár, mint annak, aki négy rabszolgát szabadított fel Iszmá'íl bin Ibráhím leszármazottjai közül (áldás és béke legyen mindkettőjükön). Itt Iszmá'íl próféta (béke legyen vele) utódairól adott példát, mert tiszteletreméltóbbak, mint mások.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ennek a megemlékezésnek a kiválósága, hogy magába foglalja azt, hogy egyedül és kizárólag Allahot illetjük az igaz Istenség meghatározással. Övé a hatalom, a dicséret, és minden dolog fölötti teljes és kizárólagos rendelkezés.
2. Magas jutalom jár annak, aki egymás után vagy különböző időpontokban ismétli ezt a fohászt egy nap alatt.

(5517)

(138) – عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(138) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele), hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Van két szó, amelyek könnyűek a nyelv számára, ám súlyosak lesznek a Mérlegen és nagyon kedvesek a

Könyörületesnél. Ezek: Szubhán Alláhil 'Adhím (Magasztaltassék a Hatalmas Allah, felette van Ő mindennek) Szubhán Alláhi wa bi-hamdihi (Magasztaltassék Allah, felette van Ő mindennek! És az Iránta való hála által!)" [Szahíh (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hírt ad két rövid kifejezésről, amit az ember minden különösebb nehézség nélkül el tud mondani bármilyen körülmények között; ám e kettőnek hatalmas a jutalma és a súlya a Mérlegen az Ítélet Napján. És a mi Urunk, a Könyörületes nagyon szereti mind a kettőt.

Szubhán Alláhil 'Adhím, Szubhán Alláhi wa bi-hamdihi: ez a két mondat Allahot írja le a Hatalmasság, a mindenek felettsége és a Tökéletesség jelzőivel. Egyben mentesnek nyilvánítják Őt a hiányosságoktól, tökéletlenségektől - Magasztaltassék, Felette van Ő mindennek és mindenkinek!

Tanulságok a hagyományból:

1. A legnagyobb dhikr az, amelyben együtt van Allah magasztalása és dicsőítése.
2. Allah Könyörületének végtelenségének megmutatása az Ő hívó szolgálóival szemben. Hiszen még az egyszerű cselekedetért is elképzelhetetlenül bőséges jutalommal ad.

(139) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، فِي يَوْمٍ مِائَةً مَرَّةً، حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(139) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele) aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "Aki naponta százszor elmondja, hogy: 'szubhána-Lláhi wa bi-hamdih', annak bűnei megbocsáttatnak, még ha olyanok, mint a tenger habja is". [Szahih (hiteles)] - [Muttafaqun alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is lejegyezték)]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elmondja, hogy aki egy nap alatt százszor elmondja, hogy: 'szubhána-Lláhi wa bi-hamdih'; annak bűnei eltöröltetnek és megbocsáttatnak, még akkor is, ha olyan sok van belőlük, mint a fehér hab, amely a tenger hullámozása és tombolása következtében képződik a tengervíz tetején.

Tanulságok a hagyományból:

1. Ez a jutalma annak, aki egymás után vagy különböző időpontokban ismételte ezt a fohászt egy nap alatt.
2. A taszbíh Allah mentesítése minden hiányosságtól, a hamd pedig Allah tökéletességének leírása szeretettel és magasztalással párosulva.
3. Itt a hagyományban az összes bűn megbocsátása alatt a kisebb bűnök értendőek. Ami a nagy bűnöket illeti,

azokért feltétlenül bűnbocsánat kéréssel kell fordulni Allahhoz.

(5516)

(140) – عن أبي مالك الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «الطَّهْوَرُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو، فَبَايِعَ نَفْسِهِ فَمُعْتَفُهَا أَوْ مُؤَبِّفُهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(140) – Abu Málik al-Asari-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "A tisztaság a Hit felét jelenti. Az 'al-hamdu li-Lláhi (dicséret és hála legyen Allah-nak)' említése megtölti és nehezebbé teszi a Mérleget. A 'szubhána-Lláhi (és az al-hamdu li-Lláhi)' (Magasztaltassék és dicsőíttessék Allah) megtöltik mindazt, ami az Egek és a föld között van. Az ima fényesség. Az adakozás nyilvánvaló bizonyíték (valaki hitének bizonyítéka) és a türelem világosság. A Korán pedig érv melletted, avagy ellened. Reggelente minden ember úgy indul neki a napnak, hogy felszabadításba vagy pusztulásba viszi a lelkét. [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatja velünk, hogy a külső tisztaság a kisebb mosakodással (wudu) vagy a nagyobb mosakodással (ghuszl) valósul meg, ami az ima egyik feltétele. Továbbá: "al-hamdu li-Lláhi" kifejezés, a Magasztos Allah iránt mondott dicsőítés és magasztalás, a Feltámadás Napján a cselekvések Mérlegét megtölti. A "szubhána-Lláhi és az al-hamdu li-Lláhi"

kifejezések jelentése: mentesnek nyilvánítjuk Öt minden hiányosságtól és a teljes Tökéletesség Jelzőjével írjuk le, amely az Magasztosságához illik, az Iránta való szeretettel telve. Ezen szavak pedig megtöltik mindazt, ami az Egek és a Föld között van. Az "Ima fényesség" a hívő szolga számára a szívében, az arcán (visszatükröződve), a sírjában és a feltámasztása idején is. "Az adakozás nyilvánvaló bizonyíték", a hívő hitének egyik legkiemelkedőbb bizonyítéka; továbbá ez tesz különbséget a hívő és a képmutató között, hiszen ezen utóbbi tartózkodik az adakozástól, mivel nem hisz és nem tartja igaznak az érte járó ígéretet. És hogy "A türelem világosság" - ez a lélek visszatartása a szorongástól, a nehezteléstől. Olyan fény, amely melegséget és égést okozhat, hasonlóan a Nap fényéhez: hiszen a türelem nehéz, amihez a lélekkel való buzgó harcra van szükség, hogy vissza lehessen tartani attól, ami elcsábíthatná. Az ilyen világossággal rendelkező személy mindig fényességben fog járni, igaz vezetés talaján állva, a helyest követve. Ez nem más, mint állhatatos türelem az Allah iránti engedelmisséggel kapcsolatban, és az Iránta való engedetlenségekkel szemben. Továbbá türelem a csapások és más kellemetlen dolgokkal kapcsolatban a földi lét során. Továbbá "A Korán érv melletted" - a recitálása és az aszerint való cselekvés révén; "avagy ellened" amennyiben elhanyagolja valaki, nem aszerint cselekszik és elhanyagolja az olvasását, recitálását. Majd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt említi, hogy minden ember buzgólkodik, szétszéled, reggelente különböző munkákba indul. Van közöttük olyan, aki szigorúan az Allah iránti engedelmségből cselekszik, ezáltal megszabadítja a lelkét (saját magát) a Tüztől;

ám, van olyan is, aki eltér ettől és engedetlen, így pusztulásba taszítja magát a Tűzbe való belépéssel.

Tanulságok a hagyományból:

1. A tisztaságnak két fajtája létezik: a külső, fizikai tisztaság, ami a kisebb (wudu) vagy nagyobb (ghuszl) mosakodás által érhető el. A belső, lelki tisztaság pedig az egyistenhittel (Tawhíd) érhető el, a Hittel és a kegyes cselekedettel.
2. Az ima elvégzésének fontossága, hiszen ez világosság a hívő szolga számára a földi létben és a Feltámadás Napján egyaránt.
3. Az adakozás pedig a hit igaz voltának megerősítő bizonyítéka.
4. Annak fontossága, hogy a Korán által tanított dolgok szerint kell élni és azokat igaznak kell elfogadni, hogy így a Korán érv lehessen melletted és ne ellened szóljon.
5. Ha a lelket nem az Allah iránti engedelmisség foglalja le, abban az esetben az engedetlenség veszi át a helyét.
6. Minden egyes ember cselekszik valamilyen módon: vagy megszabadítja magát az engedelmisség által, vagy a pusztulásba taszítja az engedetlenség által.
7. A türelem folyamatos erőfeszítést követel, amiben nehézség rejlik.

(141) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَأَنْ أَقُولَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(141) – Abu Hurayrá-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "Hogy azt mondjam, hogy: "szubhána-Lláhi wa-l-hamdu li-Lláhi wa lá iláha illa-Lláh wa-Lláhu akbar", kedvesebb számomra, mint mindaz, amire a nap felkel (azaz az egész világ)". [Szahíh (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondja, hogy Allahra emlékezni ezekkel a nagyszerű szavakkal jobb, mint ez a világ és ami benne van, nevezetesen:

"szubhána-Lláh" (Magasztaltassék Allah): Allah, a Magasságos mentesítése minden hiányosságtól, tökéletlenségtől.

"al-hamdu li-Lláhi": Allah dicsőítése a tökéletesség Tulajdonságaival, szeretettel és magasztalással.

"lá iláha illa-Lláhu": Nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül.

"Alláhu akbar": Magasztosabb és Fenségesebb mindennél.

Tanulságok a hagyományból:

1. Buzdítás Allah említésére, amely kedvesebb mindennél, amire a nap felkel.
2. Ösztönzés és buzdítás a gyakori dhikr-re, a benne rejlő jutalom és a kegyesség miatt.

3. A világi élet és minden, ami benne van nagyon kevés, és a vágyai, örömei múlandók.

(6211)

(142) – عن جابر رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «أَفْضَلُ الذِّكْرِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ». [حسن] - [رواه الترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه]

(142) – Dzsábir-tól (Allah legyen elégedett vele), aki így szólt: Hallottam, ahogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta: "A legjobb dhikr (Allah említése): a lá iláha illa-Lláh, a legjobb fohász pedig: Al-hamdu li-Lláh." [Haszan (jó)] - [At-Tirmidhi, An-Naszá'i, a Kubrá-ban, és Ahmad jegyezték le]

A magyarázat:

Ebben a hagyományban a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) arról ad nekünk hírt, hogy a legnemesebb és a legjobb szavak Allah említésére: lá iláha illa-Lláh, amelynek jelentése, hogy nincs más jogosan imádható isten kivéve Allah, és a legjobb fohász pedig al-hamdu li-Lláh, amely annak elismerése, hogy Allah, a Magasságos minden kegynek az adományozója, és Az, Aki méltó a Tökéletesség és a Kiválóság tulajdonságainak birtoklására.

Tanulságok a hagyományból:

1. Arra ösztönöz bennünket, hogy gyakran emlegessük Allahot a tisztán Egy Istenben való kifejezés

tanúságtételével és a magasztalásával, hálával és
köszönettel fordulunk Hozzá fohászkodásunkban.

(3567)

(143) - عَنْ خَوْلَةَ بِنْتِ حَكِيمِ السُّلَمِيَّةِ قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(143) – Khawla bint Hakím asz-Szulamiyya-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Hallottam, hogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondja: "Ha valaki megszáll egy helyen, és azt mondja: "Allah tökéletes szavaiban keresek menedéket annak gonoszsága elől, amit teremtett", akkor semmi sem árthat neki, amíg el nem utazik arról a helyről". [Szahih (hiteles)] - [Muszlim jegyezte le]

A magyarázat:

A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtanítja a Népének az Allahnál való menedék kérésnek a helyes útját, amely minden olyan veszélyt eltávolít, amitől az ember fél, amikor a föld valamelyik pontján megszáll, legyen szó utazásról, kirándulásról vagy bármi másról. Hogy ragaszkodik és menedéket kér Allah tökéletes szavaival - azok kegyelme, áldásuk és hasznuk miatt - amelyek mentesek minden hibától és hiányosságtól, minden olyan teremtmény gonoszságától, amelyben ártás van. Így ezzel a fohással védelmet kap az otthonában addig, amíg benne tartózkodik, mindentől, ami ártalmat okozna neki.

Tanulságok a hagyományból:

1. Az Allahnál való menedék kérés egy imádati cselekedet, ami a Magasságos Allah vagy az Ő Nevei és Tulajdonságai által történik.
2. Ez a hagyomány említi Allah Szavai által történő menedék kérés megengedett voltát. Mivel ez az Ő, a Magasztos, Tulajdonságai egyikével történik meg és nem pedig bármilyen más teremtmény nevével, mert az társítás Allahhal szemben.
3. Ez a hagyomány mutatja ennek a fohásznak a kiválóságát és benne rejlő áldást.
4. Az Allahról történő megemlékező fohászok, felvértelve megvédik a hívő szolgát a gonosztól.
5. Menedék kereséssel Allahon kívül más teremtményekhez - mint pl. dzsinnekhez, varázslókhöz, szélhámosokhoz stb. - való fordulás teljes elutasítása.
6. Ennek a fohásznak az érvényessége azok számára, akik utazás vagy kirándulás közben valahol megszállnak.

(5932)

Tartalomjegyzék

Bevezető	2
Bizony a tettek kizárólag a szándék szerint ítéltetnek meg. Minden embernek az jár, ami a szándékában állt.....	4
Az Iszlám azt jelenti, hogy tanúságot teszel arról, hogy nincs más jogosan imádható isten, kivéve az Egyetlen Allah, és arról, hogy Muhammad, Allah Küldötte! Továbbá azt, hogy megfelelően elvégzed az imát, megadod a kötelező alamizsnát (zakát), végigböjtölöd Ramadánt és elzarándokolsz a Házhoz (Ká'ba), ha arra módot találsz	6
Allah joga a szolgálkkal szemben az, hogy csak és kizárólag Őt imádják és ne társítsanak senkit és semmit Mellé. A szolgálk jogai Allah-hal szemben pedig, hogy ne büntessen meg senkit, aki nem követi el a társítás bűnét.....	11
Ha valaki a szívéből őszintén tanúságot tesz arról, hogy: 'Nincs más jogosan imádható isten, Allahon kívül, és hogy Muhammad Allah Küldötte', Allah megtiltja számára a pokol tűzétől	13
Aki azt vallotta, hogy nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül és megtagadta mindazt, amit az emberek Allahon kívül imádnak, annak tulajdona és vére tiltottá vált, és a számonkérése egyedül Allahra tartozik	16
Aki úgy hal meg, hogy nem társított Allah mellé senkit és semmit, az a Paradicsomba kerül. Aki pedig úgy hal meg, hogy társítást követett el Allah-hal szemben, az a Tűzbe kerül.....	18
A Könyv Népéhez fogsz menni. Amikor eléred őket, szólítsd fel őket, hogy tegyenek tanúságot arról, hogy nincs más jogosan imádatra méltó isten Allahon kívül, és hogy Muhammad Allah Küldötte.....	19
A legboldogabb ember azok közül, akik a Feltámadás Napján megkapják közbenjárásomat az, aki őszintén, szívéből vagy lelkéből azt mondja, hogy: „Nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül”	22
A hitnek több, mint hetven ága van - vagy több, mint hatvan ága - amelyek közül a legmagasabb ág annak a kijelentése, hogy: 'Nincs más jogosan imádható isten Allahon kívül', és a legalacsonyabb ága a kárt okozó tárgyak eltávolítása az útról.....	24
Én vagyok az, Aki a leginkább mentes a társítás igényétől. Tehát az, aki Rajtam kívül valaki másért tesz valamit, elvetem őt és az ő társítását (többistenhitét) ..	25

A Népem minden tagja a Paradicsomba fog belépni, kivéve, aki visszautasítja azt." Megkérdezték: "És ki utasítaná vissza?	26
Ne vigyétek túlzásba a dicséretemet, ahogy a keresztények túlzásba vitték Mária fiának dicséretét, mert én csak az Ő szolgálja vagyok. Tehát úgy szólítsatok, hogy Allah szolgálja és az Ő Küldötte.....	28
Egyikötök sem lesz teljes mértékben hívő addig, amíg nem vagyok kedvesebb neki az édesapjánál, a gyermekénél és az egész emberiségénél.....	30
Továbbítsatok tőlem, még ha csupán egy áya-t (Korán verse) is, és mesélhettek Izrael fiairól, és ebben nincs kifogásolnivaló rátok nézve, ha ezt teszitek. Aki (azonban) szándékosan hazugságot mond rólam, az biztosra veheti a helyét a Tűzben	31
Talán hamarosan egy tőlem származó hagyomány fog elérni egy férfit, aki egy szófán fekszik az oldalán és mondja: Köztünk és köztetek csupán Allah Könyve van	33
Ó, Allah! Ne tedd a síromat bálvánnyá, amelyet imádnak	35
Ne tegyétek otthonaitokat sírokká, és ne tegyétek síromat ünneplés helyévé, és kérjétek Allah áldásait rám, mert a számomra Allahtól való áldás kérések eljut hozzám, akárhol is legyetek!	36
Felmentve állok Allah előtt, hogy bárkit közületek a legszeretettebb barátnak (khalíl) vegyek, mert a Magasztos Allah engem Khalílnak vett, mint ahogyan Ábrahámot	38
„Ugyanarra a küldetésre küldjelek téged, mint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) engem? Hogy ne hagyj meg egyetlen szobrot sem anélkül, hogy megsemmisítéd, és ne hagyj meg egyetlen magyas sírt sem anélkül, hogy ne egyenlitenéd el!	40
Nem tartozik közénk, aki sorsot húz vagy sorsot húznak neki, aki jósol vagy jósolnak neki, vagy az, aki varázsol vagy varázslást hajtanak végre neki	41
Tudjátok-e mit mondott az Uratok?" Azt felelték: Allah és a Küldötte jobban tudják! Allah azt mondta: "Reggelre kelve néhány szolgálom hisz Bennem, míg mások hitetlenek Velem szemben.....	43
Bizony a ruqák és az amulettek (at-tamájim) és az al-tiwala a társítás részét képezik.....	46

Aki meglátogat egy jóst (arráf) és bármit kérdez tőle, annak Allah negyven éjszakán keresztül nem fogadja el az imádkozását.....	48
Az aki Allahon kívül másra esküszik, az hitetlen vagy társat állított Allah mellé	49
Ne üljetek a sírokon, és ne imádkozzatok feléjük!	51
A sátán el fog jönni hozzátok és mondja: Ki teremtette ezt és ezt? Ki teremtette ezt és ezt? Végül így szól: Ki teremtette az Uradat? Ha valakihez elér (az ilyen fertelmes ördögi sugalmazás) az Allah-nál keressen menedéket és vesse el ezeket a gondolatokat	52
Ha Allah egy embert hatalommal és felelősséggel ruház fel, és ez az ember úgy hal meg, hogy ezzel visszaélt, akkor Allah tiltottá teszi számára a Paradicsomot	53
Ó, Allah! Ha valakit az én Ummámból (Népemből) valamilyen felelősséggel bíznak meg, és ez a személy nehézségeket okoz nekik, úgy Te is okoz neki nehézséget. Ám ha valakit az én Ummámból valamilyen felelősséggel bíznak meg, és ő kegyesen bánik velük, úgy Te is bánj vele kegyesen	54
A Vallás az maga az őszinteség (an-naszíhah).....	56
Ha azokat látod, akik azt követik, ami több értelemmel bír - azokat említette Allah, így óvakodj azoktól!	59
Aki közületek valami rosszat lát, az változtassa meg a kezével. Ha erre nem képes, akkor a nyelvével (azaz szavakkal). Ha erre sem képes, akkor ítélje el a szívében. Ám, ez a leggyengébb foka a hitnek.....	63
Aki bármilyen jóhoz is vezet el, annak a jutalma olyan, mint azé, aki meg is cselekszi azt	65
Aki hasonlítani akar egy néphez, az közülük való	66
Elpusztulnak azok, akik túlzásokba esnek.....	68
Allah megírta a teremtetek sorsát, ötvenezer évvel azelőtt, hogy megteremtette volna az Egeket és a földet	69
Hagyományozta nekünk Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), ő pedig az igazat szóló és a megbízható: " Bizony mindenki közületek, amiből megteremtetik negyven napot és negyven éjjelt tölt édesanyja méhében.....	71

A Paradicsom közelebb van bármelyikőtökhöz, mint a lábbelijének szíja, és ugyanúgy a Pokol is.....	74
A Tüzet mindenféle vágy és szenvedély veszi körül, míg a Paradicsomot mindenféle ellenszenves, nemkívánatos dolog.....	75
Midőn Allah megteremtette a Paradicsomot és a Poklot, elküldte Dzsibríl-t (Gábiel arkangyal) (béke reá).....	76
A Földi tüzetek egy rész a Dzsahannam Tüzének hetven részéből	79
Mondd: Lá iláha illa Llah (Nincs más jogosan imádható isten, kivéve az Egyetlen Igaz isten Allah). Tanúskodni fogok neked erről a Feltámadás Napján	80
Az én Medencém egy havi járóföldnyi hosszúságú, annak vize fehérebb, mint a tej, az illata kellemesebb, mint a pézsma.....	82
A halál előhozatik egy fekete-fehér kos alakjában	84
Ha ti úgy támaszkodnátok és hagyatkoznátok Allahra, akkor Ő úgy gondoskodna rólatok, ahogyan a madárról is gondoskodik. Hiszen a madár reggel üres beggyel indul el, ám este élelemmel megtelve tér vissza	86
Ó, hívő szolgálaim! Én bizony tilalmasnak nyilvánítottam a igazságtalanságot Magam számára. Azt köztetek is tilalmassá tettem, így ne kövessetek el igazságtalanságot egymás ellen!.....	88
Allah haladékat ad az elnyomónak, de amikor elragadja őt, soha nem engedi el	92
Bizony Allah megírta és meghatározta a jótetteket, és a rossz cselekedeteket, majd megmutatta azokat. Aki egy jótett elvégzésére készül, ám végül nem hajtja azt végre, Allah azt Magánál egy teljes jó cselekedetként jegyzi fel. És ha egy jó cselekedetre készül és végre is hajtja azt, Allah azt tíztől egészen hétszázszoros jótettként jegyzi fel, vagy még többszörösként. Ám ha egy rossz cselekedetre készül, de nem hajtja végre, Allah azt Magánál egy jó cselekedetként jegyzi fel. És ha egy rosszra készül és végre is hajtja, Allah azt csupán egyetlen rossz cselekedetként jegyzi fel Magánál.....	93
Aki jól és helyénvaló módon cselekszik az Iszlámban, az nem lesz számonkérve azokért a dolgokért, amit a Tudatlanság Korában elkövetett. Ám az, aki helytelen és bűnös módon cselekszik az Iszlámban, az számon lesz kérve az előbbiért és az utóbbiért is.....	95

Muszlim lettél, a korábbi jótetteid kísérletével együtt	97
A magasztos Allah nem követ el jogtalanságot a hívő szolgával szemben egy jó cselekedet tekintetében sem. Amiatt kap jutalmat a földi életben, és majdan a Túlvilágon.....	98
Egy hívő szolga bűnt követett el. Majd azt mondta: Ó, Allah! Bocsásd meg nekem a bűnömet!	99
A mi Urunk, a Magasztos és Áldott, minden éjjel leereszkedik az evilági égbe, amikor az éjszaka utolsó egyharmada hátra van	102
A törvényileg megengedett dolgok (al-halal) világosak. A törvényileg megtiltottak is (al-haram) világosak	103
Ó, fiatalember! Bizony tanítani fogom neked ezeket a szavakat: Őrizd meg Allahot és Ő is meg fog őrizni téged! Őrizd meg és emlékezz mindig Allahra és ott fogod Őt találni magadnál! Ha kérsz valamit, akkor csak Allah-tól kérd! Ha segítségért fordulsz, úgy kizárólag Allahhoz fordulj segítségért.....	105
Ha valaki alaposan végzi a wudút, annak bűnei eltávoznak a testéből, még a körmei alól is	108
Az Sziwák megtisztítja a száját, és elégedettségként szolgál az Úrnak	109
Hallod az imára hívást? Azt felelte: Igen. Erre azt mondta neki: "Nos, akkor válaszolj az imára hívásra)	110
A napi kötelező öt ima, a pénteki ima a következő pénteki imáig, és a Ramadán a következő Ramadán-ig a köztük elkövetett bűnök engesztelésére szolgálnak mindaddig, amíg a hívő elkerüli a nagyobb bűnöket.....	111
Aki a hajnali imát imádkozza, az a személy Allah védelme alatt áll.....	113
Aki elhagyja az Aszr imát, annak minden jó cselekedete semmissé válik	114
A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) két leborulás közötti ülés alatt azt szokta mondani: "Ó, Allah! Bocsáss meg nekem, könyörülj meg rajtam, adj nekem épséget, vezérelj a helyes útra és gondoskodj rólam!	115
Alláhumma, Anta-sz-szalám wa minka-sz-szalám, Tabárakta Tha-l-dzsaláli wa-l-ikrám.	116
Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) ezekkel a szavakkal dicsőítette Allahot minden ima befejezése után.....	118

Imádkozz állva, és ha nem tudsz, ülve imádkozz, ha pedig nem tudsz, oldalt fekve végezd el az imát	121
A jótékony adakozás nem csökkenti a vagyont. Allah pedig méltóságban és dicsőségben növeli azt a hívő szolgát, aki tud megbocsátani. Aki pedig Allahért alázatos, azt Allah fokokkal magasabb rangra emeli.....	122
A Magasságos Allah azt mondta: Költs ó, Ádám fia! Én is költeni fogok rád.	123
Ha egy férfi a családjára költ, és az érte járó jutalmat Allahtól reméli, akkor az neki szadaqa-nak (adakozás) számít.....	124
Az, aki haladékat ad a szorult helyzetben lévőknek, vagy elengedi neki az adósságot, azt a Magasztos Allah a Trónja árnyékával fogja a Feltámadás Napján beárnyékolni. Azon a Napon, amikor nincs más árnyék, csak az Ő árnyéka	125
Allah mutasson könyörületet azzal az emberrel szemben, aki kegyes viselkedést tanúsít, amikor elad, amikor vásárol, és amikor adóssága visszafizetését kéri	126
Volt egy ember, aki kölcsönt adott az embereknek. Azt mondta a szolgájának: "Ha fizetésképtelen szorongatott helyzetben lévő emberhez érkezel, nézd el az adósságát, így talán Allah is elnézi nekünk a bűneinket.....	127
Bizony lesznek emberek, akik jogtalanul el fogják tulajdonítani Allah vagyont. Őket a Tűz várja a Feltámadás Napján.....	128
Az, aki hiánytalanul betartja a böjtöt Ramadán havában, tiszta és teljes hittel, a jutalmát pedig kizárólag Allahtól reméli, annak Allah megbocsájtja a múltbeli bűneit	130
Bárki, aki imádkozik az elvégzi az Elrendelés Éjszakáján, hittel elteve és Allahtól remélve érte a jutalmat, annak minden korábbi bűne megbocsátásban részesül	131
Aki Allahért oly módon teljesítette a zárandoklatot, hogy ezalatt nem létesített testi kapcsolatot és nem követett el semmilyen gonosz, erkölcstelen bűnös dolgot, az olyan tisztán tér majdan vissza, mint amilyen azon a napon volt, amikor édesanyja a világra hozta.....	132
Nincsenek napok, amikor a jó cselekedetek kedvesebbek lennének Allahnak, mint az ezekben a napokban, azaz a Dhul-Hiddzsa első tíz napjában.....	133
Bizony Allah nem a külső megjelenéseket vagy javaitokat nézi, hanem a szíveiteket és tetteiteket figyeli.....	135

Kerüljétek el a hét pusztulásba vivő bünt.....	136
Nem lép be a Paradicsomba az, aki megszakítja a rokon köteleket	138
Aki azt szeretné, hogy bőségesen áradjon rá az ellátás Allahtól és, hogy életkora meghosszabbodjon, az ápolja a rokon kapcsolatokat.....	140
A Wászil nem az, aki viszonozza a jót, amit rokonai tettek vele. A rokonsági kapcsolatokat fenntartó az, aki akkor is jó kapcsolatot ápol a rokonokkal, ha megszakítják vele a köteleket	141
Tudjátok-e mi a kibeszélés (al-ghíbah)?" – Azt válaszolták: "Allah és a Küldötte jobban tudják." – Erre azt mondta: "Az nem más, mint mikor testvéredet olyan módon említed, amit ő kifogásolhatna, vagy nem szeretne.....	142
Egyetlen qattát sem léphet majd be a Paradicsomba.....	144
Allahnál a leggyűlöltebb ember, a hevesen veszekedő (al-aluddu) és a durván vitatkozó (al-khaszim).....	145
Ha két muszlim kard által találkozik, abban az esetben a gyilkos és az áldozat is a Tűzbe jut	146
Ne szidalmazzatok a halottakat! Hiszen ők már elérték azt, amit korábban előre küldtek	148
Nem megengedett a muszlim ember számára, hogy testvérét három éjjelen túl is (három nap) elhanyagolja és ne beszéljen vele. Ha találkoznak, akkor az egyik az egyik irányba, míg a másik a másik irányba menne. Bizony a legjobb a két ilyen férfi közül az, aki elsőként köszön a másiknak	149
Aki szavatolja nekem, hogy megőrzi azt, ami a két állkapcsa és a két lába között van, annak én szavatolom a Paradicsomot	151
Nem hagytam magam mögött olyan kísértést, amely a férfiakra nézve ártalmasabb lenne, mint a nőket	152
A leginkább betartandó feltételek azok, amelyekkel megengedték magatoknak az intim kapcsolatot (azaz a házasság)	153
A világ élvezetes hasznokból áll, és közülük a legjobb az erényes feleség	154
A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) megtiltotta a qaza'-t	155
Bizony a közületek a legjobbak azok, akiknek legnemesebb a jellemük”	156

Bizony, a hívő jó erkölcsével elnyeri annak rangját, aki éjjel imádkozik, nappal pedig böjtöl.....	157
A hívők közül azoknak a hite a legtökéletesebb, akiknek a jelleme a legkiválóbb, és a legjobbak közületek azok, akik a legjobbak az asszonyaikkal szemben...	158
Megkérdezték Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) arról, hogy mi az a cselekedet, ami a legesélyesebben juttatja be az embereket a Paradicsomba. Ő azt válaszolta: "Az istenfélelem és a nem es jellem."	159
Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) erkölce a legkiválóbb volt az emberek között.....	161
Bizony, a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) jelleme maga a Korán volt	162
Bizony, Allah előírta a kiválóságot (ihszán) minden dologban	163
Bizony az igazságosak, majdan Allahnál fényből készített emelvényeken lesznek, a Könyörületos jobbkez oldalán és mindkét keze végtelenül bőkezű!	165
Ne legyen károkozás (darar) és ne legyen viszonzott károkozás (dirár). Aki kárt okoz, annak Allah is kárt fog okozni. És ha valaki nehézséget okoz, annak Allah is nehézséget fog okozni.....	166
Ne légy haragos!.....	168
Nem az az erős, aki fizikai harccal győzi le ellenfelét. Az erős bizony csupán az, aki urrá képes lenni magán a harag pillanatában	170
A szemérmesség a hit része	171
Amikor az ember szereti a testvérét, meg kell mondania neki, hogy szereti őt	172
Minden helyénvaló jó cselekedet jótékony adakozásnak számít.....	173
Aki hisz Allahban és az Utolsó Napban az csak jót szóljon, vagy hallgasson .	175
A jó cselekedetek közül még a legcsekélyebbet se vessétek meg! Még azt sem, ha valaki csak annyit tesz, hogy mosolygó arccal fogadja testvérét	176
Aki nem könyörül az embereken, azon a Magasztos Allah sem fog könyörülni	178
Egy muszlim öt joggal tartozik egy másik muszlimmal szemben. A köszönés viszonzása, a beteg meglátogatása, ha megbetegszik, a temetési menetek	

követése, a meghívás elfogadása és fohással válaszolás neki, amikor tüsszentett (tasmít).....	179
Dzsibríl folyamatosan tanácsolta nekem a szomszédval való helyes és kegyes bánásmódot. Végül már azt gondoltam, hogy a szomszéd az örökösök közé fog tartozni.....	180
Bárki, aki megvédi muszlim testvére becsületét, annak Allah megvédelmezi az arcát a Tűzzel szemben a Feltámadás Napján	182
Bizony valahányszor gyengédség van valamiben, az megszépíti azt, és valahányszor eltávolítják valamiből, az megcsúfítja azt	183
„Könnyítsetek és ne nehezítsetek, és adjatok jó hírt, és ne taszítsátok el az embereket	184
Mi éppen Umar-nál voltunk, amikor így szólt: "Meg lettünk tiltva az erőltetettségtől (takalluf)"	185
Allah elégedett a szolgájával, aki amikor eszik egy falat ételt, akkor dicsőíti Allahot és hálát ad Neki (mondván: al-hamdu li-Lláhi), vagy iszik egy korty italt és azért dicsőíti Allahot és hálát ad Neki (mondván: al-hamdu li-Lláhi)	187
Bizony, Allah szereti ha a könnyítéseit alkalmazzák, ahogyan azt is szereti ha kötelezően előírt dolgait betartják	188
Azt, akinek Allah jót akar, azt valamilyen csapással sújtja	189
Ha Allah szolgája megbetegszik vagy útra kel, ugyanaz a jutalom íratik fel a számára, amennyit jó egészségben és otthonában cselekedett	190
Akinek Allah jót akar, tudást ad neki a Vallásban).....	191
Ne szerezzetek tudást azért, hogy felmutathassátok azt és büszkélkedhessetek a tudósoknál, vagy hogy vitázzatok általa a tudatlanokkal	193
A legjobb közületek az, aki megtanulja a Koránt és megtanítja másoknak is..	194
Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hallgatták meg tíz vers recitálását, és nem mentek tovább a következő tíz versre, egészen addig amíg teljesen meg nem értették az abban található tudást és a cselekedetet	196
Aki elolvas egyetlen betűt is Allah könyvéből, annak egy jó cselekedet jár érte, és minden jó cselekedet tízszeres jutalmat ér	197

Az mondatik a Korán emberének: Recitálj és emelkedj, ahogyan recitáltál a földi létben! Hiszen a helyed annál az utolsó versnél lesz, amelyet recitálsz ..	198
Nem szeretné-e bárki is közületek, midőn visszatér a családjához, és ott három hatalmas húsos terhes nőténytevét találna?.....	200
Folyamatosan erősítsétek a kapcsolatokat ezzel a Koránnal, mert esküszöm Ő rá, Akinek Kezében Muhammad élete van, hogy az könnyebben szökik meg (az emlékezetből), mint egy teve a megkötözéséből	201
Ne tegyétek az otthonaitokat temetőkké! Bizony, az ördög elmenekül abból az otthonból, amelyben olvassák a Tehén fejezetet.....	202
Ó, Aba-l-Mundir! Tudod-e melyik a leghatalmasabb vers Allah Könyvében?" Mondta: Azt feleltem: Allah és az Ő Küldötte jobban tudják. Megint így szólt: Ó, Aba-l-Mundir! Tudod-e melyik a leghatalmasabb vers Allah könyvében? Mondta: Erre azt mondtam: Allah, nincs más jogosan imádható isten csak Ő! Az Élő, az Önmagában Létező Örök. [al-Baqara:255, Q 2:255]. Ekkor ő megveregette a mellkasomat és azt mondta: "Örvendezz ennek a tudásnak, ó, Aba-l-Mundir!	203
Ha valaki éjjel elmondja 'a Tehén' fejezetből (al-Baqara) az utolsó két Verset, az elégséges lesz számára.....	205
A fohász, maga az imádat.....	206
A Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) minden helyzetében megemlékezett Allahról	207
Semmi sem tiszteltebb és kedvesebb a Magasztos Allahnál, mint Hozzá fordulni fohással	209
Bizony a hit elhasználódik akármelyikötök belsejében (szívében), ahogyan egy ruhadarab is elhasználttá válik. Kérjétek hát Allah-ot, hogy újítsa meg a hitet a szíveitekben!.....	210
A hívő szolga akkor van a legközelebb az ő Urához, amikor a leborulás helyzetében van. Ezért sokat foháskodjatok!.....	211
Ha a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), esténként készült lefeküdni az ágyában, két tenyerét összefogta, beléjük lehelte, majd recitálta: {Mondd: Ő, Allah az Egyedüli, az Egyetlen!} és {Mondd: A Hajnal Uránál keresek menedéket} és {Mondd: Az emberek Urához menekülök}	212

A legkedveltebb szavak száma Allahnál négy: Szubhán Alláh (Magasztaltassék Allah), és alhamdu Lilláh (hála legyen Allahnak), és Lá iláha illa Alláh (nincs más jogaan imádkható isten, kivéve Allah, és Allahu akbar (Allah a leghatalmasabb), nem lesz károdra, bármelyikkel kezded is.....	214
Aki egy nap alatt tízszer	215
Van két szó, amelyek könnyűek a nyelv számára, ám súlyosak lesznek a Mérlegen és nagyon kedvesek a Könyörületésnél.....	216
Aki naponta százszor elmondja, hogy: 'szubhána-Lláhi wa bi-hamdih', annak bűnei megbocsáttatnak, még ha olyanok, mint a tenger habja is	218
A tisztaság a Hit felét jelenti. Az 'al-hamdu li-Lláhi (dicséret és hála legyen Allah-nak)' említése megtölti és nehezebbé teszi a Mérleget. A 'szubhána-Lláh és az al-hamdu li-Lláh' (Magasztaltassék és dicsőítettessék Allah) megtöltik mindazt, ami az Egek és a föld között van	219
Hogy azt mondjam, hogy: "szubhána-Lláhi wa-l-hamdu li-Lláhi wa lá iláha illa-Lláh wa Allahu akbaru", kedvesebb számomra, mint mindaz, amire a nap felkel (azaz az egész világ).....	222
A legjobb dhikr (Allah említése): a lá iláha illa-Lláh, a legjobb fohász pedig: Al-hamdu li-Lláhi	223
Ha valaki megszáll egy helyen, és azt mondja: "Allah tökéletes szavaiban keresek menedéket annak gonoszsága elől, amit teremtett", akkor semmi sem árthat neki, amíg el nem utazik arról a pihenőhelyről	224